

Briselē, 2022. gada 2. decembrī
(OR. en)

15581/22

Starpiestāžu lieta:
2022/0396(COD)

ENV 1243
MI 898
ENT 169
IND 527
CONSOM 320
COMPET 984
CODEC 1903

PRIEKŠLIKUMS

Sūtītājs:	Eiropas Komisijas ģenerālsekretāre, parakstījusi direktore <i>Martine DEPREZ</i>
Saņemšanas datums:	2022. gada 1. decembris
Saņēmējs:	Eiropas Savienības Padomes ģenerālsekretāre <i>Thérèse BLANCHET</i>
K-jas dok. Nr.:	COM(2022) 677 final
Temats:	Priekšlikums - EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES REGULA par iepakojumu un iepakojuma atkritumiem, ar kuru groza Regulu (ES) 2019/1020 un Direktīvu (ES) 2019/904 un atceļ Direktīvu 94/62/EK

Pielikumā ir pievienots dokuments COM(2022) 677 *final*.

Pielikumā: COM(2022) 677 *final*

Briselē, 30.11.2022.
COM(2022) 677 final

2022/0396 (COD)

Priekšlikums

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES REGULA

**par iepakojumu un iepakojuma atkritumiem, ar kuru groza Regulu (ES) 2019/1020 un
Direktīvu (ES) 2019/904 un atceļ Direktīvu 94/62/EK**

(Dokuments attiecas uz EEZ)

{SEC(2022) 425 final} - {SWD(2022) 384 final} - {SWD(2022) 385 final}

PASKAIDROJUMA RAKSTS

1. PRIEKŠLIKUMA KONTEKSTS

• Priekšlikuma pamatojums un mērķi

Iepakojums ir nepieciešams, lai aizsargātu un transportētu preces. Turklāt iepakojuma izgatavošana ES ir svarīga saimnieciskā darbība. Tomēr regulatīvās pieejas dažādās dalībvalstīs atšķiras, un tas rada šķēršļus, kas iekšējam iepakojuma tirgum liedz darboties pilnvērtīgi. Jaunākās novērotās atšķirības attiecas, piemēram, uz iepakojuma marķēšanas prasībām, pieejām reciklējamai vai atkalizmantojamai iepakojuma definēšanai, pieejām paplašinātās ražotāja atbildības (PRA) maksu modulēšanai un noteiktu iepakojuma formātu tirdzniecības ierobežojumiem. Šādas atšķirības rada juridisko nenoteiktību uzņēmumiem, tādējādi samazinot investīcijas inovatīvā un videi draudzīgā iepakojumā un jaunos aprites uzņēmējdarbības modeļos.

Iepakojums arī rada nopietnas bažas no vides viedokļa. Tā ir viena no nozarēm, kurā izmanto visvairāk jaunmateriālu (ES 40 % plastmasas un 50 % papīra tiek izmantoti iepakojumam) un rada 36 % no cietajiem sadzīves atkritumiem. Palielināta iepakojuma izmantošana kombinācijā ar zemiem atkalizmantošanas un reciklēšanas rādītājiem kavē mazoglekļa aprites ekonomikas attīstību. Pēdējos gados iepakojuma apjoms ir palielinājies straujāk nekā nacionālais kopienākums, un tas izraisa strauju CO₂ un citu emisiju pieaugumu, kā arī dabas resursu pārmērīgu ekspluatāciju, biodaudzveidības izzušanu un piesārņojumu. *Eurostat*¹ dati un tirgus datu ziņojumi² liecina, ka arvien vairāk tiek izmantoti tādi iepakojuma dizaina raksturlielumi, kas var kavēt reciklēšanu. Iepakojums ir “nereciklējams”, ja to nevar savākt dalīti vai ja tas rada problēmas mūsdienīgos šķirošanas un reciklēšanas procesos ES. No 2012. gada līdz 2020. gadam nereciklējama iepakojuma īpatsvars ir būtiski pieaudzis. Turklāt tehniski reciklējams iepakojums bieži vien netiek reciklēts, jo tā savākšanai, šķirošanai un reciklēšanai nepieciešamie procesi faktiski nav pieejami vai ir izmaksu ziņā neefektīvi vai izlaide nav pietiekami kvalitatīva, lai apmierinātu pieprasījumu otrreizējo izejvielu tiešajos tirgos. Turklāt Komisijas otrā agrīnās brīdināšanas ziņojuma provizorisks rezultāti liecina, ka daudzām dalībvalstīm ir grūti sasniegt Direktīvas 94/62/EK 6. pantā noteiktos reciklēšanas mērķrādītājus.

Eiropas industriālajā stratēģijā³ ir uzsvērti iekšējā tirgus nozīme ES konkurētspējas un labklājības nodrošināšanā. Šķēršļi, kas ekonomikas operatoriem un plašākai sabiedrībai liedz gūt maksimālu labumu no iekšējā tirgus, ietver ierobežojošus un sarežģītus valsts noteikumus, ierobežotu administratīvo kapacitāti, nepilnīgu ES noteikumu transponēšanu un to nepienācīgu izpildes panākšanu.

Padomes 2020. gada decembra secinājumos⁴ tika atzinīgi novērtēti Komisijas nodoms panākt, ka līdz 2030. gadam viss iepakojums ir atkalizmantojams vai reciklējams ekonomiski

¹ <https://ec.europa.eu/eurostat/web/waste/data/database>.

² Transparency Market Research (2018) Packaging Market - Europe Industry Analysis, Size, Share, Growth, Trends and Forecast, 2018 – 2026, December 2018.

³ <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/LV/TXT/?uri=CELEX%3A52020DC0102>.

⁴ <https://data.consilium.europa.eu/doc/document/ST-13852-2020-INIT/lv/pdf>.

izdevīgā veidā, un samazināt iepakojuma, pārmērīga iepakojuma un attiecīgi arī iepakojuma atkritumu apjomu. Parlamenta 2021. gada 10. februāra rezolūcijā par jauno aprites ekonomikas rīcības plānu⁵ šis mērķis tika atkārtoti uzsvērts un Komisija tika aicināta iesniegt tiesību akta priekšlikumu, kurā ietverti atkritumu samazināšanas pasākumi un mērķrādītāji, vērīgas prasības pārmērīga iepakojuma apjoma samazināšanai un pasākumi, kas uzlabotu reciklējamību un samazinātu iepakojuma sarežģītību, palielinātu reciklēta materiāla saturu, pakāpeniski izbeigtu bīstamu un kaitīgu vielu izmantošanu un veicinātu atkalizmantošanu, neapdraudot pārtikas nekaitīguma un higiēnas standartus.

Visbeidzot, Konference par Eiropas nākotni apliecināja, ka iedzīvotāji un pilsoniskās sabiedrības organizācijas visā ES aicina veikt stingrus pasākumus atkritumu rašanās novēršanas, iepakojuma atkritumu apsaimniekošanas un iepakojuma apritīguma jomā un vairāk izmantot reciklētus materiālus.

Iepakojuma aprites ekonomika palīdzēs ekonomisko attīstību atsaistīt no dabas resursu izmantošanas, palīdzēs līdz 2050. gadam sasniegt klimatneitralitāti un apturēt biodaudzveidības izzušanu, kā arī samazinās ES tautsaimniecības stratēģisko atkarību no daudziem materiāliem. Turklāt tas var pozitīvi ietekmēt nodarbinātību, tostarp un jo īpaši sociālajā ekonomikā, radot vairāk kvalitatīvu “zaļo” darbavietu, ja tiktu izdarītas nepieciešamās investīcijas prasmēs⁶ un tiktu ņemtas vērā dalībvalstu, reģionu un darba veidu īpatnības.

Lai gan ar grozījumiem Direktīvā 94/62/EK 2018. gadā netika novērsti visi tās īstenošanas vājie punkti, tajā tika iekļautas trīs pārskatīšanas klauzulas, kas tiek īstenotas ar šo iniciatīvu.

Ar šo iniciatīvu tiek atjaunināts ES tiesiskais regulējums attiecībā uz iepakojumu un iepakojuma atkritumiem, dalībvalstīm un uzņēmumiem sniedzot pienācīgu atbalstu atkritumu samazināšanas mērķrādītāju sasniegšanā. Šis atbalsts izpaužas kā saskaņots normatīvais regulējums, kurš atbalsta investīcijas, samazina atkritumu apjomu un veicina kvalitatīvu reciklēšanu, kas vienādi attieksies uz visām ES dalībvalstīm.

• **Saskanība ar pašreizējiem noteikumiem konkrētajā rīcībpolitikas jomā**

Ar ierosināto regulu tiek atjaunināts ES tiesiskais regulējums attiecībā uz iepakojumu un iepakojuma atkritumiem. Kā Eiropas zaļā kursa⁷ un jaunā ES aprites ekonomikas rīcības plāna neatņemama daļa tā veicinās ES izaugsmes stratēģiju, kas paredz tai līdz 2050. gadam kļūt par mūsdienīgu, resursefektīvu, tīru un konkurētspējīgu tautsaimniecību bez siltumnīcefekta gāzu neto emisijām un ar ekonomisko izaugsmi, kas atsaistīta no resursu izmantojuma.

⁵ https://www.europarl.europa.eu/doceo/document/TA-9-2021-0040_LV.html.

⁶ Eiropas Prasmju programma ir piecu gadu plāns, kura mērķis ir palīdzēt privātpersonām un uzņēmumiem zaļās pārkārtošanās kontekstā iegūt jaunas prasmes un pilnveidot līdzšinējās;
<https://ec.europa.eu/social/BlobServlet?docId=22832&langId=lv>.

⁷ Komisijas paziņojums Eiropas Parlamentam, Eiropadomei, Padomei, Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejai un Reģionu komitejai “Eiropas zaļais kurss”, COM(2019) 640 final.
<https://eur-lex.europa.eu/legal-content/LV/TXT/?uri=COM%3A2019%3A640%3AFIN>

Priekšlikums pilnībā atbilst ES tiesību aktiem vides un atkritumu jomā, jo īpaši Eiropas Parlamenta un Padomes 2008. gada 19. novembra Direktīvai 2008/98/EK par atkritumiem⁸, Eiropas Parlamenta un Padomes 2019. gada 5. jūnija Direktīvai (ES) 2019/904 par konkrētu plastmasas izstrādājumu ietekmes uz vidi samazināšanu⁹, Padomes 2020. gada 14. decembra Lēmumam (ES, Euratom) 2020/2053 par Eiropas Savienības pašu resursu sistēmu¹⁰ un Eiropas Parlamenta un Padomes 2006. gada 18. decembra Regulai (EK) Nr. 1907/2006, kas attiecas uz ķīmikāliju reģistrēšanu, vērtēšanu, licencēšanu un ierobežošanu (*REACH*)¹¹.

Tas arī papildina Komisijas priekšlikumus Eiropas Parlamenta un Padomes regulām par atkritumu sūtījumiem¹², par satvaru ekodizaina prasību noteikšanai ilgtspējīgiem produktiem¹³ un Komisijas paziņojumu par ES Biobāzētas, bionoārdāmas un kompostējamas plastmasas rīcībpolitikas satvaru¹⁴.

- **Saskanība ar citām ES rīcībpolitikām**

Iniciatīva nodrošina nediskriminēšanu starp ES ražotajiem un importētajiem produktiem, un tā atbilst ES starptautiskajām saistībām tirdzniecības politikas jomā.

Priekšlikuma mērķis ir arī saskaņot monitoringa un ziņošanas pienākumus, arī ražotāju ziņošanas pienākumus saskaņā ar PRA shēmām, lai ierobežotu administratīvo slogu dalībvalstīm un ekonomikas operatoriem saskaņā ar ES labāka regulējuma pieeju¹⁵ un ziņošanas un monitoringa atbilstības pārbaudi¹⁶.

Turklāt saskaņā ar ES apņemšanos īstenot ANO Ilgtspējīgas attīstības programmu 2030. gadam, tostarp tās 17 ilgtspējīgas attīstības mērķus (IAM), ar šo iniciatīvu tiks uzlabots tas, kā ES īsteno 12.5. IAM, proti, tā līdz 2030. gadam būtiski samazinās atkritumu rašanos, novēršot to rašanos, samazinot to daudzumu, tos reciklējot un atkalizmantojot.

Attiecībā konkrēti uz plastmasas iepakojuma atkritumiem šī iniciatīva ir vērsta arī uz pašu resursiem, kuru pamatā ir neregistrēta plastmasa, saskaņā ar Lēmumu (ES, Euratom) 2020/2053 par Eiropas Savienības pašu resursu sistēmu. Šī pašu resursu sistēma dalībvalstīs stimulē ieviest pasākumus, kas to teritorijā samazinātu neregistrētās plastmasas iepakojuma atkritumu apjomu.

⁸ OV L 312, 22.11.2008., 3. lpp.

⁹ OV L 155, 12.6.2019., 1. lpp.

¹⁰ OV L 424, 15.12.2020., 1. lpp.

¹¹ OV L 396, 30.12.2006., 1. lpp.

¹² <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/LV/TXT/?uri=CELEX%3A52021PC0709>.

¹³ <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/LV/TXT/?uri=celex%3A52022PC0142>.

¹⁴ https://ec.europa.eu/environment/topics/plastics/bio-based-biodegradable-and-compostable-plastics_en.

¹⁵ SWD(2015)111 final.

¹⁶ [https://ec.europa.eu/transparency/documents-register/detail?ref=SWD\(2015\)111&lang=lv](https://ec.europa.eu/transparency/documents-register/detail?ref=SWD(2015)111&lang=lv)

COM(2017) 312 final.

2. JURIDISKAIS PAMATS, SUBSIDIARITĀTE UN PROPORCIONALITĀTE

• Juridiskais pamats

Šā priekšlikuma juridiskais pamats ir Līguma par Eiropas Savienības darbību (LESD) 114. pants.

Atbilstoši jaunajai pieejai produktiem, kas tika izziņota paziņojumā par Eiropas zaļo kursu¹ un Aprites ekonomikas rīcības plānā, priekšlikums attiecas uz visu iepakojuma aprites ciklu. Tas atbilst “tradicionālo” iekšējā tirgus tiesību aktu pieejai, jo rada saskaņotus nosacījumus iepakojuma laišanai tirgū. Tomēr, ņemot vērā visu iepakojuma aprites ciklu, šī iekšējā tirgus pieeja ir paplašināta līdz aprites beigu posmam, tādējādi radot patiesu iekšējo iepakojuma tirgu bez šķēršļiem brīvai apritei un ar vienādiem ražošanas, tirdzniecības un atkritumu apstrādes nosacījumiem visā ES.

LESD 114. pants ir juridiskais pamats pašreizējai Direktīvai 94/62/EK par iepakojumu un izlietoto iepakojumu. Šis pants ES dod iespēju saskaņot noteikumus un administratīvos pasākumus visās dalībvalstīs. Šis juridiskais pamats dos iespēju pievērsties vairākiem nozīmīgiem iekšējā tirgus jautājumiem, kas kavē iepakojuma noteikumu saskaņotu piemērošanu, to vidū i) ilgtspējas prasībām, ii) saskaņotiem kritērijiem maksu ekomodulēšanai saskaņā ar paplašinātās ražotāja atbildības shēmām, iii) saskaņotām marķēšanas prasībām un iv) aprites cikla beigu prasībām aprites cikla pieejas pabeigšanai.

Lai gan detalizētas administratīvās prasības ir atstātas dalībvalstu ziņā, ar priekšlikumu tiek reglamentēti tie aspekti, kuros saskaņošana novērsīs tirgus izkropļojumus un šķēršļus brīvai apritei. Viens no šādiem aspektiem ir paplašinātā ražotāja atbildība, kurā saskaņoti noteikumi, arī ziņošanas noteikumi, novērsīs šķēršļus, ko atšķirīgi noteikumi dažādās dalībvalstīs liek ekonomikas operatoriem, kuri iepakojumu pārdod vairākās dalībvalstīs vai visā ES. Ir arī jāizveido vienots satvars iepakojuma savākšanai, depozīta un nodošanas shēmām, kā arī atkalizmantošanas sistēmām, lai sasniegtu mērķrādītājus vides jomā un radītu vienādus apstākļus uzņēmumiem, kuri darbojas attiecīgajos tirgos. Šim kopējam satvaram būs būtiska ietekme uz iepakojuma reciklējamību un otrreizējo izejvielu pieejamību.

• Subsidiaritāte (neekskluzīvas kompetences gadījumā)

Vidiskās problēmas un problēmas, kas saistītas ar iepakojumu (proti, šķēršļi iekšējam tirgum un aprites ekonomikai, pieaugošais iepakojuma atkritumu apjoms un citi negatīvi faktori) dalībvalstīs nevar pietiekamā mērā atrisināt vienas pašas. Tā kā tirdzniecības līmenis starp dalībvalstīm ir augsts, daudzos aspektos ES iepakojuma tirgus ir viens liels tirgus, nevis 27 atsevišķi tirgi. Lai gan dažas no šīm problēmām tiek risinātas ar valstu iniciatīvām, tās arī vēl vairāk sadrumstalo iekšējo tirgu.

Kopīgu prasību noteikšanai ES līmenī būs skaidra pievienotā vērtība, jo tā nodrošinās pareizu iekšējā tirgus darbību un tādējādi vienlīdzīgus konkurences apstākļus ekonomikas operatoriem (piemēram, ražotājiem, piegādātājiem, mazumtirgotājiem). Ar ES līmenī noteiktām prasībām un mērķrādītājiem pāreja uz ilgtspējīgu iepakojumu visās dalībvalstīs būs konsekventa, radot efektīvu tirgu.

• Proporcionalitāte

Ierosinātie pasākumi ir paredzēti, lai nodrošinātu normatīvo noteiktību, kas nepieciešama, lai veicinātu liela mēroga investīcijas ilgtspējīgos iepakojuma risinājumos. Tie attiecas uz visu iepakojuma vērtības ķēdi, vienlaikus nodrošinot augstu vides un cilvēka veselības aizsardzības līmeni. Šīs iniciatīvas mērķis ir modernizēt un stiprināt pašreizējo tiesisko regulējumu, lai, pateicoties kopīgām pieejām, nodrošinātu apjomradītus ietaupījumus, vienlaikus nozarei un dalībvalstīm dodot tām nepieciešamo elastību, ja tā ir nepieciešama inovācijai vai vietējo apstākļu dēļ.

Dažu ierosināto rīcībpolitikas variantu gadījumā proporcionalitātes principu vislabāk nodrošina **pakāpeniska pieeja** prasību pastiprināšanai. Tāpēc priekšlikumā ir ietverta vēriena un prasību **pakāpeniska palielināšana**, piemēram, prasība attiecībā uz reciklējama iepakojuma ilgtspēju un pieeja atkārtoti apsvērt, vai vajadzīgi atbrīvojumi no tādu vielu koncentrācijas robežvērtībām, kas rada bažas, noteiktos iepakojuma materiālos.

Kopumā ierosinātie pasākumi nepārsniedz to, kas ir nepieciešams, lai nodrošinātu atbilstību normatīvajiem aktiem, vienlaikus garantējot cilvēka veselības un vides aizsardzību.

- **Juridiskā instrumenta izvēle**

Neraugoties uz konkrētajiem pasākumiem, ar pašreizējiem tiesību aktiem sasniegt to mērķus vides un iekšējā tirgus jomā nav izdevies. Dalībvalstu atšķirīgās pieejas transponēšanai un vienpusēji iepakojuma rīcībpolitikas pasākumi nacionālo tiesisko regulējumu ir padarījuši nevienmērīgu. Ņemot vērā ietekmes novērtējuma ziņojumā izklāstītos izaicinājumus, kas saistīti ar iepakojuma ilgtspēju, jo īpaši pieaugošo iepakojuma atkritumu daudzumu, šķēršļus iepakojuma apritīgumam un zemu reciklēta materiāla izmantojumu plastmasas iepakojumā, paredzams, ka šī tendence turpināsies Dažādi valstu noteikumi samazina rīcībpolitikas rezultativitāti un apdraud sekmīgu aprites ekonomikas izveidi.

Pašreizējās direktīvas regulējuma nepilnības (piemēram, slikti izstrādātas pamatprasības attiecībā uz iepakojumu un grūtības, ar kurām dalībvalstis saskaras to izpildes panākšanā) ir skaidri apliecinājušas, ka ir nepieciešama saskaņošana un ka saskaņotie noteikumi būtu jāietver regulā, nevis pārskatītā pašreizējā direktīvā. Lai vēl vairāk veicinātu pāreju uz mazoglekļa aprites ekonomiku un likvidētu šķēršļus iekšējam tirgum, ir nepieciešams jauns visaptverošs regulatīvo risinājumu kopums, arī īpašas prasības uzņēmumiem. Pāreju uz regulu, kas noteiktu saskaņotus noteikumus, stingri atbalsta visi ieinteresētie uzņēmumi.

Regula nodrošinās to, ka visas 27 dalībvalstis savus pienākumus pilda vienlaikus un vienādi. Vienādas prasības visiem tirgus dalībniekiem nodrošinās nepieciešamo juridisko noteiktību, samazinās konkurences izkropļojumus un raidīs skaidrus signālus trešo valstu tirgus dalībniekiem, kuri plāno laist produktus ES tirgū. Turklāt ar regulu Komisijai tiks piešķirtas pilnvaras izstrādāt īstenošanas pasākumus, ar ko regulu vajadzības gadījumā precizēt, lai kopīgus noteikumus varētu noteikt ātri.

3. **EX POST IZVĒRTĒJUMU, APSPIEŠANOS AR IEINTERESĒTAJĀM PERSONĀM UN IETEKMES NOVĒRTĒJUMU REZULTĀTI**

- **Ex post izvērtējumi / spēkā esošo tiesību aktu atbilstības pārbaudes**

2014. gadā veiktajā atbilstības pārbaudē¹⁷ tika konstatētas nepilnības iepakojuma pamatprasībās un ieteikts padarīt tās “konkrētākas un vieglāk izpildāmas”, atzīmējot, ka pamatprasību nostiprināšana ir “svarīgs instruments, ar ko panākt labāku iepakojuma vidisko sniegumu”. Tomēr 2018. gadā izdarītie Direktīvas 94/62/EK grozījumi nevis tieši novērsa šīs nepilnības, bet gan ieviesa trīs pārskatīšanas klauzulas: 1) apsvērt iespēju pamatprasības pastiprināt, lai cita starpā uzlabotu dizaina piemērotību atkalizmantošanai un sekmētu kvalitatīvu reciklēšanu, kā arī stiprinātu šādu pamatprasību izpildes panākšanu; 2) izpētīt, vai būtu iespējams noteikt kvantitatīvus mērķrādītājus attiecībā uz iepakojuma atkalizmantošanu

¹⁷ Eiropas Komisija (2014), Piecu atkritumu plūsmas direktīvu *ex post* izvērtējums, SWD_(2014)209.

un kādus papildu pasākumus, kas veicinātu iepakojuma atkalizmantošanu, un 3) izvērtēt to pasākumu efektivitāti, kuru mērķis ir samazināt vieglās plastmasas iepakojumu maišņu patēriņu, un izpētīt citus iespējamās veidus, kā šo mērķi sasniegt. Pārskatīšanas klauzulas arī deva Komisijai pilnvaras attiecīgā gadījumā iesniegt tiesību akta priekšlikumu par šiem jautājumiem.

Komisija 2020. gada aprīlī publicēja izvērtējumu par iepakojuma un iepakojuma atkritumu pamatprasību rezultativitāti un to pastiprināšanas priekšlikumus¹⁸. Izvērtējuma galvenie secinājumi palīdzēja raksturot problēmu un izstrādāt sākotnējo pasākumu kopumu ietekmes novērtējumam. Šis pētījums sagādāja vajadzīgo informāciju Komisijas sākotnējam ietekmes novērtējumam, kas tika publicēts 2020. gada 11. jūnijā¹⁹.

Šajā priekšlikumā ir ietverti pasākumi, ar kuriem risina problēmas, kas konstatētas atbilstības pārbaudē un 2020. gada izvērtējumā, kā arī citi pasākumi, kas apzināti ietekmes novērtējumā un tā plašajā apspriešanās ar ieinteresētajām personām.

• **Apspriešanās ar ieinteresētajām personām**

Veicot ietekmes novērtējumu, kas pievienots Direktīvai 94/62/EK par iepakojumu un izlietoto iepakojumu, tika veikta rūpīga apspriešanās ar ieinteresētajām personām, lai nodrošinātu, ka tiek pārstāvēti un ņemti vērā dažādu organizāciju viedokļi. Apspriešanās piedalījās vairāk nekā 800 organizāciju ar vairāk nekā 1800 kontaktpunktiem. Mērķorientētas un plašākas metodes, ko izmantoja, lai apspriestos ar ieinteresētajām personām, bija šādas: atsauksmju vākšana par sākotnējo ietekmes novērtējumu, publiska dalībvalstu anketa, tiešsaistes darbsemināri un tīmekļsemināri, kā arī individuālas intervijas.

Apspriešanās par sākotnējo ietekmes novērtējumu tika saņemtas 110 atbildes, un atklātā sabiedriskā apspriešanās²⁰ tika iegūtas 425 atbildes. Tika veikta arī mērķorientēta apspriešanās, lai stiprinātu pierādījumu bāzi, kas ietvēra specializētāku atsauksmju vākšanu no konkrētām ieinteresēto personu grupām ieinteresēto personu darbsemināros un citos pasākumos. 2021. gada jūnijā notika seši ieinteresēto personu tīmekļsemināri, lai iepazīstinātu ar pētījuma starpposma rezultātiem un apkopotu atsauksmes par tiem. Šajos tīmekļsemināros piedalījās vairāk nekā 950 cilvēku (no 250 organizācijām), un gandrīz 100 organizācijas sniedza sīki izklāstītas atsauksmes un nostājas dokumentus. 2022. gada 30. maijā notika papildu darbseminārs ar 517 apmeklētājiem, kura laikā uzstājās 50 ieinteresētās personas. Vienlaikus gan konsultants, kas atbalstīja Komisijas ietekmes novērtējumu, gan attiecīgie Komisijas departamenti veica turpmākas mērķorientētas apspriešanās ar dalībvalstu ekspertiem, ieinteresētajām personām, NVO un patērētāju asociācijām.

Lielākā daļa ieinteresēto personu pauda uzskatu, ka tehnoloģiskā, ekonomiskā un sociālā attīstība attaisno jauna iepakojuma tiesiskā regulējuma izveidi. Lielākā daļa arī piekrita, ka ir jāturpina saskaņot pašreizējos noteikumus, un aicināja izveidot Eiropas regulējumu, kas

¹⁸ <https://op.europa.eu/en/publication-detail/-/publication/05a3dace-8378-11ea-bf12-01aa75ed71a1>.

¹⁹ https://ec.europa.eu/info/law/better-regulation/have-your-say/initiatives/12263-Iepakojuma-atkritumu-samazinassana-noteikumu-parskatisana_lv.

²⁰ Iepakojuma atkritumu samazināšana. Sabiedriskā apspriešana. https://ec.europa.eu/info/law/better-regulation/have-your-say/initiatives/12263-Reducing-packaging-waste-review-of-rules-public-consultation_lv

aptver visu iepakojuma aprites ciklu un visu vērtības ķēdi. Daudzas ieinteresētās personas pauda uzskatu, ka šajā satvarā būtu jāiekļauj stingrāki kopīgi noteikumi par iepakojuma ilgtspēju, lai nodrošinātu ES iekšējā tirgus darbību, un uzsvēra, ka ir nepieciešama kopēja pieeja iepakojuma reciklējamības definēšanai, jo īpaši kritērija “reciklēšanai piemērots dizains” izmantošanas pieeja.

Konkrētāk, nozares pārstāvji uzsvēra nepieciešamību pēc: i) stabila un saskaņota tiesiskā regulējuma, kas nodrošina investīciju drošību; ii) līdzvērtīgiem konkurences apstākļiem, kas veicina ilgtspējīga iepakojuma ražošanu, un iii) efektīvas reciklēšanas tirgu darbības, lai uzlabotu otrreizējo izejvielu pieejamību un kvalitāti. Pilsoniskās sabiedrības pārstāvji aicināja efektīvi ieviest atkritumu hierarhiju iepakojuma vērtības ķēdē ar pasākumiem, kas stimulē iepakojuma atkritumu rašanās novēršanu un atkalizmantošanu.

Sīki izstrādāti secinājumi, kas izdarīti apspriešanās ar ieinteresētajām personām, ir atrodami ietekmes novērtējuma 2. pielikumā.

- **Ekspertu atzinumu pieprasīšana un izmantošana**

Papildus apspriešanai ar ieinteresētajām personām ietekmes novērtējumā tika izmantoti vairāki citi būtiski informācijas avoti.

Lai dažādos variantus analizētu sīkāk, Komisija nolīga ārējos konsultantus, noslēdzot divus atbalsta līgumus²¹. Šajos pētījumos tika izstrādāta “ietekmes modelēšanas metodika” un “bāzlīnijas metodika”. Pirmo izmanto, lai modelētu ierosināto pasākumu ietekmi, proti, lai modelētu masu plūsmu izmaiņas, finanšu izmaksas, ietekmi uz vidi un sociālo ietekmi (ietekmi uz nodarbinātību). Bāzlīnijas metodika sniedz pārskatu par iepakojuma atkritumu patēriņu, atkritumu rašanos un apsaimniekošanu 27 ES dalībvalstīs. Tā aptver gan vēsturiskas tendences, kas pamatotas ar esošajiem datiem, gan nākotnes prognozes līdz 2050. gadam. Bāzlīnija būtībā ir “nemainīgas rīcībpolitikas” scenārijs, proti, nākotnes tendenču modelēšana, ja paliek spēkā visas attiecīgās ES līmeņa un valstu rīcībpolitikas un pasākumi, ko papildina jauni Komisijas tiesību aktu priekšlikumi. Vēl vienu papildu pētījumu veica Komisijas Kopīgais pētniecības centrs (JRC), lai analizētu ietekmi, ko rada pasākumi, kuros simboli uz atkritumu tvertnēm ir apvienoti ar atbilstošu marķējumu uz iepakojuma (šis pētījums tika izstrādāts saskaņā ar diviem iepriekš minētajiem pētījumiem).

Dažādos pētījuma posmos konsultants un tā eksperti cieši sadarbojās ar attiecīgajiem Komisijas dienestiem.

Papildu dati un piezīmes tika apkopoti, veicot mērķorientētas intervijas ar ieinteresētajām personām un padziļināti apspriežoties ar dalībvalstīm.

Iespējamie pasākumi attiecībā uz plastmasas iepirkumu maišiem pirmo reizi tika izstrādāti “Pētījumā par plastmasas maišu direktīvas ieviešanu apvienojumā ar darbības jomas pētījumu, lai novērtētu turpmāku ES atkritumu rašanās novēršanas un Plastmasas maišu

²¹ Nosaukums “Iepakojuma un iepakojuma atkritumu direktīvas pamatprasību pastiprināšanas variantu novērtējums un citi pasākumi iepakojuma atkritumu rašanās samazināšanai” un “Atbalsts tiesību akta priekšlikuma pabeigšanai un Iepakojuma direktīvas pārskatīšanas ietekmes novērtējumam ar jauniem un atjauninātiem rīcībpolitikas pasākumiem un informāciju tiesību aktu izstrādei”.

direktīvas īstenošanas pasākumu īstenojamību”²², savukārt otrajā atbalsta pētījumā tika veikts ierosināto pasākumu ietekmes novērtējums.

Visbeidzot, pasākumi saistībā ar kompostējamo iepakojumu tika izstrādāti kā daļa no 2020. gada pētījuma “Bioloģiski noārdāmu un kompostējamo plastmasas patēriņa preču un iepakojuma nozīme aprites ekonomikā”²³. Šis pētījums arī deva papildu iedvesmu Komisijas paziņojumam par ES Biobāzētas, bionoārdāmas un kompostējamas plastmasas rīcībpolitikas satvaru.

• Ietekmes novērtējums

Šā priekšlikuma pamatā ir ietekmes novērtējums. Pēc tam, kad tika ņemtas vērā Regulējuma kontroles padomes 2022. gada 13. maija negatīvajā atzinumā sniegtās piezīmes un veiktas nepieciešamās izmaiņas un papildinājumi, 2022. gada 30. septembrī par ietekmes novērtējumu tika saņemts pozitīvs atzinums ar atrunām.

Ietekmes novērtējumā tika konstatētas trīs galvenās problēmas.

- (1) Pieaugošs iepakojuma atkritumu daudzums²⁴. Direktīva 94/62/EK šo tendenci nav spējusi apvērst, lai gan tajā bija īpaši noteikumi par iepakojuma apjoma minimalizēšanu. Izaugsmes tendenci ir pastiprinājuši jauni patēriņa paradumi (piemēram, līdzņemamu produktu patēriņš, vairāk pārdošanas tiešsaistē un piegāžu mājās).
- (2) Iepakojuma reciklēšanas un atkalizmantošanas šķēršļi. Tie ir tādi faktori kā pastiprināta tādu iepakojuma dizaina elementu izmantošana, kas neļauj veikt reciklēšanu, lielāka kompostējamo reciklējamo plūsmu šķērskontaminācija, tādas vielas iepakojumā, kas var būt bīstamas, un šķīrošanai paredzēta iepakojuma neskaidrs marķējums. Līdz ar to atkalizmantošanas un reciklēšanas prioritāte salīdzinājumā ar resursu atgūšanu un apglabāšanu poligonā vēl nav pilnībā īstenota.
- (3) Zema plastmasas iepakojuma reciklēšanas kvalitāte un zems otrreizējo izejvielu izmantojums. Tas ierobežo ES spēju samazināt jaunmateriālu izmantojumu jaunā iepakojumā. Tirgus nepilnības un trūkumi pašreizējā tiesiskajā regulējumā kavē reciklēšanas darbību rentabilitāti un apgrūtina investīcijas tehnoloģijās un piegādes loģistikā, kas nepieciešama, lai nodrošinātu kvalitatīvu iepakojuma savākšanu, šķīrošanu un reciklēšanu.

Ņemot vērā minēto, šā tiesību akta priekšlikuma virsmērķi ir samazināt iepakojuma un iepakojuma atkritumu negatīvo ietekmi uz vidi, vienlaikus uzlabojot iekšējā tirgus darbību. Konkrētie mērķi ir šādi: i) samazināt iepakojuma atkritumu daudzumu; ii) izmakslietderīgi

²² Darbības jomas pētījums, lai novērtētu turpmāku ES atkritumu rašanās novēršanas un Plastmasas maisiņu direktīvas īstenošanas pasākumu īstenojamību. II daļa, Plastmasas maisiņu direktīvas īstenošana, ES Publikāciju birojs (europa.eu).

²³ Bioloģiski noārdāmu un kompostējamo plastmasas patēriņa preču un iepakojuma nozīme aprites ekonomikā, ES Publikāciju birojs (europa.eu).

²⁴ Kopējais iepakojuma atkritumu apjoms ES ir pieaudzis no 66 miljoniem tonnu 2009. gadā līdz 78,5 miljoniem tonnu 2019. gadā (pieaugums par 19 %, kas pārsniedz NKI). Saskaņā ar aplēsēm iepakojuma atkritumu apjoms ES uz vienu iedzīvotāju 2018. gadā bija 173 kg — par 27 kg vairāk nekā 2009. gadā.

veicināt iepakojuma aprites ekonomiku un iii) veicināt reciklēta materiāla izmantošanu iepakojumā.

Ietekmes novērtējumā tika apkopoti visi iespējamie analīzes pasākumi, kuru pamatā bija trīs ārēja konsultanta veikti pētījumi, ieinteresēto personu darbsemināri, tiešsaistes sabiedriskā apspriešana un mērķorientētas intervijas. Daudzveidīgie, kompleksie un bieži vien savstarpēji saistītie pasākumi tika sagrupēti trīs rīcībpolitikas variantos, kas ir salīdzināti ar ierastās darbības scenāriju. 1.–3. variants palielina pasākumu pozitīvo vidisko ietekmi, taču arī ar to īstenošanu saistīto slogu un iejaukšanās pakāpi, kā izklāstīts tālāk.

- 1. variantā ir paredzēti standartizācijas uzlabošanas pasākumi un skaidrākas pamatprasības, kas parasti ir priekšnoteikumi pasākumiem citās grupās.
- 2. variantā ir noteikti obligātie mērķrādītāji attiecībā uz atkritumu rašanās samazināšanu, atkalizmantošanu noteiktās nozarēs un minimālo reciklēta materiāla saturu plastmasas iepakojumā, prasības nodrošināt pilnīgu reciklējamību līdz 2030. gadam un saskaņoti noteikumi par produktiem.
- 3. variantā ir noteikti augstāki obligātie mērķrādītāji nekā 2. variantā un papildu prasības attiecībā uz produktu.

Galvenās rīcībpolitikas izvēles lēmumu pieņēmējiem 27 ES dalībvalstīs trijās intervences jomās ir nacionālie atkritumu samazināšanas mērķrādītāji, atkalizmantošanas mērķrādītāji noteiktu nozaru ekonomikas operatoriem, reciklējamības palielināšanas pasākumi un mērķrādītāji attiecībā uz reciklēta materiāla saturu plastmasas iepakojumā. No labvēlīgajiem pasākumiem teicama rīcībpolitiska izvēle ir obligātas depozīta un nodošanas sistēmas, kā arī marķēšanas noteikumi, kas patērētājiem atvieglo šķirošanu.

Katrā variantā ietvertie pasākumi ir norādīti nākamajā tabulā. Lai parādītu to savstarpējos sakarus, alternatīvie pasākumi ir apzīmēti ar vienu un to pašu ciparu, piemēram, M2b un M2c. Pasākumi, kas attiecas uz **galvenajām rīcībpolitikas izvēlēm**, ir norādīti **treknrakstā**.

M5. Tukšās vietas samazināšana iepakojumā noteiktās nozarēs, arī e-komercijā. M1. Pamatprasību atjaunināšana ar mērķi minimalizēt pārmērīgu iepakojumu. M10a. Atkalizmantojama iepakojuma definēšanas CEN standarta pārskatīšana. M19. Darbības “atkalizmantošana” definīcijas precizēšana pretstatā darbībai “sagatavošana atkalizmantošanai”.	M8b. Obligāti atkalizmantošanas mērķrādītāji noteiktām iepakojuma grupām 2030./2040. gadam noteiktās nozarēs +M19+M10a+M10b. Definīcijas un obligātās prasības atkalizmantojama iepakojuma formātiem, kas noteikti ES tiesību aktos un standartos dažiem formātiem+M10c. Atkalizmantošanas sistēmu definīcija un obligātie standarti. M7. Pakāpeniska novēršama/nevajadzīga iepakojuma samazināšana. M2b. Obligāts mērķrādītājs, kas paredz iepakojumā atkritumu apjomu uz vienu iedzīvotāju līdz 2030. gadam samazināt par 19 % salīdzinājumā ar bāzlinijas līmeni +M1+M5	M8c. Obligāti augsta līmeņa mērķrādītāji, kas paredz līdz 2030./2040. gadam palielināt iepakojuma atkalizmantošanu noteiktās nozarēs +M10a+M10b+M10c+M19. M2c. Obligāts mērķrādītājs, kas paredz iepakojuma atkritumu apjomu uz vienu iedzīvotāju līdz 2030. gadam samazināt par 23 % salīdzinājumā ar bāzlinijas līmeni +M1+M5+M7+M3. Līdz 2030. gadam aizliegt noteiktām precēm izmantot smagāko iepakojumu sakarā ar pieejamām vieglākām alternatīvām
---	--	--

M21a. Līdz 2030. gadam visam iepakojumam ir jābūt atkalizmantojamam vai reciklējamam; pamatprasību precizēšana un reciklējamības definēšana +M21b. No 2030. gada visam atkalizmantojamajam iepakojumam jābūt reciklējamam. M22a. Reciklējama iepakojuma kvalitatīva definīcija. M28. Bionoārdāmības un kompostējamības precizēšana un attiecīgo pamatprasību un standarta EN 13432 atjauninājumi. M29a. Kompostējamās un konvencionālās plastmasas izmantošana noteiktu veidu iepakojumā	M22b. Reciklējama iepakojuma definīcija, kuras pamatā ir reciklēšanai piemērota dizaina kritēriji, ko papildina reciklējamības novērtēšanas procedūra un negatīvs nereciklējama iepakojuma īpašību saraksts +M21a+M21b+M22a+M23. PRA maksu modulēšanas kritēriju saskaņošana. M29d. Noteiktu atlasītu plastmasas iepakojuma veidu obligāta kompostējamība, bet pārējos iepakojuma veidos iespējama kompostējama vai konvencionāla plastmasa +M28	M22c. Reciklējama iepakojuma kvantitatīva definīcija +M21a+M21b+M22a+M23. M29b. Visu noteikto veidu plastmasas iepakojuma obligāta kompostējamība +M28
M37. Reciklēta materiāla satura un mērīšanas metodes definīcija	M35em. Plaši mērkrādītāji attiecībā uz reciklēta materiāla saturu plastmasas iepakojumā atkarībā no kontaktiekpakojuma sensitivitātes 2030. un 2040. gadam +M37	M35eh. Lielāks vēriens, plaši mērkrādītāji 2030. un 2040. gadam attiecībā uz reciklēta materiāla saturu plastmasas iepakojumā atkarībā no kontaktiekpakojuma sensitivitātes +M37
Mx. Pašreizējās uz materiāliem balstītās markēšanas atjaunināšana. Atkritumu šķirotājiem paredzēto burtciparu kodu noņemšana. M31. Bīstamo vielu definīciju atjaunināšana. M32a. Plašāka informācija par bīstamām vielām	Ma un b. Obligāta DNS un obligātās prasības visām DNS. M27c-y. Saskaņota produktu un atkritumu tvertņu markēšana, lai patērētājiem atvieglotu šķirošanu (uzlabota Ziemeļvalstu piktogrammu sistēma)+Mx+Mk. Mulsinošu markējumu izmantošanas ierobežojumi. M12-u. Atkalizmantojama iepakojuma saskaņota, obligāta markēšana. M38-j. Reciklēta materiāla satura markēšanas kritēriji. M32b. Informēšana par iepakojumā esošām vielām, kas rada bažas +M33a. Vielu ierobežojumi saskaņā ar REACH +M31. M40b. Obligātais ZPI kritēriju minimums prioritāru produktu un pakalpojumu iepakojumam. M42b. PRA ziņošanas sistēmas saskaņošana. MPCB. Paplašināts pienākums ziņot par PHB	Mc. DNS reciklēta iepakojuma prioritāra izmantošana +Ma un b. M26cc. DNS+Mx+M12-u+M38-j+M27c-y+Mk alternatīvas atkritumu savākšanas sistēmas. M32c. Informēšana par visām iepakojumā esošajām vielām +M33b. Vielu ierobežojumi saskaņā ar pārskatīto IIAD+M31. M40c. Obligātais ZPI kritēriju minimums visu produktu un pakalpojumu iepakojumam. M34b. Obligāta prasība ziņot par reciklēta materiāla saturu visā iepakojumā +M42b + MPCB

Balstoties uz pasākumu ietekmes novērtējumu, Komisija atbalsta 2. variantu.

Tomēr tika veikts rūpīgs katra gadījuma novērtējums, lai noskaidrotu, vai ir kādi tādu pasākumu elementi, kuri 2. variantā nav iekļauti un kuru iekļaušana vēlamojā rīcībpolitikas variantā vēl vairāk uzlabotu vidisko sniegumu un īstenojamību, vienlaikus saglabājot samērīgumu.

- **Normatīvā atbilstība un vienkāršošana**

Gan valsts iestādēm, gan uzņēmumiem ierosinātie pasākumi uzliek dažādus administratīvos slogus, kas galvenokārt izrietētu no atbilstības uzraudzības un ziņošanas par to.

Vienlaikus šajā priekšlikumā ir pilnībā izmantota digitalizācija, lai samazinātu administratīvo slogu. Piemēram, ir paredzēts, ka Komisija pieņems īstenošanas aktu, lai paredzētu nosacījumus iepakojuma materiāla sastāva noteikšanai, izmantojot digitālās marķēšanas tehnoloģijas. Ieteicams arī, lai atkalizmantojamam iepakojumam būtu kvadrātkodi vai līdzvērtīgi līdzekļi, kas atvieglotu resursu atgūšanu no tiem, un saskaņots īpašs marķējums, kas sniedz patērētājiem atbilstošu informāciju par iepakojuma atkalizmantošanu, atkalizmantošanas sistēmu pieejamību. Turklāt saskaņotajai iepakojuma marķēšanai, kas paredzēta patērētājiem, kuri veic šķirošanu, būtu jāuzlabo atkritumu šķirošana, un ekonomikas operatoriem tas nozīmētu būtisku vienkāršojumu.

- **Pamattiesības**

Šim priekšlikumam nav ietekmes uz pamattiesību aizsardzību.

4. IETEKME UZ BUDŽETU

Pievienotajā finanšu pārskatā ir sīki izklāstīta ietekme uz budžetu, kā arī norādīti šā priekšlikuma īstenošanai nepieciešamie cilvēkresursi un administratīvie resursi.

Eiropas Komisija, jo īpaši Vides ģenerāldirektorāts (ENV ĢD), būs atbildīga par sarunām par regulu parastajā koplēmuma procedūrā, kā arī par tās vispārējo īstenošanu un visu tajā paredzēto īstenošanas un deleģēto aktu pieņemšanu. Citi departamenti un aģentūras, kas sniegs ieguldījumu, ir *Eurostat*, Kopīgais pētniecības centrs (*JRC*) un Eiropas Ķīmikāliju aģentūra (*ECHA*).

Pašreizējās finanšu simulācijas ir balstītas uz trim pilnslodzes ekvivalenta administratora (*AD*) amata vietām, kas paredzētas vienīgi, lai veiktu: i) sarunas un regulas vispārējo īstenošanu un ii) sagatavošanos sekundāro tiesību aktu izstrādei. Paredzēts, ka tehniskos uzdevumus veiks divi pilnslodzes ekvivalenta norīkotie valsts eksperti (ņemot vērā paredzamo laika grafiku) un divi līgumdarbinieki. Pamatojoties uz jaunākajām algu skalām, kas ir publiski pieejamas, Komisijas personāla izmaksas kopā ir 6 537 000 EUR.

5. CITI ELEMENTI

• Īstenošanas plāni un uzraudzības, izvērtēšanas un ziņošanas kārtība

Priekšlikumā ir iekļauti vairāki noteikumi ar mērķi uzlabot iepakojuma plūsmu monitoringu un izpratni par to. Tie papildinās pašreizējās aprēķinu un ziņošanas prasības, kas dalībvalstīm noteiktas saskaņā ar Komisijas Lēmumiem 2005/270/EK²⁵ un 2018/896/EK²⁶. Šie lēmumi būs jāaizstāj, iekļaujot papildu ziņošanas prasības, kas vajadzīgas, lai atbalstītu monitoringu un pilnīgu to pamatprasību īstenošanu, kuras saistītas ar 1) plastmasas iepirkumu maisiņiem (t. i., obligāti ziņojumi noteiktā dezagregācijas pakāpē un dažādas plastmasas iepirkumu maisiņu kategorijas); 2) tāda iepakojuma savākšanas rādītāju, attiecībā uz kuru ir pienākums izveidot depozīta un nodošanas sistēmas, un 3) datiem, kas saistīti ar konkrētām iepakojuma kategorijām un nepieciešami, lai izstrādātu iepakojuma reciklējamības novērtēšanas metodiku.

Lai atbalstītu paplašinātās ražotāja atbildības (PRA) uzraudzību dalībvalstu līmenī un saskaņotu PRA prasības, lai tās padarītu rezultatīvākas visā ES, šajā iniciatīvā ir ierosināta arī prasība ekonomikas operatoriem (ražotājiem) un ražotāju atbildības uzraudzības organizācijām reģistrēties, kad minētie ekonomikas operatori iepakojumu pirmo reizi dara pieejamu dalībvalsts tirgū. To papildina saskaņotas prasības datus par šādu iepakojumu ziņot valsts iestādēm. Tas samazinās administratīvo slogu ražotājiem, kuriem pašlaik ir jāpielāgojas arvien atšķirīgākām valstu prasībām attiecībā uz ziņošanu par PRA, un dalībvalstīm dos iespēju izpildīt savus ziņošanas pienākumus un nodrošināt datu granularitāti, kas vajadzīga iespējamu turpmāku rīcībpolitikas korekciju atbalstam, jo īpaši attiecībā uz iepakojuma reciklējamību.

Priekšlikumā ir noteikts, ka atkalizmantošanas un uzpildes mērķrādītāju dati, kas jāziņo, atbilst tiem, kas ekonomikas operatoriem jāiesniedz kompetentajām iestādēm; nav paredzēts, ka Komisijai būtu jāiesniedz papildu ziņojumi. Aprēķinu noteikumus pieņems Komisija īstenošanas aktos.

• Detalizēts konkrētu priekšlikuma noteikumu skaidrojums

I nodaļā ir izklāstīti vispārīgie noteikumi.

1. pantā ir noteikts šīs regulas priekšmets. Tajā paskaidrots, ka tiek ieviestas prasības visā iepakojuma aprites ciklā attiecībā uz tā vidisko ilgtspēju un marķēšanu, lai varētu iepakojumu laist tirgū, kā arī prasības attiecībā uz paplašināto ražotāja atbildību, iepakojuma atkritumu savākšanu, apstrādi, reciklēšanu. Tajā paskaidrots, ka šī regula veicina iekšējā tirgus efektīvu darbību, vienlaikus tiecoties sasniegt vidiskos mērķus, kas paredz novērst vai mazināt

²⁵ Komisijas Lēmums 2005/270/EK (2005. gada 22. marts), ar ko nosaka datu bāzu sistēmu formātus atbilstoši Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvai 94/62/EK par iepakojumu un izlietoto iepakojumu, kurā grozījumi izdarīti ar Komisijas Īstenošanas lēmumu (ES) 2019/665 (2019. gada 17. aprīlis) (konsolidētā versija OV L 112, 26.4.2019., 26.–46. lpp.).

²⁶ Komisijas Īstenošanas lēmums (ES) 2018/896 (2018. gada 19. jūnijs), ar ko nosaka metodiku, kā aprēķināms vieglās plastmasas iepirkumu maisiņu gada patēriņš, un ar ko groza Lēmumu 2005/270/EK (OV L 160, 25.6.2018., 6.–10. lpp.).

iepakojuma un iepakojuma atkritumu negatīvo ietekmi uz vidi un cilvēka veselību. Tādā veidā tā veicina pāreju uz aprites ekonomiku saskaņā ar atkritumu hierarhiju.

2. *pantā* ir noteikts, ka šī regula attiecas uz visu iepakojumu neatkarīgi no izmantotā materiāla un uz visiem iepakojuma atkritumiem.

3. *pantā* ir sniegtas šajā regulā piemērojamās definīcijas. Vairākas no šīm definīcijām ir pārņemtas no jaunā tiesiskā regulējuma (Regulas (EK) Nr. 765/2008 un Lēmuma Nr. 768/2008/EK), atceltās Iepakojuma un iepakojuma atkritumu direktīvas vai no spēkā esošajiem Savienības tiesību aktiem (piemēram, Atkritumu pamatdirektīvas un Tīrības uzraudzības regulas). Ir ieviests jaunu definīciju kopums, jo īpaši, lai īstenotu šīs iniciatīvas galvenos pasākumus, galveno uzmanību pievēršot reciklējamam iepakojumam, reciklēta materiāla satura izmantošanai plastmasas iepakojumā, atkalizmantojamam iepakojumam un iepakojuma atkritumu rašanās novēršanai.

4. *pantā* ir noteikts brīvas aprites princips tāda iepakojuma vienotajā tirgū, kas atbilst šajā regulā noteiktajām ilgtspējas un marķēšanas prasībām.

II nodaļā ir ietvertas iepakojuma ilgtspējas prasības.

5. *pantā* ir noteiktas prasības attiecībā uz vielām iepakojumā, jo īpaši svina, kadmijs, dzīvsudraba un sešvērtīgā hroma koncentrācijas līmeņa ierobežojumi. Komisija ir pilnvarota pieņemt deleģētos aktus, ar ko pazemina šā ierobežojuma līmeni, kā arī nosaka atbrīvojumus no tā.

6. *pantā* ir noteikts, ka iepakojumam jābūt reciklējamam, un tajā ir noteiktas prasības, kas būs jāievēro divpakāpju pieejā. No 2030. gada 1. janvāra iepakojumam būs jāatbilst reciklēšanai piemērota dizaina kritērijiem, un no 2035. gada 1. janvāra prasības tiks vēl vairāk pielāgotas, lai nodrošinātu, ka arī reciklējams iepakojums tiek pietiekami un faktiski savākts, šķirots un reciklēts (“plaši reciklēts”). Reciklējama dizaina kritēriji un metodika, lai novērtētu, vai iepakojums tiek plaši reciklēts, tiks noteikti deleģētajos aktos, kas jāpieņem Komisijai. Šo noteikumu dažāda piemērošana ir nepieciešama, lai pieņemtu nepieciešamos tiesību aktus, kuros sīki izklāstītas reciklējamības prasības, un lai nozarei dotu pietiekami daudz laika, lai pielāgotos jaunajiem noteikumiem. Turklāt tiks arī paredzēts noteikums, ka finansiālās iemaksas, kas jāveic ražotājiem, lai izpildītu savus paplašinātās ražotāja atbildības pienākumus, modulē pēc reciklējamības snieguma atzīmēm saskaņā ar reciklēšanai piemērota dizaina kritērijiem, kas tiks atjaunināti, iekļaujot plašās reciklējamības sliekšņvērtības, kuras jāpiemēro no 2035. gada. Visbeidzot, ir paredzēti īpaši noteikumi inovatīvam iepakojumam, kura reciklējamības prasības ir jādokumentē tikai piecus gadus pēc tā laišanas tirgū pirmo reizi. Turklāt tiešais iepakojums, kas atbilst tiešā iepakojuma definīcijai Regulas (ES) 2019/64. panta 25. punktā, kā arī sensitīvs medicīnas ierīču plastmasas kontaktiekpakojums, uz ko attiecas Regula (ES) 2017/745, un sensitīvs *in vitro* diagnostikas medicīnisko ierīču plastmasas kontaktiekpakojums, uz ko attiecas Regula (ES) 2017/746, līdz 2034. gadam ir atbrīvots no reciklējamības prasībām, kas noteiktas saskaņā ar šo pantu, lai ņemtu vērā cilvēku un dzīvnieku veselības un drošības apsvērumus.

7. *pantā* ir noteikts, ka no 2030. gada 1. janvāra plastmasas iepakojumā ir jāietver konkrēts reciklēta materiāla satura minimālais daudzums, kas atgūts no pēcpatēriņa plastmasas atkritumiem, uz vienu plastmasas iepakojuma vienību; attiecīgā gadījumā konkrētais iepakojums ir atbrīvots. Līdz 2040. gada 1. janvārim šie daudzumi palielinās, un atkāpes būtu jāpārskata. Komisija pieņems īstenošanas aktu, lai noteiktu metodiku no pēcpatēriņa plastmasas atkritumiem atgūtā reciklēta materiāla satura īpatsvara aprēķināšanai un verificācijai, kā arī ar to saistītās tehniskās dokumentācijas formātu. Ar šo noteikumu

Komisija tiek pilnvarota pieņemt arī deleģētos aktus, lai grozītu no pēcpatēriņa plastmasas atkritumiem atgūtā reciklētā materiāla satura minimālo īpatsvaru.

8. *pantā*, kā arī definīcijā 3. *pantā* ir paredzēti nosacījumi, ar kādiem iepakojums ir uzskatāms par kompostējamu, un tajā ir noteikts, ka filtrpapīra kafijas spilventiņi, augļu un dārzeņu marķējuma uzlīmes un ļoti vieglās plastmasas iepakojumu maisiņi ir kompostējami 24 mēnešus pēc šīs regulas spēkā stāšanās dienas. Citu iepakojumu, izņemot vieglās plastmasas iepakojumu maisiņus, attiecībā uz kuriem dalībvalstīm ir piešķirta elastība, var izmantot, lai reciklētu materiālus. Tajā ir arī piešķirtas pilnvaras Komisijai pieņemt deleģētos aktus, lai grozītu to iepakojumu sarakstu, kuriem jābūt kompostējamiem.

9. *pantā* ir noteikts, ka iepakojuma masa un tilpums ir jāsamazina līdz minimumam, pienācīgi ņemot vērā iepakojuma drošumu un funkcionalitāti. Šā pienākuma izpildi pierāda tehniskā dokumentācija.

10. *pantā* ir noteiktas prasības attiecībā uz atkalizmantojamu iepakojumu. Viena no prasībām ir, piemēram, lai iepakojums būtu paredzēts, izstrādāts un laists tirgū ar mērķi to atkalizmantot vai uzpildīt maksimāli daudz reižu. Atkalizmantojamam iepakojumam arī jābūt daļai no atkalizmantošanas sistēmas, kas atbilst šīs regulas VI pielikumā izklāstītajiem obligātajiem nosacījumiem.

III nodaļā ir noteiktas marķēšanas un informācijas prasības.

11. *pantā* ir noteikts, ka iepakojumam jābūt marķējumam, kurā ir informācija par tā materiāla sastāvu, lai patērētājiem atvieglotu šķirošanu. Tādu pašu marķējumu izvieto uz atkritumu tvertnēm, lai patērētājs varētu viegli noteikt, kā no tiem pienācīgi atbrīvoties (*12. pants*). Saskaņoto marķējumu izstrādā arī tā, lai pēc izgatavotāja izvēles informētu par reciklētā materiāla saturu plastmasas iepakojumā. Uz atkalizmantojama iepakojuma ir kvadrātkods vai cita veida datu nesējs, kas nodrošina piekļuvi relevantajai informācijai, kura atvieglo tā atkalizmantošanu. Komisija ir pilnvarota ar īstenošanas aktiem izstrādāt saskaņotas iepakojuma un atkritumu tvertņu marķēšanas prasības un formātus, kā arī iepakojuma materiāla sastāva noteikšanai izmantojamo digitālās marķēšanas tehnoloģiju prasības un formātus.

IV nodaļā ir noteikti ekonomikas operatoru pienākumi, un noteikumi lielākoties ir no Lēmuma Nr. 768/2008/EK²⁷ pārņemti standarta noteikumi. Tomēr ir vērts pieminēt 14. pantu un 21.–28. pantu.

14. *pantā* ir noteikts, ka iepakojuma vai iepakojuma materiāla piegādātājiem ir jāsniedz izgatavotājam visa informācija un dokumentācija, kas tam nepieciešama, lai pierādītu iepakojuma atbilstību.

21. *pantā* ir noteikts, ka ekonomikas operatoriem, kas piegādā produktus galaizplatītājiem vai tiešajiem lietotājiem grupas, transporta vai e-komercijai paredzētā iepakojumā, jānodrošina, lai iepakojumā tukšās vietas attiecība pret iepakoto(-ajiem) produktu(-iem) nav lielāka par 40 %.

²⁷ Eiropas Parlamenta un Padomes Lēmums Nr. 768/2008/EK (2008. gada 9. jūlijs) par produktu tirdzniecības vienotu sistēmu un ar ko atceļ Padomes Lēmumu 93/465/EEK (OV L 218, 13.8.2008., 82.–128. lpp.).

22. *pantā* ir noteikts, ka ekonomikas operatoriem nevajadzētu laist tirgū iepakojumu, kam ir regulas V pielikumā norādītais formāts un mērķis. Komisija ir pilnvarota grozīt šo sarakstu, pieņemot deleģētu aktu.

23. un 24. *pantā* ir noteikts, ka ekonomikas operatoram, kas laiž tirgū atkalizmantojamu iepakojumu, ir jānodrošina, ka ir ieviesta šāda iepakojuma atkalizmantošanas sistēma. Ekonomikas operatori, kas izmanto atkalizmantojamu iepakojumu, arī izveido šāda iepakojuma atkalizmantošanas sistēmu vai piedalās tajā. Prasības attiecībā uz atkalizmantošanas sistēmu un atkalizmantojama iepakojuma rekondicionēšanu ir noteiktas regulas VI pielikumā.

25. *pantā* ir noteikts, ka ekonomikas operatoriem, kuri piedāvā iegādāties produktus, veicot uzpildīšanu, ir jāsniedz tiešajiem lietotājiem informācija un jānodrošina uzpildes staciju atbilstība regulas VI pielikuma C daļā noteiktajām prasībām.

26. *pantā* ir noteikti vairāki atkalizmantošanas un uzpildes mērķrādītāji dažādām nozarēm un iepakojuma formātiem. Tajā ir noteikti arī atbrīvojumi no pienākuma pildīt atkalizmantošanas un uzpildes mērķrādītājus. Komisija var pieņemt deleģētos aktus, nosakot konkrētākus atkalizmantošanas mērķrādītājus un papildu izņēmumus.

27. un 28. *pantā* ir paredzēti noteikumi par to, kā aprēķināt, cik lielā mērā ir sasniegti 26. *pantā* paredzētie dažādie atkalizmantošanas un uzpildes mērķrādītāji, un noteikumi par šo mērķrādītāju paziņošanu kompetentajai iestādei. Līdz 2028. gada 31. decembrim Komisija pieņem īstenošanas aktu, ar ko nosaka sīki izstrādātus aprēķinu noteikumus un metodiku attiecībā uz 26. *pantā* noteiktajiem mērķrādītājiem.

V nodaļā (29. *pants*) ir noteikts, ka līdz 2025. gada 31. decembrim vieglās plastmasas iepirkumu maisiņu gada patēriņš nedrīkst pārsniegt 40 šādus maisiņus uz vienu cilvēku. Dalībvalstis no pienākuma sasniegt mērķrādītāju var izslēgt ļoti vieglās plastmasas iepirkumu maisiņus, kas ir nepieciešami higiēnas nolūkos vai tiek nodrošināti kā tirdzniecības iepakojums nefasetai pārtikai, lai novērstu pārtikas izšķērdēšanu.

VI nodaļa par iepakojuma atbilstību lielākoties ir Lēmuma Nr. 768/2008/EK standarta noteikumi par iepakojuma atbilstības novērtēšanu. Tā attiecas uz:

- uzticamu, precīzu un reproducējamu metožu izmantošanu testiem, mērījumiem un aprēķiniem (30. *pants*);
- saskaņotajiem standartiem, kas nodrošina atbilstības prezumpciju (31. *pants*);
- iespēju Komisijai pieņemt kopīgas tehniskas specifikācijas, ja nav pieejami saskaņoti standarti (32. *pants*);
- atbilstības novērtēšanas procedūru (33. *pants*), kā arī
- ES atbilstības deklarāciju (34. *pants*).

VII nodaļa attiecas uz iepakojuma un iepakojuma atkritumu apsaimniekošanu.

35. *pantā* ir noteikts, ka dalībvalstīm ir jānorīko kompetenta iestāde, lai īstenotu un izpildītu pienākumus, kas izriet no 26.–29. *panta* un *VII nodaļas*.

36. *pants* attiecas uz agrīnās brīdināšanas ziņojumu, kas Komisijai jā sagatavo sadarbībā ar Eiropas Vides aģentūru par progresu 38.–46. *pantā* noteikto mērķrādītāju sasniegšanā.

37. *pantā* ir noteikts, ka dalībvalstīm savos atkritumu apsaimniekošanas plānos jāiekļauj sadaļa par iepakojuma un iepakojuma atkritumu apsaimniekošanu, kā noteikts Direktīvas 2008/98/EK 28. *pantā*.

38. *pantā* ir noteikts, ka katrai dalībvalstij ir pakāpeniski jāsamazina iepakojuma atkritumu daudzums uz vienu iedzīvotāju salīdzinājumā ar iepakojuma atkritumu daudzumu uz vienu iedzīvotāju 2018. gadā — līdz 2030. gadam par 5 %, līdz 2035. gadam par 10 % un līdz 2040. gadam par 15 %. Dalībvalstis īsteno pasākumus, piemēram, ekonomiskos instrumentus un citus pasākumus, lai stimulētu atkritumu hierarhijas piemērošanu nolūkā novērst iepakojuma atkritumu rašanos un samazināt iepakojuma ietekmi uz vidi.

39. *pantā* ir noteikts, ka dalībvalstīm ir jāizveido reģistrs, lai uzraudzītu iepakojuma ražotāju atbildību VII nodaļas prasībām. Ražotāji, ražotāju atbildības organizācijas gadījumā, ja ražotājs ir iecēlis šādu organizāciju, vai arī ieceltais par paplašināto ražotāja atbildību atbildīgais pārstāvis ir reģistrēts tās dalībvalsts reģistrā, kurā ražotājs iepakojumu dara pieejamu pirmo reizi. Ražotāji, kas nav reģistrēti, iepakojumu nedrīkst darīt pieejamu dalībvalsts tirgū.

40. *pantā* ir noteikts, ka ražotājiem, kas iepakojumu dara pieejamu tirgū kādas dalībvalsts teritorijā pirmo reizi, būs paplašinātā ražotāja atbildība par iepakojumu saskaņā ar Direktīvas 2008/98/EK 8. un 8.a pantu.

41. *pants* attiecas uz ražotāju atbildības organizācijām. Ja ir vairākas ražotāju atbildības organizācijas, ir jānodrošina, ka tās pilda savus pienākumus visā dalībvalsts teritorijā.

42. *pantā* ir noteikts, ka ražotājiem vai ieceltajai ražotāju atbildības organizācijai ir jāpieprasa kompetentās iestādes atļauja.

43. *pantā* ir noteikts, ka dalībvalstīm jānodrošina tādu sistēmu izveide, kas ļauj atgriezt un/vai savākt visu iepakojumu un iepakojuma atkritumus no patērētāja, cita galalietotāja vai no atkritumu plūsmas.

44. *pantā* ir noteikts, ka ir jāizveido depozīta un nodošanas sistēma (DNS) vienreizlietojamām plastmasas dzērienu pudelēm ar tilpumu līdz trim litriem un vienreizlietojamai metāla un alumīnija dzērienu traukiem ar tilpumu līdz trim litriem. Tajā ir arī paredzēti šā noteikuma izņēmumi. Līdz 2029. gada 1. janvārim dalībvalstīm ir jānodrošina, ka visas DNS atbilst X pielikumā noteiktajām obligātajām prasībām. Dalībvalstīm ir atļauts iekļaut DNS arī stiklu, un tām ir jānodrošina, ka DNS, kas paredzētas vienreizlietojamiem iepakojuma formātiem, jo īpaši vienreizlietojamām stikla dzērienu pudelēm, ir vienlīdz pieejamas atkalizmantojamam iepakojumam, ja tas ir tehniski un ekonomiski iespējams.

45. *pantā* ir noteikts, ka dalībvalstīm ir jāveic pasākumi, lai izvērstu sistēmas nolūkā palielināt atkalizmantošanas iespējas. Šādi pasākumi var būt, piemēram, depozīta un nodošanas sistēmu izmantošana iepakojumam, uz kuru neattiecas 44. pantā noteiktās depozīta un nodošanas sistēmas.

46. *pantā* ir noteikti iepakojuma atkritumu reciklēšanas mērķrādītāji, kas dalībvalstīm jāasniedz līdz 2025. gada 31. decembrim un līdz 2030. gada 31. decembrim un kas ir tādi paši kā Direktīvā 94/62/EK. Ja dalībvalstis atliek 2025. gada mērķrādītāju sasniegšanas termiņus, tām ir jāiesniedz īstenošanas plāns saskaņā ar XI pielikumu. Komisija var pieprasīt, lai dalībvalsts pārskata savu īstenošanas plānu.

47. un 48. *pantā* ir paredzēti noteikumi par to, kā aprēķināt, cik lielā mērā ir sasniegti 46. panta 1. punktā noteiktie reciklēšanas mērķrādītāji.

49. *pantā* ir noteikts, ka ražotājiem vai ražotāju atbildības organizācijām ir jādara pieejama informācija par iepakojuma atkritumu rašanās novēršanu un apsaimniekošanu attiecībā uz iepakojumu, ko tie piegādā dalībvalsts teritorijā.

50. *pants* attiecas uz ziņojumiem, ko dalībvalstis iesniedz Komisijai katru kalendāro gadu par:

- reciklēšanas mērķrādītāju sasniegšanu;
- ļoti vieglās, vieglās plastmasas un biezo plastmasas iepirkumu maišņu patēriņu;
- tāda iepakojuma savākšanas rādītāju, saistībā ar kuru ir pienākums izveidot depozīta un nodošanas sistēmas, un
- tirgū laisto iepakojumu un iepakojuma formātu/veidu reciklēšanas rādītājiem, kā norādīts II pielikuma 3. daļas 3. tabulā.

51. pantā ir izklāstīti noteikumi par iepakojuma datubāzēm un par informāciju, kas tajās jāiekļauj.

VIII nodaļa attiecas uz drošības procedūrām un ir balstīta uz standarta noteikumiem.

IX nodaļa (57. pants) attiecas uz zaļo publisko iepirkumu un jo īpašu Komisijas iespēju pieņemt deleģētos aktus, lai noteiktu prasības, kas piemērojamas publiskajiem līgumiem (piemēram, tehniskās specifikācijas, atlases kritēriji, līgumslēgšanas tiesību piešķiršanas kritēriji utt.), pamatojoties uz šajā regulā noteiktajām ilgtspējas prasībām.

XIII nodaļa ir standarta nodaļa ar pantiem par deleģētajiem aktiem (58. pants) un īstenošanas aktiem (59. pants).

XI nodaļā ir izklāstīti grozījumi Regulā (ES) 2019/1020 un Direktīvā (ES) 2019/904.

XII nodaļa ir standarta nodaļa par nobeiguma noteikumiem ar pantiem par sodiem (62. pants), par regulas izvērtējuma veikšanu astoņus gadus pēc tās pieņemšanas (63. pants) un par atcelšanas un pārejas noteikumiem (64. pants).

Priekšlikums

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES REGULA

par iepakojumu un iepakojuma atkritumiem, ar kuru groza Regulu (ES) 2019/1020 un Direktīvu (ES) 2019/904 un atceļ Direktīvu 94/62/EK

(Dokuments attiecas uz EEZ)

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,
ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 114. pantu,
ņemot vērā Eiropas Komisijas priekšlikumu,
pēc leģislatīvā akta projekta nosūtīšanas valstu parlamentiem,
ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu¹,
ņemot vērā Reģionu komitejas atzinumu²,
saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru,
tā kā:

- (1) Produktiem ir nepieciešams iepakojums, lai tie būtu aizsargāti un viegli transportējami no vietas, kur tie ir ražoti, līdz vietai, kur tie tiek izmantoti vai patērēti. Lai produktu iekšējais tirgus varētu darboties, ir svarīgi novērst šķēršļus iepakojuma iekšējam tirgum. Sadrumstaloti noteikumi un neskaidras prasības ekonomikas operatoriem rada papildu izmaksas.
- (2) Turklāt iepakojumā tiek izmantots daudz jaunmateriālu (40 % plastmasas un 50 % papīra Savienībā tiek izmantoti iepakojumam) un tas veido 36 % no cietajiem sadzīves atkritumiem³. Liels un pastāvīgi augošs radītā iepakojuma apjoms, kā arī mazs atkalizmantošanas apjoms un vāja reciklēšana ir būtiski šķēršļi ceļā uz mazoglekļa aprites ekonomiku. Šo iemeslu dēļ ar šo regulu būtu jāparedz visam iepakojuma aprites ciklam piemērojami noteikumi, kas veicinātu efektīvu iekšējā tirgus darbību, saskaņojot valstu pasākumus un vienlaikus novēršot un samazinot iepakojuma un iepakojuma atkritumu negatīvo ietekmi uz vidi un cilvēka veselību.

¹ OV C [...], [...], [...]. lpp.

² OV C [...], [...], [...]. lpp.

³ Eurostat, *Packaging waste statistics* ["Statistika par iepakojuma atkritumiem"]:
https://ec.europa.eu/eurostat/statistics-explained/index.php?title=Packaging_waste_statistics.

Nosakot pasākumus saskaņā ar atkritumu hierarhiju, būtu jāveicina pāreja uz aprites ekonomiku.

- (3) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 94/62/EK⁴ dalībvalstīm ir noteiktas prasības attiecībā uz iepakojumu, piemēram, pamatprasības, kas attiecas uz iepakojuma sastāvu un tā atkalizmantojamību un atgūstamību, kā arī atgūšanas un reciklēšanas mērķrādītājiem.
- (4) 2014. gadā Direktīvas 94/62/EK atbilstības pārbaudē⁵ tika ieteikts pamatprasības pielāgot, lai tās padarītu “konkrētākas un vieglāk izpildāmas” un tās stiprinātu, uzskatot, ka tās ir svarīgs līdzeklis ceļā uz labāku iepakojuma vidisko sniegumu.
- (5) Saskaņā ar zaļo kursu⁶ jaunajā Aprites ekonomikas rīcības plānā (AERP)⁷ ir pausta apņemšanās pastiprināt iepakojumam piemērojamās pamatprasības, lai līdz 2030. gadam viss iepakojums būtu atkalizmantojams vai reciklējams, un apsvērt citus pasākumus, kā samazināt (pārmērīga) iepakojuma un iepakojuma atkritumu apjomu, veicināt atkalizmantošanu un reciklēšanai piemērotu dizainu, kā arī samazināt iepakojuma materiālu sarežģītību un ieviest prasības attiecībā uz reciklēta materiāla saturu plastmasas iepakojumā. Tas Komisijai uzliek pienākumu novērtēt Savienības mēroga marķēšanas iespējamību, kas atvieglotu pareizu iepakojuma atkritumu šķirošanu to rašanās vietā.
- (6) Plastmasas iepakojums ir materiāls ar lielāko oglekļa emisiju intensitāti, un fosilā kurināmā izmantošanas ziņā plastmasas atkritumu reciklēšana ir aptuveni pieckārtīgi labāka nekā incinerācija ar enerģijas atgūšanu⁸. Tāpat kā Eiropas Plastmasas stratēģijā⁹, AERP ir pausta apņemšanās palielināt reciklētās plastmasas izmantošanu un veicināt ilgtspējīgāku plastmasas izmantošanu. Savienības budžets un pašu resursu sistēma palīdz samazināt plastmasas iepakojuma atkritumu radīto piesārņojumu¹⁰. No 2021. gada 1. janvāra ar Padomes Lēmumu (ES, Euratom) 2020/2053 (2020. gada 14. decembris) par Eiropas Savienības pašu resursu sistēmu ir ieviesta valsts iemaksa, kas ir proporcionāla nereciklētajam plastmasas iepakojuma atkritumu daudzumam katrā dalībvalstī. Šie pašu resursi ir daļa no stimuliem samazināt vienreizlietojamās plastmasas patēriņu, kāpināt reciklēšanu un stiprināt aprites ekonomiku.

⁴ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 94/62/EK (1994. gada 20. decembris) par iepakojumu un izlietoto iepakojumu (OV L 365, 31.12.1994., 10. lpp.).

⁵ Eiropas Komisija (2014), *Ex-post evaluation of Five Waste Stream Directives* [“Piecu atkritumu plūsmas direktīvu *ex post* izvērtējums”], SWD (2014)209.

⁶ <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/LV/TXT/?uri=COM%3A2019%3A640%3AFIN>.

⁷ https://eur-lex.europa.eu/legal-content/LV/TXT/?uri=COM:2020:98:FIN&WT.mc_id=Twitter.

⁸ Amadei A., Ardente F., Garcia-Gutierrez P., Klenert D., Nessi S., Tonini D., Tosches D., Saveyn H. (2022), *Environmental and economic assessment of plastic waste recycling, Mechanical, physical and chemical recycling technologies*, vēl nav publicēts.

⁹ Komisijas paziņojums Eiropas Parlamentam, Padomei, Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejai un Reģionu komitejai “Eiropas stratēģija attiecībā uz plastmasu aprites ekonomikā”, COM(2018) 28 final.

¹⁰ Padomes Lēmums (ES, Euratom) 2020/2053 (2020. gada 14. decembris) par Eiropas Savienības pašu resursu sistēmu un ar ko atceļ Lēmumu 2014/335/ES, Euratom (OV L 424, 15.12.2020, 1. lpp.).

- (7) Padome savos 2020. gada decembra secinājumos¹¹ uzsvēra, ka, pārskatot Direktīvu 94/62/EK, būtu jāatjaunina un jānosaka konkrētāki, efektīvāki un vieglāk īstenojami noteikumi, lai atbalstītu ilgtspējīgu iepakojumu iekšējā tirgū un lai līdz minimumam samazinātu iepakojuma sarežģītību nolūkā veicināt ekonomiski piemērotus risinājumus un uzlabot atkalizmantojamību un reciklējamību, kā arī līdz minimumam samazināt vielas, kas rada bažas, iepakojuma materiālos, jo īpaši pārtikas iepakojuma materiālos, un, lai veicinātu šķirošanu un reciklēšanu, būtu jāparedz iepakojuma marķēšana viegli saprotamā veidā, lai informētu patērētājus par tā reciklējamību un par to, kurā vietā izlietotais iepakojums ir jāizmet.
- (8) Eiropas Parlamenta 2021. gada 10. februāra rezolūcijā par jauno aprites ekonomikas rīcības plānu¹² tika atkārtoti izvirzīts mērķis līdz 2030. gadam panākt, lai viss iepakojums būtu atkalizmantojams vai reciklējams ekonomiski izdevīgā veidā, un Komisijai tika izteikts aicinājums iesniegt tiesību akta priekšlikumu, tostarp atkritumu samazināšanas pasākumus un mērķrādītājus, kā arī vērienīgas pamatprasības Iepakojuma un iepakojuma atkritumu direktīvā, lai samazinātu pārmērīga iepakojuma daudzumu, tostarp e-komercijā, uzlabotu reciklējamību un līdz minimumam samazinātu iepakojuma sarežģītību, palielinātu reciklētā materiāla saturu, pakāpeniski pārtrauktu bīstamo un kaitīgo vielu izmantošanu un veicinātu atkalizmantošanu.
- (9) Šī regula papildina [Produktu ilgtspējas ekodizaina] regulu¹³, kurā iepakojums nav aplūkots kā īpaša produktu kategorija. Tomēr jāatgādina, ka attiecībā uz konkrētiem produktiem deleģētajos aktos, kas pieņemti, pamatojoties uz [Produktu ilgtspējas ekodizaina] regulu, var noteikt papildu vai sīkākas prasības to iepakojumam, jo īpaši attiecībā uz iepakojuma samazināšanu līdz minimumam, ja produktu dizains vai pārveidotais dizains var samazināt iepakojuma ietekmi uz vidi.
- (10) Šī regula būtu jāpiemēro visam iepakojumam, ko laiž Savienības tirgū, un visiem iepakojuma atkritumiem neatkarīgi no iepakojuma veida vai izmantotā materiāla. Juridiskās skaidrības labad Direktīvā 94/62/EK sniegtā iepakojuma definīcija būtu jāpārstrukturē, nemainot tās būtību. Tirdzniecības, grupas un transporta iepakojums būtu jādefinē atsevišķi, nepieļaujot terminoloģijas dublēšanos. Tas nozīmē, ka tirdzniecības iepakojums atbilst primārajam iepakojumam, grupas iepakojums sekundārajam iepakojumam un transporta iepakojums terciārajam iepakojumam.
- (11) Priekšmets, kas ir produkta neatņemama daļa un ir nepieciešams, lai šo produktu saturētu, nostiprinātu vai saglabātu visā tā aprites ciklā, ja visi elementi ir paredzēti lietošanai, patērēšanai vai izmešanai kopā, par iepakojumu nav uzskatāms, jo tā funkcionalitāte ir cieši saistīta ar to, ka tas ir produkta daļa. Tomēr, ņemot vērā, kā patērētāji izmet tējas un kafijas maisījumus, kā arī kafijas vai tējas sistēmu porcijas, kuras praksē izmet kopā ar produkta atliekām, kas noved kompostējamo un reciklējamo plūsmu kontamināciju, konkrētie priekšmeti būtu uzskatāmi par

¹¹ <https://data.consilium.europa.eu/doc/document/ST-13852-2020-INIT/lv/pdf>.

¹² https://www.europarl.europa.eu/doceo/document/TA-9-2021-0040_LV.html.

¹³ https://commission.europa.eu/energy-climate-change-environment/standards-tools-and-labels/products-labelling-rules-and-requirements/sustainable-products/ecodesign-sustainable-products_lv.

iepakojumu. Tas atbilst mērķim palielināt bioatkritumu dalīto savākšanu, kā prasīts Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2008/98/EK¹⁴ 22. pantā. Turklāt, lai nodrošinātu saskanību attiecībā uz aprites cikla beigu finansiālajām un operacionālajām saistībām, arī visas kafijas vai tējas sistēmu porcijas, kas nepieciešamas kafijas vai tējas saturēšanai, būtu uzskatāmas par iepakojumu.

- (12) Saskaņā ar atkritumu hierarhiju, kas noteikta Direktīvas 2008/98/EK 4. panta 2. punktā, un saskaņā ar aprites cikla domāšanu, lai nodrošinātu vislabāko vispārējo vidisko iznākumu, šajā regulā paredzēto pasākumu mērķis ir samazināt tirgū laistā iepakojuma apjomu tilpuma un masas izteiksmē un novērst iepakojuma atkritumu rašanos, jo īpaši — iepakojumu minimalizējot, izvairoties no iepakojuma, kas nav nepieciešams, un kāpinot iepakojuma atkalizmantošanu. Turklāt pasākumu mērķis ir palielināt reciklētā materiāla saturu iepakojumā, jo īpaši plastmasas iepakojumā, kur reciklētā materiāla saturs tiek izmantots ļoti maz, kā arī palielināt visa iepakojuma reciklēšanas rādītājus un iegūto otrreizējo izejvielu kvalitāti, vienlaikus samazinot citas resursu atgūšanas un galīgās likvidēšanas formas.
- (13) Iepakojums ir jāprojektē, jāizgatavo un jārealizē tā, lai to varētu atkalizmantot vai kvalitatīvi reciklēt un lai līdz minimumam samazinātu tā ietekmi uz vidi visā tā aprites ciklā un to produktu aprites ciklā, kuriem tas projektēts.
- (14) Saskaņā ar Aprites ekonomikas rīcības plāna¹⁵ un Ilgtspēju sekmējošās ķīmikāliju stratēģijas¹⁶ mērķiem un lai nodrošinātu ķīmikāliju pareizu pārvaldību visā to aprites ciklā un pāreju uz aprites ekonomiku, kas brīva no toksikantiem, kā arī ņemot vērā iepakojuma nozīmi ikdienas dzīvē, šajā regulā ir jāpievērš uzmanība ietekmei uz cilvēka veselību un vidi, kā arī uz plašāku ilgtspējas sniegumu, tostarp aprītīgumu, ko atstāj bažas raisošu vielu ietekme uz visu iepakojuma aprites ciklu — no izgatavošanas līdz lietošanai un aprites cikla beigām, ieskaitot atkritumu apsaimniekošanu.
- (15) Ņemot vērā zinātnes un tehnikas progresu, iepakojums būtu jāprojektē un jāizgatavo tā, lai ierobežotu noteiktu smago metālu un citu bažas raisošu vielu klātbūtni iepakojuma sastāvā. Kā noteikts Ilgtspēju sekmējošajā ķīmikāliju stratēģijā, vielas, kas rada bažas, būtu jāizmanto pēc iespējas mazāk un, kad vien iespējams, jāaizstāj, un pakāpeniski jāatsakās no sabiedrībai nebūtiskas viskaitīgāko vielu izmantošanas, jo īpaši patēriņa precēs. Attiecīgi vielas, kas rada bažas, būdamas iepakojuma materiāla vai kāda iepakojuma komponenta sastāvdaļas, būtu jāizmanto minimāli, lai nodrošinātu, ka iepakojums, kā arī no iepakojuma reciklētie materiāli visā to aprites ciklā neatstātu nelabvēlīgu ietekmi uz cilvēka veselību vai vidi.

¹⁴ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2008/98/EK (2008. gada 19. novembris) par atkritumiem un par dažu direktīvu atcelšanu (OV L 312, 22.11.2008., 3. lpp.).

¹⁵ Komisijas paziņojums Eiropas Parlamentam, Eiropadomei, Padomei, Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejai un Reģionu komitejai “Jauns aprites ekonomikas rīcības plāns. Par tīrāku un konkurētspējīgāku Eiropu”, COM(2020) 98 final.

¹⁶ Komisijas paziņojums Eiropas Parlamentam, Padomei, Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejai un Reģionu komitejai “Ilgtspēju sekmējoša ķīmikāliju stratēģija. Ceļā uz vidi, kas brīva no toksikantiem”, COM(2020) 667 final.

- (16) Atbilstoši Nulles piesārņojuma rīcības plānam¹⁷ Savienības rīcībpolitiku pamatā vajadzētu būt principam, ka preventīva darbība jāveic avotā. Ilgtspēju sekmējošajā ķīmikāliju stratēģijā Komisija uzsver, ka Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 1907/2006¹⁸ un Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 1272/2008¹⁹ būtu jāpastiprina kā Savienības ķīmikāliju reglamentēšanas stūrakmeņi un jāpapildina ar saskaņotām ķīmikāliju novērtēšanas un apsaimniekošanas pieejām spēkā esošajos nozariskajos tiesību aktos. Tāpēc vielas iepakojumā un iepakojuma komponentos tiek ierobežotas avotā, un uz tām galvenokārt attiecas Regula (EK) Nr. 1907/2006 saskaņā ar noteikumiem un procedūrām, kas izklāstītas minētās regulas VIII sadaļā, lai cilvēka veselību un vidi aizsargātu visos vielas aprites cikla posmos, arī atkritumu posmā. Tāpēc jāatgādina, ka, pieņemot vai grozot tādu vielu ierobežojumus, ko izgatavo, lai izmantotu, vai izmanto iepakojuma vai iepakojuma komponentu ražošanā, kā arī ierobežojumus tādu vielu laišanai tirgū, kas ir sastopamas iepakojumā vai iepakojuma komponentos, piemēro minētās regulas noteikumus. Attiecībā uz iepakojumu, kas ietilpst Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (EK) Nr. 1935/2004²⁰ darbības jomā, jāatgādina, ka minēto regulu piemēro, lai nodrošinātu iepakotas pārtikas patērētāju augsta līmeņa aizsardzību.
- (17) Papildus ierobežojumiem, kas noteikti Regulas (EK) Nr. 1907/2006 XVII pielikumā, un noteikumiem, kas saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 1935/2004 piemērojami iepakojumam, kas nonāk saskarē ar pārtiku, konsekvences labad ir lietderīgi saglabāt spēkā esošos ierobežojumus svina, kadmija, dzīvsudraba un sešvērtīgā hroma saturam iepakojumā vai iepakojuma komponentos.
- (18) Izņēmumi attiecībā uz svina, kadmija, dzīvsudraba un sešvērtīgā hroma koncentrācijas līmeņiem iepakojumā vai iepakojuma komponentos ir noteikti Komisijas Lēmumā 2001/171/EK²¹ un Komisijas Lēmumā 2009/292/EK²², kas

¹⁷ Komisijas paziņojums Eiropas Parlamentam, Eiropadomei, Padomei, Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejai un Reģionu komitejai “Ceļš uz veselīgu planētu itin visiem. ES Gaisa, ūdens un augšnes nulles piesārņojuma rīcības plāns”, COM(2021) 400 final.

¹⁸ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 1907/2006 (2006. gada 18. decembris), kas attiecas uz ķīmikāliju reģistrēšanu, vērtēšanu, licencēšanu un ierobežošanu (*REACH*) un ar kuru izveido Eiropas Ķīmikāliju aģentūru, groza Direktīvu 1999/45/EK un atceļ Padomes Regulu (EEK) Nr. 793/93 un Komisijas Regulu (EK) Nr. 1488/94, kā arī Padomes Direktīvu 76/769/EEK un Komisijas Direktīvu 91/155/EEK, Direktīvu 93/67/EEK, Direktīvu 93/105/EK un Direktīvu 2000/21/EK (OV L 396, 30.12.2006., 1. lpp.).

¹⁹ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 1272/2008 (2008. gada 16. decembris) par vielu un maisījumu klasificēšanu, marķēšanu un iepakojumu un ar ko groza un atceļ Direktīvas 67/548/EEK un 1999/45/EK un groza Regulu (EK) Nr. 1907/2006 (OV L 353, 31.12.2008., 1. lpp.).

²⁰ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 1935/2004 (2004. gada 27. oktobris) par materiāliem un izstrādājumiem, kas paredzēti saskarei ar pārtikas produktiem, un par Direktīvu 80/590/EEK un 89/109/EEK atcelšanu (OV L 338, 13.11.2004., 4.–17. lpp.).

²¹ Komisijas Lēmums 2001/171/EK (2001. gada 19. februāris), ar ko izveido nosacījumus atkāpei attiecībā uz stikla taru saistībā ar smago metālu koncentrācijas līmeņiem, kuri noteikti ar Direktīvu 94/62/EK par iepakojumu un izlietoto iepakojumu (OV L 62, 2.3.2001., 20. lpp.).

²² Komisijas Lēmums 2009/292/EK (2009. gada 24. marts), ar kuru ievieš nosacījumus par atkāpšanos no prasībām attiecībā uz plastmasas redeļu kastēm un plastmasas paliktņiem saistībā ar Eiropas Parlamenta

pieņemti saskaņā ar Direktīvu 94/62/EK, un tie būtu jā saglabā arī šajā regulā. Tomēr, lai tos grozītu vai atceltu, kā arī vajadzības gadījumā noteiktu vēl citus izņēmumus attiecībā uz svina, kadmija, dzīvsudraba un sešvērtīgā hroma koncentrācijas līmeņiem iepakojumā vai iepakojuma komponentos vai lai grozītu šo metālu koncentrācijas robežvērtību šajā regulā nolūkā to pielāgot tehnikas un zinātnes attīstībai, būtu Komisijai jādeleģē pilnvaras pieņemt aktus saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību 290. pantu.

- (19) Ar šo regulu nedrīkstētu būt iespēja vielas ierobežot, balstoties uz ķīmiskā drošuma apsvērumiem vai ar pārtikas nekaitīgumu saistītu iemeslu dēļ, izņemot svina, kadmija, dzīvsudraba un sešvērtīgā hroma ierobežojumus, kas jau noteikti, pamatojoties uz Direktīvu 94/62/EK, un būtu jāturpina piemērot saskaņā ar šo regulu, ņemot vērā, ka uz šādiem ierobežojumiem attiecas citi Savienības tiesību akti. Tomēr ar ķīmisko drošumu vai ar pārtikas nekaitīgumu galvenokārt nesaistītu iemeslu dēļ vajadzētu būt iespējai ar šo regulu ierobežot iepakojumā un iepakojuma komponentos esošās vai to ražošanas procesos izmantotās vielas, kas negatīvi ietekmē iepakojuma ilgtspēju, it sevišķi aprītīgumu, jo īpaši atkalizmantošanu vai reciklēšanu.
- (20) Iepakojuma projektēšana tā, lai to varētu reciklēt, tiklīdz tas kļūst par iepakojuma atkritumiem, ir viens no efektīvākajiem pasākumiem, kā uzlabot iepakojuma aprītīgumu un uzlabot tā reciklēšanas rādītājus un reciklēta materiāla satura izmantojumu iepakojumā. Vairākiem iepakojuma formātiem saskaņā ar brīvprātīgām nozares shēmām vai dažās dalībvalstīs ar mērķi modulēt paplašinātās ražotāja atbildības maksas ir noteikti reciklēšanai piemērota iepakojuma dizaina kritēriji. Lai novērstu šķēršļus iekšējā tirgū un nozarē nodrošinātu vienlīdzīgus konkurences apstākļus, kā arī veicinātu iepakojuma ilgtspēju, ir svarīgi noteikt obligātas prasības attiecībā uz iepakojuma reciklējamību, proti, saskaņot iepakojuma reciklējamības novērtēšanas kritērijus un metodiku, balstoties uz reciklēšanai piemērota dizaina metodiku Savienības līmenī. Lai sasniegtu AERP noteikto mērķi, proti, līdz 2030. gadam panākt, ka viss iepakojums ir reciklējams vai atkalizmantojams ekonomiski dzīvotspējīgā veidā, balstoties uz reciklēšanai piemērota dizaina kritērijiem iepakojuma kategorijām, kas uzskaitītas II pielikumā, būtu jānosaka iepakojuma reciklējamības snieguma atzīmes. Tomēr, lai ekonomikas operatoriem būtu pietiekami daudz laika pielāgoties, iepakojumam būtu tiem jāatbilst tikai no 2030. gada 1. janvāra.
- (21) Tā kā novērtējums, vai dizains ir piemērots reciklēšanai, pats par sevi nenodrošina, ka iepakojums patiešām tiks faktiski reciklēts, ir jāizstrādā vienota metodika un kritēriji iepakojuma faktiskās reciklējamības novērtēšanai, kuru pamatā būtu mūsdienīgākie dalītās savākšanas, šķirošanas un reciklēšanas procesi un Savienībā faktiski pieejamā infrastruktūra. Saistītajiem dalībvalstu un attiecīgā gadījumā ekonomikas operatoru ziņojumiem būtu jāpalīdz noteikt plašas reciklējamības

un Padomes Direktīvā 94/62/EK par iepakojumu un izlietoto iepakojumu noteiktajiem smago metālu koncentrācijas līmeņiem (OV L 79, 25.3.2009., 44. lpp.).

sliedzīguma un, balstoties uz tām, būtu jāatjaunina konkrētu iepakojuma materiālu un kategoriju reciklējamības snieguma atzīmes.

- (22) Lai izstrādātu tādus saskaņotus noteikumus par iepakojuma dizainu, kas nodrošinātu tā reciklējamību, būtu Komisijai jādeleģē pilnvaras pieņemt deleģētos aktus, kuros noteikti detalizēti reciklēšanai piemērota iepakojuma dizaina kritēriji sadalījumā pa iepakojuma materiāliem un kategorijām, kā arī detalizēti iepakojuma plašas reciklējamības novērtēšanas kritēriji, arī tādām iepakojuma kategorijām, kas šajā regulā nav norādītas. Lai ekonomikas operatoriem un dalībvalstīm dotu pietiekami daudz laika savākt un ziņot datus, kas nepieciešami, lai izstrādātu plašas reciklēšanas metodiku, izgatavotājiem būtu jānodrošina, ka iepakojums no 2035. gada tiek plaši reciklēts. Tam vajadzētu nodrošināt, ka iepakojums atbilst reciklēšanai piemērota dizaina kritērijiem un ka tas tiek arī faktiski reciklēts, par pamatu ņemot jaunākos dalītās savākšanas, šķirošanas un reciklēšanas procesus.
- (23) Lai stimulētu inovāciju iepakojuma jomā, ir lietderīgi atļaut, ka attiecībā uz iepakojumu, kuram piemīt inovatīvas iezīmes, kas būtiski uzlabo iepakojuma pamatfunkciju un kam ir pierādāmi vidiski ieguvumi, tiek dots ierobežots papildu laiks reciklējamības prasību izpildei — pieci gadi. Inovatīvās iezīmes ir jāpaskaidro iepakojumam pievienotajā tehniskajā dokumentācijā.
- (24) Lai aizsargātu cilvēka un dzīvnieku veselību un drošību, iepakoto produktu veida un saistīto prasību dēļ ir lietderīgi reciklējamības prasības nepiemērot tiešajam iepakojumam, kas definēts Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2001/83/EK²³ 1. pantā un Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2019/6²⁴ 4. panta 25. punktā un kas ir tiešā saskarē ar zālēm, kā arī sensitīvam tādu medicīnisko ierīču plastmasas kontaktiekpakojumam, uz ko attiecas Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2017/745²⁵, un sensitīvam tādu *in vitro* diagnostikas medicīnisko ierīču plastmasas kontaktiekpakojumam, uz ko attiecas Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2017/746²⁶. Šie atbrīvojumi būtu jāpiemēro līdz 2035. gada 1. janvārim.
- (25) Dažas dalībvalstis veic pasākumus, lai iepakojuma reciklējamību veicinātu, modulējot paplašinātās ražotāja atbildības maksas; šādas iniciatīvas valsts līmenī ekonomikas operatoriem var radīt regulatīvo nenoteiktību, jo īpaši, ja tie iepakojumu piegādā vairākās dalībvalstīs. Vienlaikus paplašinātās ražotāja atbildības maksu modulācija ir iedarbīgs ekonomisks instruments, ar ko var stimulēt ilgtspējīgāku iepakojuma dizainu, tā panākot labāk reciklējamu iepakojumu un vienlaikus uzlabojot iekšējā tirgus darbību. Tāpēc ir jāaskaņo kritēriji paplašinātās ražotāja

²³ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2001/83/EK (2001. gada 6. novembris) par Kopienas kodeksu, kas attiecas uz cilvēkiem paredzētām zālēm (OV L 311, 28.11.2001., 67. lpp.).

²⁴ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2019/6 (2018. gada 11. decembris) par veterinārajām zālēm un ar ko atceļ Direktīvu 2001/82/EK (OV L 4, 7.1.2019., 43. lpp.).

²⁵ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2017/745 (2017. gada 5. aprīlis), kas attiecas uz medicīniskām ierīcēm, ar ko groza Direktīvu 2001/83/EK, Regulu (EK) Nr. 178/2002 un Regulu (EK) Nr. 1223/2009 un atceļ Padomes Direktīvas 90/385/EK un 93/42/EEK (OV L 117, 5.5.2017., 1. lpp.).

²⁶ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2017/746 (2017. gada 5. aprīlis) par *in vitro* diagnostikas medicīniskām ierīcēm un ar ko atceļ Direktīvu 98/79/EK un Komisijas Lēmumu 2010/227/ES (OV L 117, 5.5.2017., 176. lpp.).

atbildības maksu modulēšanai atkarībā no reciklējamības snieguma atzīmes, kas noskaidrota reciklējamības novērtējumā, tomēr nenosakot šādu maksu faktisko apmēru. Tā kā kritērijiem vajadzētu būt saistītiem ar iepakojuma reciklējamības kritērijiem, ir lietderīgi Komisiju pilnvarot šādus saskaņotus kritērijus pieņemt, vienlaikus nosakot detalizētus reciklēšanai piemērota dizaina kritērijus katrai iepakojuma kategorijai.

- (26) Lai nodrošinātu iepakojuma apritīgumu, tas būtu jāprojektē un jāizgatavo tā, lai vairāk jaunmateriālu varētu aizstāt ar reciklētiem materiāliem. Lielāka reciklētu materiālu izmantošana palīdz veidoties aprites ekonomikai ar labi funkcionējošiem reciklētu materiālu tirgiem, samazina izmaksas, atkarību un negatīvo ietekmi uz vidi, kas saistīta ar pirmreizējo izejvielu izmantošanu, un dod iespēju materiālus izmantot resursefektīvāk. No dažādajiem iepakojuma materiāliem vismazāk reciklētu materiālu tiek izmantots plastmasas iepakojumā. Lai šīs problēmas risinātu piemērotākajā veidā, ir jāpalielina reciklētas plastmasas izmantošana, nosakot obligātus mērķrādītājus attiecībā uz reciklēta materiāla saturu plastmasas iepakojumā dažādos līmeņos atkarībā no dažādu plastmasas iepakojumu kā kontaktiekpakojumu sensitivitātes²⁷ un nodrošinot, ka šie mērķrādītāji kļūst saistoši līdz 2030. gadam. Lai pakāpeniski nodrošinātu iepakojuma apritīgumu, no 2040. gada būtu jāpiemēro augstāki mērķrādītāji.
- (27) Jāprecizē, ka papīra materiāls, kas iegūts koksnes pulpas ieguves procesā, plastmasas definīcijā saskaņā ar 3. panta 43. punktu nav iekļauts.

²⁷ Sensitīvs kontaktiekpakojums ir tādu produktu plastmasas iepakojums, uz ko attiecas Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 1831/2003 (2003. gada 22. septembris) par dzīvnieku ēdināšanā lietotām piedevām (OV L 268, 18.10.2003., 29. lpp.), Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 1935/2004 (2004. gada 27. oktobris) par materiāliem un izstrādājumiem, kas paredzēti saskarei ar pārtikas produktiem (OV L 338, 13.11.2004., 4. lpp.), Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 767/2009 (2009. gada 13. jūlijs) par barības laišanu tirgū un lietošanu un ar ko groza Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 1831/2003, un atceļ Padomes Direktīvu 79/373/EEK, Komisijas Direktīvu 80/511/EEK, Padomes Direktīvas 82/471/EEK, 83/228/EEK, 93/74/EEK, 93/113/EK un 96/25/EK un Komisijas Lēmumu 2004/217/EK (OV L 229, 1.9.2009., 1. lpp.), Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 1223/2009 (2009. gada 30. novembris) par kosmētikas līdzekļiem (pārstrādāta versija) (OV L 342, 22.1. 2.2009., 59. lpp.), Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2017/745 (2017. gada 5. aprīlis), kas attiecas uz medicīniskām ierīcēm, ar ko groza Direktīvu 2001/83/EK, Regulu (EK) Nr. 178/2002 un Regulu (EK) Nr. 1223/2009 un atceļ Padomes Direktīvas 90/385/EK un 93/42/EEK (OV L 117, 5.5.2017., 1. lpp.), Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2017/746 (2017. gada 5. aprīlis) par *in vitro* diagnostikas medicīniskām ierīcēm un ar ko atceļ Direktīvu 98/79/EK un Komisijas Lēmumu 2010/227/ES (OV L 117, 5.5.2017., 176. lpp.), Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2019/4 (2018. gada 11. decembris) par ārstnieciskās barības izgatavošanu, laišanu tirgū un lietošanu, ar ko groza Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 183/2005 un atceļ Padomes Direktīvu 90/167/EEK (OV L 4, 7.1.2019., 1. lpp.), Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2019/6 (2018. gada 11. decembris) par veterinārajām zālēm un ar ko atceļ Direktīvu 2001/82/EK (OV L 4, 7.1.2019., 43. lpp.), Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2001/83/EK (2001. gada 6. novembris) par Kopienas kodeksu, kas attiecas uz cilvēkiem paredzētām zālēm (OV L 311, 28.11.2001., 67. lpp.) un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2008/68/EK (2008. gada 24. septembris) par bīstamo kravu iekšzemes pārvadājumiem (OV L 260, 30.9.2008., 13.–59. lpp.).

- (28) Lai nodrošinātu augstu cilvēka un dzīvnieku veselības aizsardzības līmeni saskaņā ar Savienības tiesību aktu prasībām un izvairītos no jebkāda piegādes drošības un zāļu un medicīnisko ierīču drošuma apdraudējuma, ir lietderīgi paredzēt izņēmumu no pienākuma nodrošināt minimālu reciklēta materiāla saturu plastmasas iepakojumam, ko izmanto par tiešo iepakojumu, kas definēts Direktīvas 2001/83/EK 1. panta 23. punktā un Regulas (ES) 2019/6 4. panta 25. punktā, kā arī sensitīvam tādu medicīnisko ierīču plastmasas kontaktiekpakojumam, uz ko attiecas Regula (ES) 2017/745, un sensitīvam tādu *in vitro* diagnostikas medicīnisko ierīču kontaktiekpakojumam, uz ko attiecas Regula (ES) 2017/746. Gadījumos, kad ir jāievēro īpašas prasības, lai saglabātu zāļu kvalitāti, šis izņēmums būtu jāattiecina arī uz cilvēkiem paredzēto un veterināro zāļu ārējo iepakojumu, kas definēts Direktīvas 2001/83/EK 1. panta 24. punktā un Regulas (ES) 2019/6 4. panta 26. punktā.
- (29) Lai novērstu iekšējā tirgus šķēršļus un nodrošinātu saistību efektīvu izpildi, ekonomikas operatoriem būtu jānodrošina, ka katras iepakojuma vienības plastmasas daļā ir noteikts minimālais tāda reciklēta materiāla procentuālais saturs, kas atgūts no pēcpatēriņa plastmasas atkritumiem.
- (30) Ekonomikas operatoriem vajadzētu būt stimulam palielināt reciklēta materiāla saturu iepakojuma plastmasas daļā. Piemērotākais veids, kā to panākt, ir nodrošināt paplašinātās ražotāja atbildības maksu modulāciju atkarībā no reciklēta materiāla procentuālā satura iepakojumā. Maksu modulācijas pamatā vajadzētu būt kopīgiem noteikumiem par šādā iepakojumā esošā reciklēta materiāla satura aprēķināšanu un verifikāciju.
- (31) Lai nodrošinātu vienotus nosacījumus, kā īstenot noteikumus par tāda reciklēta materiāla satura aprēķināšanu un verifikāciju, kas atgūts no pēcpatēriņa plastmasas atkritumiem, uz vienu pēcpatēriņa plastmasas atkritumu vienību iepakojumā, un noteiktu tehniskās dokumentācijas formātu, būtu Komisija jāpilnvaro pieņemt īstenošanas noteikumus saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 182/2011²⁸ 5. pantu.
- (32) Attiecībā uz plastmasas iepakojumu, izņemot gadījumus, kad tas ir izgatavots no polietilēntereftalāta (PET), pietiekamu laiku pirms attiecīgo reciklēta materiāla satura prasību piemērošanas datuma tiks atkārtoti novērtēta piemērotu šāda plastmasas iepakojuma reciklēšanas tehnoloģiju pieejamība, kā arī tas, vai šādas tehnoloģijas ir atļautas saskaņā ar attiecīgajiem Savienības noteikumiem, un šādu tehnoloģiju faktiskā uzstādītā jauda. Atkarībā no novērtējuma varētu būt nepieciešams paredzēt atkāpes no reciklēta materiāla satura prasībām konkrētam sensitīvam plastmasas kontaktiekpakojumam vai atkāpes pārskatīt. Šajā nolūkā saskaņā ar Līguma 290. pantu būtu Komisijai jādeleģē pilnvaras pieņemt aktus.
- (33) Lai ņemtu vērā riskus, kas saistīti ar konkrētu plastmasas atkritumu iespējamu nepietiekamu piegādi reciklēšanai, kas varētu novest pie pārmērīgām cenām vai

28

Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 182/2011 (2011. gada 16. februāris), ar ko nosaka normas un vispārīgus principus par dalībvalstu kontroles mehānismiem, kuri attiecas uz Komisijas īstenošanas pilnvaru izmantošanu (OV L 55, 28.2.2011., 13. lpp.).

negatīvas ietekmes uz veselību, drošību un vidi, saskaņā ar Līguma 290. pantu būtu Komisijai jādeleģē pilnvaras pieņemt aktus, ar ko mērķrādītājus attiecībā uz obligāto reciklēta materiāla saturu plastmasas iepakojumā īslaicīgi grozītu. Izvērtējot šāda deleģētā akta pamatotību, Komisijai būtu jāizskata pienācīgi pamatoti fizisku un juridisku personu pieprasījumi.

- (34) Attiecībā uz materiāliem, kas nav plastmasa, piemēram, stiklu vai alumīniju, tendence pirmreizējās izejvielas aizstāt ar reciklētiem materiāliem ir acīmredzama, un, ņemot vērā tiesiskās un ekonomiskās vides attīstību un patērētāju ekspektācijas, ir sagaidāms, ka tā turpināsies. Tomēr Komisijai būtu cieši jāuzrauga reciklēta materiāla izmantojums iepakojuma materiālos, kas nav plastmasa, un jānovērtē, vai ir piemēroti ierosināt papildu pasākumus, arī noteikt mērķrādītājus, kuru mērķis ir palielināt reciklēta materiāla izmantojumu iepakojumā, kas nav plastmasas iepakojums.
- (35) Bioatkritumu plūsma bieži ir kontaminēta ar konvencionālo plastmasu, un materiālu reciklēšanas plūsmas bieži ir kontaminētas ar kompostējamu plastmasu. Šāda šķērskontaminācija noved pie resursu izšķērdēšanas, zemākas otrreizējo izejvielu kvalitātes un būtu jānovērš avotā. Tā kā patērētājiem kļūst aizvien grūtāk saprast, kā kompostējamu plastmasas iepakojumu pareizi izmest, ir pamatoti un nepieciešams noteikt skaidrus un vienotus noteikumus par kompostējama plastmasas iepakojuma izmantošanu, prasot to izmantot tikai tad, ja tā izmantošana rada nepārprotamu vidisku ieguvumu vai labumu cilvēka veselībai. Tas īpaši attiecas uz gadījumiem, kad kompostējamā iepakojuma izmantošana palīdz savākt bioatkritumus vai atbrīvoties no tiem.
- (36) Dažiem bionoārdāmu plastmasas polimēru iepakojuma pielietojumiem ir pierādāmi vidiski ieguvumi, ja tiek izmantots kompostējams iepakojums, kas nonāk kompostēšanas stacijās, arī anaerobiskās noārdīšanas kompleksos, kontrolētos apstākļos. Turklāt, ja dalībvalstī ir pieejamas piemērotas atkritumu savākšanas shēmas un atkritumu apstrādes infrastruktūra, vajadzētu būt zināmai elastībai lemt par to, vai tās teritorijā prasīt izmantot kompostējamu plastmasu vieglās plastmasas iepirkumu maisiņiem. Lai patērētājiem nerastos šaubas par to, kā iepakojumu pareizi izmest, un ņemot vērā oglekļa apritīguma radīto vidisko ieguvumu, viss pārējais plastmasas iepakojums būtu jāreciklē, un šāda iepakojuma dizainam būtu jānodrošina, ka tas neietekmē citu atkritumu plūsmu reciklējamību.
- (37) Ja tas ir pamatoti un lietderīgi, ņemot vērā tehnoloģiju un regulējuma attīstību, kas ietekmē kompostējamās plastmasas likvidēšanu, un īpašos apstākļos, kas nodrošina, ka šādu materiālu izmantošana ir labvēlīga videi un cilvēka veselībai, saskaņā ar Līguma 290. pantu būtu Komisijai jādeleģē pilnvaras pieņemt aktus, ar ko kompostējamā iepakojuma sarakstu grozītu vai paplašinātu.
- (38) Lai būtu vieglāk novērtēt kompostējamā iepakojuma atbilstību prasībām, ir jāparedz atbilstības prezumpcija kompostējamam iepakojumam, kas atbilst saskaņotajiem standartiem, kuri pieņemti saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES)

Nr. 1025/2012²⁹, lai noteiktu detalizētas šo prasību tehniskās specifikācijas un saskaņā ar jaunākajiem zinātnes un tehnoloģiju sasniegumiem ņemtu vērā parametrus, tostarp kompostēšanas laiku un pieļaujamo kontaminācijas līmeni, kas atspoguļo faktiskos apstākļus bioatkritumu apstrādes kompleksos, arī anaerobiskās noārdīšanās procesos.

- (39) Jāatgādina, ka visam kompostējamam iepakojumam, kas ir materiāls, kurš nonāk saskarē ar pārtiku, ir jāatbilst Regulā (EK) Nr. 1935/2004 noteiktajām prasībām.
- (40) Iepakojumam vajadzētu būt projektētam tā, lai pēc iespējas samazinātu tā tilpumu un masu, vienlaikus saglabājot tā spēju pildīt iepakojuma funkcijas. Iepakojuma izgatavotājam būtu iepakojums jānovērtē saskaņā ar snieguma kritērijiem, kas norādīti šīs regulas IV pielikumā. Ņemot vērā šīs regulas mērķi samazināt iepakojuma un iepakojuma atkritumu rašanos un uzlabot iepakojuma apritīgumu iekšējā tirgū, ir lietderīgi pašreizējos kritērijus vēl precizēt un tos padarīt stingrākus. Tāpēc būtu jāgroza iepakojuma snieguma kritēriju saraksts spēkā esošajā saskaņotajā standartā EN 13428:2000³⁰. Lai gan, iepakojumu projektējot, liela nozīme aizvien ir tirdzniecībai un patērētāju atsaucībai, tiem nevajadzētu būt snieguma kritērijiem, kas paši par sevi attaisnotu lielāku iepakojuma masu un tilpumu. Tomēr tam nevajadzētu apdraudēt produktu specifikācijas amatniecības un rūpniecības produktu gadījumā, kā arī tādu pārtikas un lauksaimniecības produktu gadījumā, kuri ir reģistrēti un aizsargāti saskaņā ar ES ģeogrāfiskās izcelsmes norāžu aizsardzības shēmu, tiecoties uz Savienības mērķi aizsargāt kultūras mantojumu un tradicionālo zinātību. No otras puses, reciklējamība, reciklēta materiāla izmantošana un atkalizmantošana var attaisnot lielāku iepakojuma masu vai tilpumu, un tā snieguma kritērijiem būtu jāpievieno. Iepakojumu ar dubultsienām, māņu dibeniem un citām īpatnībām, kuru mērķis ir tikai palielināt šķietamo produkta daudzumu, tirgū laist nevajadzētu, jo tas neatbilst iepakojuma minimalizēšanas prasībai. Tas pats noteikums būtu jāattiecinā uz lieku iepakojumu, kas nav nepieciešams iepakojuma funkcionalitātes nodrošināšanai.
- (41) Lai izpildītu iepakojuma minimalizēšanas prasības, īpaša uzmanība būtu jāpievērš tukšās vietas, grupas un transporta, arī e-komercijas, iepakojuma ierobežošanai.
- (42) Lai būtu vieglāk novērtēt atbilstību iepakojuma minimalizēšanas prasībām, ir jāparedz atbilstības prezumpcija iepakojumam, kas atbilst saskaņotajiem standartiem, kuri ir pieņemti saskaņā ar Regulu (ES) Nr. 1025/2012, lai noteiktu detalizētas šo prasību tehniskās specifikācijas un norādītu izmērāmus dizaina kritērijus, to vidū attiecīgā gadījumā maksimālās masas vai tukšās vietas ierobežojumus konkrētiem iepakojuma formātiem, kā arī pēc noklusējuma standartizētu iepakojuma dizainu, kas iepakojuma minimalizēšanas prasībām atbilst.

²⁹ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 1025/2012 (2012. gada 25. oktobris) par Eiropas standartizāciju, ar ko groza Padomes Direktīvas 89/686/EEK un 93/15/EEK un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 94/9/EK, 94/25/EK, 95/16/EK, 97/23/EK, 98/34/EK, 2004/22/EK, 2007/23/EK, 2009/23/EK un 2009/105/EK, un ar ko atceļ Padomes Lēmumu 87/95/EEK un Eiropas Parlamenta un Padomes Lēmumu Nr. 1673/2006/EK (OJ L 316, 14.11.2012., 12. lpp.).

³⁰ Iepakojums. Prasības, kas attiecas uz ražošanu un sastāvu. Novērsšana avotā.

- (43) Lai veicinātu iepakojuma apritīgumu un ilgtspējīgu izmantošanu, būtu jāstimulē izmantot atkalizmantojamu iepakojumu un atkalizmantošanas sistēmas. Šajā nolūkā ir jāprecizē atkalizmantojama iepakojuma jēdziens un jānodrošina, ka tas ir saistīts ne tikai ar iepakojuma dizainu, kam būtu jānodrošina maksimāls ritējumu vai rotāciju skaits un atbilstība drošuma, kvalitātes un higiēnas prasībām, kad iepakojums tiek iztukšots, atbrīvots, uzpildīts vai atkalpiepildīts, bet arī ar tādu atkalizmantošanas sistēmu izveidi, kurās atkalizmantošana notiek, ievērojot šajā regulā noteikto prasību minimumu. Lai būtu vieglāk novērtēt atbilstību atkalizmantojama iepakojuma prasībām, ir jāparedz atbilstības prezumpcija iepakojumam, kas atbilst saskaņotajiem standartiem, kuri ir pieņemti saskaņā ar Regulu (ES) Nr. 1025/2012, lai noteiktu detalizētas šo prasību tehniskās specifikācijas un atkalizmantojama iepakojuma kritērijus un formātus, arī minimālo ritējumu vai rotāciju skaitu, standartizētu iepakojuma dizainu, kā arī prasības atkalizmantošanas sistēmām, to vidū higiēnas prasības.
- (44) Ir patērētāji jāinformē un viņiem jādod iepakojuma atkritumus pienācīgi izmest, arī kompostējamos vieglās un ļoti vieglās plastmasas iepakojumu maisījumus. Piemērotākais veids, kā to izdarīt, ir izveidot saskaņotu marķēšanas sistēmu, kas balstīta uz atkritumu šķirošanu pēc iepakojuma materiāla sastāva, un to apvienot ar atbilstošu marķējumu uz atkritumu tvertnēm.
- (45) Lai patērētājiem atvieglotu iepakojuma atkritumu šķirošanu un izmešanu, ir jāievieš saskaņotu simbolu sistēma un jāprasa simbolus izvietot gan uz iepakojuma, gan uz atkritumu tvertnēm, patērētājiem dodot iespēju iepakojuma atkritumus izmest atbilstoši simboliem. Simboliem būtu jānodrošina pienācīga atkritumu apsaimniekošana, jo tiem vajadzētu patērētājiem sniegt informāciju par šāda iepakojuma kompostēšanas īpašībām, jo īpaši tāpēc, lai patērētājiem nerastos neskaidrības attiecībā uz to, ka kompostējams iepakojums pats par sevi nav piemērots māsaimnieciskai kompostēšanai. Šai pieejai būtu jāuzlabo iepakojuma atkritumu dalītā savākšana, tā panākot augstāku iepakojuma atkritumu reciklēšanas kvalitāti, un jāpadara saskaņotākas iepakojuma atkritumu savākšanas sistēmas iekšējā tirgū. Tāpat ir jānosaka simboli, kas saistīti ar obligātajām depozīta un nodošanas sistēmām. Ņemot vērā, ka iepakojuma atkritumi sadzīves atkritumu savākšanas sistēmās netiek savākti, šo simbolu izmantošanai nevajadzētu būt obligātai transporta iepakojumam, izņemot e-komercijas iepakojumu.
- (46) Iepakojumā esošā reciklētā materiāla satura norādei marķējumā nevajadzētu būt obligātai, jo šī informācija nav kritiski svarīga, lai nodrošinātu pareizu iepakojuma apstrādi aprites cikla beigās. Tomēr izgatavotājiem būs jāievēro šajā regulā noteiktie reciklētā materiāla satura mērķrādītāji un viņi šo informāciju var vēlēties norādīt uz iepakojuma, lai par to informētu patērētājus. Lai nodrošinātu, ka šī informācija visā Savienībā tiek paziņota saskaņoti, reciklētā materiāla satura norādes marķējums būtu jānosaka.
- (47) Lai tiešos lietotājus informētu par iepakojuma atkalizmantojamību, atkalizmantošanas sistēmu pieejamību un pieņemšanas punktu atrašanās vietu, uz šāda iepakojuma vajadzētu būt kvadrātkodam vai citam datu nesējam, kas sniedz šādu informāciju. Kvadrātkodam būtu jāatvieglo arī izsekošana un ritējumu un rotāciju aprēķināšana. Turklāt atkalizmantojamam tirdzniecības iepakojumam vajadzētu būt skaidri identificējamam tirdzniecības vietā.
- (48) Uz iepakojuma nevajadzētu būt pārmērīgi daudziem marķējumiem. Lai no tā izvairītos, ja citos Savienības tiesību aktos ir noteikts, ka informācijai par iepakoto

produktu jābūt pieejamai digitālā formātā, izmantojot datu nesēju, informācijai, kas saskaņā ar šo regulu jāizvieto uz iepakojuma, un informācijai, kas prasīta par iepakotu produktu, vajadzētu būt pieejamai, izmantojot vienu un to pašu datu nesēju. Šim datu nesējam būtu jāatbilst prasībām, kas noteiktas šajā regulā vai citos piemērojamos Savienības tiesību aktos. Proti, ja uz iepakotu produktu attiecas [Produktu ilgtspējas ekodizaina] regula vai citi Savienības tiesību akti, kuros prasīta digitālā produkta pase, šī digitālā produkta pase būtu jāizmanto arī relevantās informācijas sniegšanai saskaņā ar šo regulu.

- (49) Lai palīdzētu sasniegt šīs regulas mērķus, patērētāji būtu jāaizsargā no maldinošas un mulsinošas informācijas par iepakojuma īpašībām un tā piemērotu apstrādi aprites cikla beigās, tāpēc saskaņā ar šo regulu ir izstrādāts saskaņots marķējums. Paplašinātās ražotāja atbildības shēmā iekļautu iepakojumu, izmantojot akreditācijas simbolu, vajadzētu būt iespējai identificēt visā attiecīgās sistēmas teritorijā. Minētajam simbolam vajadzētu patērētājus vai lietotājus skaidri un nepārprotami informēt par iepakojuma reciklējamību. Šajā sakarā varētu uzskatīt, ka zaļā punkta simbols, ko dažās dalībvalstīs izmanto, lai norādītu, ka ražotājs ir devis finansiālu ieguldījumu kādā valsts iepakojuma resursu atgūšanas sistēmā³¹, varētu patērētājiem maldīgi likt domāt, ka iepakojums ar šādu simbolu vienmēr ir reciklējams.
- (50) Lai nodrošinātu vienotus marķēšanas prasību īstenošanas nosacījumus, saskaņā ar Līguma 291. pantu būtu Komisijai jādeleģē pilnvaras pieņemt īstenošanas aktus, ar ko vēl uzlabotu atkritumu šķirošanu, izstrādātu nosacījumus iepakojuma materiāla sastāva noteikšanai ar digitālās marķēšanas tehnoloģijām un noteiktu detalizētas saskaņotas specifikācijas iepakojuma un atkritumu tvertņu marķēšanas prasībām, kas ieviestas saskaņā ar šo regulu. Izstrādājot šīs specifikācijas, Komisijai būtu jāņem vērā zinātniskā vai cita pieejamā tehniskā informācija, arī attiecīgie starptautiskie standarti. Ņemot vērā jauno sistēmu, Komisijas Lēmums 97/129/EK³² būtu jāatceļ 42 mēnešus pēc šīs regulas spēkā stāšanās dienas un tā saturs būtu jāiestrādā šajā īstenošanas aktā.
- (51) Ekonomikas operatoriem būtu jānodrošina, ka iepakojums atbilst šīs regulas prasībām. Lai nodrošinātu iepakojuma brīvu apriti iekšējā tirgū un uzlabotu tā ilgtspēju, tiem būtu jāveic pienācīgi pasākumi, lai nodrošinātu šādu atbilstību, ņemot vērā katra operatora lomu piegādes ķēdē.
- (52) Tā kā izgatavotājs sīki pārzina projektēšanas un ražošanas procesu, tas var vislabāk veikt atbilstības novērtēšanas procedūru, kas paredzēta šajā regulā. Tāpēc šādi atbilstības novērtēšanai arī turpmāk vajadzētu būt tikai un vienīgi izgatavotāja pienākumam.
- (53) Būtu jānodrošina, ka iepakojuma vai iepakojuma materiālu piegādātāji izgatavotājam sniedz visu informāciju un dokumentāciju, kas tam nepieciešama, lai izgatavotājs

³¹ <https://www.pro-e.org/the-green-dot-trademark>.

³² Komisijas Lēmums (1997. gada 28. janvāris), ar ko izveido iepakojuma materiālu identifikācijas sistēmu saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 94/62/EK par iepakojumu un izlietoto iepakojumu (OV L 50, 20.2.1997., 28.–31. lpp.).

pierādītu iepakojuma un iepakojuma materiālu atbilstību. Minētā informācija un dokumentācija būtu jāsniedz papīrformā vai elektroniski.

- (54) Lai aizsargātu iekšējā tirgus darbību, ir jānodrošina, ka iepakojums no trešām valstīm, kas nonāk Savienības tirgū, šai regulai atbilst neatkarīgi no tā, vai tas tiek importēts kā patstāvīgs iepakojums vai ar iepakotu produktu. Konkrētāk, ir jānodrošina, ka izgatavotāji attiecībā uz šādu iepakojumu ir veikuši pienācīgas atbilstības novērtēšanas procedūras. Tāpēc importētājiem būtu jānodrošina, ka iepakojums, ko tie laiž tirgū, šīm prasībām atbilst un ka izgatavotāju sagatavotā dokumentācija ir pieejama, lai kompetentās valsts iestādes varētu ar to iepazīties.
- (55) Katram importētājam, laižot iepakojumu tirgū, uz iepakojuma būtu jānorāda savs nosaukums, reģistrētais tirdzniecības nosaukums vai reģistrētā preču zīme, kā arī pasta adrese un, ja iespējams, kā ar to var sazināties elektroniski. Būtu jāparedz izņēmumi gadījumiem, kad šādu norādi uz iepakojuma uzlikt nav iespējams.
- (56) Tā kā izplatītājs iepakojumu dara pieejamu tirgū pēc tam, kad to ir laidis tirgū izgatavotājs vai importētājs, tam attiecībā uz piemērojamajām šīs regulas prasībām būtu jārīkojas ar pienācīgu uzmanību. Izplatītājam būtu arī jānodrošina, ka tā rīcība ar iepakojumu nemazina tā atbilstību šīm prasībām.
- (57) Tā kā izplatītāji un importētāji ir tuvu tirgum un tiem ir svarīga loma iepakojuma atbilstības nodrošināšanā, tiem vajadzētu būt iesaistītiem tirgus uzraudzības uzdevumos, ko veic valsts kompetentās iestādes, un tiem vajadzētu būt gataviem aktīvi piedalīties, šīm iestādēm sniedzot visu nepieciešamo informāciju par konkrēto produktu.
- (58) Jebkurš importētājs vai izplatītājs, kas vai nu iepakojumu laiž tirgū ar savu vārdu vai preču zīmi, vai šādu produktu pārveido tā, ka tas varētu ietekmēt atbilstību šai regulai, būtu jāuzskata par izgatavotāju, un tam būtu jāuzņemas izgatavotāja saistības.
- (59) Iepakojuma izsekojamības nodrošināšana visā piegādes ķēdē atvieglo tirgus uzraudzības iestāžu uzdevumu izsekot, kādi ekonomikas operatori laiduši tirgū vai darījuši pieejamu tirgū neatbilstīgu iepakojumu. Tāpēc no ekonomikas operatoriem būtu jāprasa, lai tie noteiktu laiku glabātu informāciju par saviem darījumiem.
- (60) Pārmērīgas iepakojuma atkritumu rašanās problēmu nevar pilnībā risināt, nosakot pienākumus attiecībā uz iepakojuma dizainu. Attiecībā uz noteiktu veidu iepakojumu būtu ekonomikas operatoriem jānosaka pienākumi samazināt tukšo vietu iepakojumā. Grupas, transporta un e-komercijas iepakojumā, ko izmanto produktu piegādei galaizplatītājiem vai tiešajam lietotājam, tukšās vietas īpatsvars nedrīkstētu pārsniegt 40 %. Atbilstoši atkritumu hierarhijai vajadzētu būt iespējai no šā pienākuma atbrīvot ekonomikas operatorus, kuri tirdzniecības iepakojumu izmanto par e-komercijas iepakojumu.
- (61) Lai nodrošinātu augstu vides aizsardzības līmeni iekšējā tirgū, kā arī augstu pārtikas nekaitīguma un higiēnas līmeni un veicinātu iepakojuma atkritumu rašanās novēršanas mērķrādītāju sasniegšanu, nedrīkstētu ļaut laist tirgū nevajadzīgu vai novēršamu iepakojumu. Šādu iepakojuma formātu saraksts ir sniegts šīs regulas V pielikumā. Lai sarakstu pielāgotu tehnikas un zinātnes attīstībai, saskaņā ar Līguma 290. pantu būtu Komisijai jādeleģē pilnvaras pieņemt aktus, ar ko šo sarakstu grozītu.
- (62) Lai veicinātu iepakojuma apritīguma un ilgtspējīgas izmantošanas mērķa sasniegšanu, ir jāierobežo risks, ka iepakojums, ko tirgo kā atkalizmantojamu

iepakojumu, faktiski netiek izmantots atkārtoti, un jānodrošina, ka patērētāji atkalizmantojamu iepakojumu nodod atpakaļ. Piemērotākais veids, kā to panākt, ir uzlikt pienākumu ekonomikas operatoriem, kuri izmanto atkalizmantojamu iepakojumu, nodrošināt atkalizmantošanas sistēmas ieviešanu, lai šāds iepakojums varētu apritēt, būt rotācijā un to varētu izmantot atkārtoti. Lai nodrošinātu maksimālu labumu no šādām sistēmām, būtu jānosaka prasību minimums nenoslēgta un noslēgta cikla sistēmām. Šāda iepakojuma tehniskajā dokumentācijā būtu jāiekļauj arī apstiprinājums par atkalizmantojama iepakojuma piemērotību pastāvošai atkalizmantošanas sistēmai.

- (63) Atkalizmantojamam iepakojumam ir jābūt drošam tā lietotājiem. Tāpēc ekonomikas operatoriem, kas savus produktus piedāvā atkalizmantojamā iepakojumā, ir jānodrošina, ka pirms atkalizmantojama iepakojuma atkārtotas izmantošanas tam tiek veikta rekondicionēšana, attiecībā uz kuru būtu jānosaka prasības.
- (64) Atkalizmantojamais iepakojums kļūst par atkritumiem Direktīvas 2008/98/EK 3. panta 1. punkta nozīmē, ja tā īpašnieks no tā atbrīvojas, plāno no tā atbrīvoties vai tam ir pienākums no tā atbrīvoties. Atkalizmantojamu iepakojumu rekondicionēšanas procesā parasti par atkritumiem neuzskata.
- (65) Lai veicinātu atkritumu rašanās novēršanu, būtu jāievieš jauns jēdziens “uzpilde”. Uzpilde būtu uzskatāma par īpašu atkritumu rašanās novēršanas pasākumu, ko ieskaita virzībā uz atkalizmantošanas un uzpildes mērķrādītāju sasniegšanu un kas tai vajadzīgs. Tomēr patērētājam piederoši trauki, kas pilda iepakojuma funkciju uzpildes gadījumā, piemēram, atkalizmantojamas glāzes, krūzes, pudeles vai kastes, nav iepakojums šīs regulas izpratnē.
- (66) Ja ekonomikas operatori piedāvā iespēju produktus iegādāties, veicot uzpildi, tiem būtu jānodrošina, ka to uzpildes stacijas atbilst noteiktām prasībām, kas garantē patērētāju veselību un drošību. Šajā sakarā, ja patērētāji izmanto paši savus traukus, ekonomikas operatoriem būtu viņi jāinformē par šo trauku drošas uzpildes un izmantošanas nosacījumiem. Lai veicinātu uzpildi, ekonomikas operatoriem nevajadzētu uzpildes stacijās nodrošināt bezmaksas iepakojumu vai tādu iepakojumu, kas nav depozīta un nodošanas sistēmā.
- (67) Lai samazinātu aizvien augošo vienreizlietojamā iepakojuma īpatsvaru un augošo iepakojuma atkritumu apjomu, ir jānosaka kvantitatīvi atkalizmantošanas un uzpildes mērķrādītāji iepakojumam nozarēs, kuras novērtētas kā tādas, kam ir vislielākais iepakojuma atkritumu samazināšanas potenciāls, proti, līdzņemama pārtika un dzērieni, lieltgabarieta sadzīves tehnika un transporta iepakojums. Tas tika novērtēts pēc tādiem faktoriem kā pastāvošās atkalizmantošanas sistēmas, nepieciešamība izmantot iepakojumu un iespēja izpildīt funkcionālās prasības attiecībā uz saturēšanu, kārtīgumu, veselību, higiēnu un drošumu. Tika ņemtas vērā arī produktu un to ražošanas un izplatīšanas sistēmu atšķirības. Paredzams, ka mērķrādītāju noteikšana atbalstīs inovāciju un palielinās atkalizmantošanas un uzpildes risinājumu īpatsvaru. Nedrīkstētu ļaut vienreizlietojamu iepakojumu izmantot pārtikai un dzērieniem, ko *HORECA* nozarē iepilda un patērē uz vietas.
- (68) Lai palielinātu to rezultativitāti un nodrošinātu vienlīdzīgu attieksmi pret ekonomikas operatoriem, atkalizmantošanas un uzpildes mērķrādītāji būtu jāpiemēro ekonomikas operatoriem. Dzērienu mērķrādītāji būtu jāpiemēro arī izgatavotājiem, jo to piedāvāto produktu iepakojuma formāts ir to kontrolē. Mērķrādītāji būtu jāaprēķina procentuāli no atkalizmantojama iepakojuma pārdošanas apjoma atkalizmantošanas vai uzpildes sistēmā vai — transporta iepakojuma gadījumā — procentuāli no

izmantošanas reižu skaita. Mērķrādītājiem vajadzētu būt materiālu ziņā neitrāliem. Lai nodrošinātu vienotus atkalizmantošanas un uzpildes mērķrādītāju ieviešanas nosacījumus, saskaņā ar Līguma 291. pantu būtu Komisijai jādeleģē pilnvaras pieņemt īstenošanas aktu par to aprēķināšanas metodiku.

- (69) Dažiem izmantojumiem vienreizlietojams transporta iepakojums nav nepieciešams, jo ir pieejams plašs labi funkcionējošu atkalizmantojamu alternatīvu klāsts. Lai nodrošinātu šādu alternatīvu faktisku izmantošanu, ir lietderīgi prasīt, lai ekonomikas operatori, pārvadājot produktus starp dažādiem viena un tā paša ekonomikas operatora objektiem vai starp ekonomikas operatoru un saistītajiem uzņēmumiem vai partneruzņēmumiem, izmantotu tikai atkalizmantojamu transporta iepakojumu, ciktāl runa ir par tādiem iepakojuma formātiem kā paletes, salokāmas plastmasas kastes, plastmasas redelkastes, gan stingrus, gan nestingrus *IBC* konteinerus vai mucas. Tāds pats pienākums to pašu iemeslu dēļ būtu jāattiecina uz ekonomikas operatoriem, kas pārvadā produktus vienā dalībvalstī.
- (70) Mazākiem ekonomikas operatoriem sasniegt atkalizmantošanas un uzpildes mērķrādītājus var būt grūti. Tāpēc noteikti ekonomikas operatori būtu no pienākuma sasniegt iepakojuma atkalizmantošanas mērķrādītājus jāatbrīvo, ja tie laiž tirgū mazāk nekā noteiktu iepakojuma apjomu vai atbilst mikrouzņēmuma definīcijai saskaņā ar Komisijas Ieteikumu 2003/361³³, vai ja to tirdzniecības platība, ieskaitot visu uzglabāšanas un nosūtīšanas platību, nepārsniedz noteiktu platības ierobežojumu. Saskaņā ar Līguma 290. pantu būtu Komisijai jādeleģē pilnvaras pieņemt aktus, ar ko noteiktu atkalizmantošanas un uzpildes mērķrādītājus citiem produktiem, noteiktu papildu izņēmumus citiem ekonomikas operatoriem vai noteiktu atbrīvojumu attiecībā uz noteiktiem iepakojuma formātiem, uz kuriem attiecas atkalizmantošanas vai uzpildes mērķrādītāji, nopietnu higiēnas, pārtikas nekaitīguma vai vidisku problēmu gadījumā, kas šos mērķrādītājus liedz sasniegt.
- (71) Lai varētu verificēt atbilstību atkalizmantošanas un uzpildes mērķrādītājiem, attiecīgajiem ekonomikas operatoriem ir jāsniedz ziņojumi kompetentajām iestādēm. Ekonomikas operatoriem attiecīgie dati par katru kalendāro gadu būtu jāziņo no 2030. gada 1. janvāra. Dalībvalstīm šie dati būtu jā dara publiski pieejami.
- (72) Ņemot vērā, ka plastmasas iepirkumu maisiņu patēriņa, neefektīva resursu izmantojuma un ar to saistītā piedrazošanas potenciāla līmenis aizvien ir augsts, ir lietderīgi saglabāt noteikumus, kuru mērķis ir panākt plastmasas iepirkumu maisiņu patēriņa noturīgu samazinājumu, kā jau bija noteikts Direktīvā 94/62/EK, kurā grozījumi izdarīti ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu (ES) 2015/720³⁴. Ņemot vērā pašreizējās atšķirīgās pieejas un ierobežotās ziņošanas prasības attiecībā uz plastmasas iepirkumu maisiņiem, ir grūti novērtēt, vai dalībvalstu veiktie patēriņa samazināšanas pasākumi ir sasnieguši mērķi noturīgi samazināt šādu maisiņu

³³ Komisijas 2003. gada 6. maija Ieteikums par mikrouzņēmumu, mazo un vidējo uzņēmumu definīciju (paziņots ar dokumenta numuru C(2003) 1422) (OV L 124, 20.5.2003., 36. lpp.).

³⁴ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva (ES) 2015/720 (2015. gada 29. aprīlis), ar ko groza Direktīvu 94/62/EK attiecībā uz vieglās plastmasas iepirkumu maisiņu patēriņa samazināšanu (OV L 115, 6.5.2015., 11. lpp.).

patēriņu un vai tie nav palielinājuši citu veidu plastmasas iepirkumu maišņu patēriņu. Tāpēc ir jāaskaņo ilgtspējīga patēriņa samazināšanas definīcija un jānosaka kopīgs mērķrādītājs, kā arī jāievieš jaunas ziņošanas prasības.

- (73) Ņemot vērā plastmasas iepirkumu maišņu izvērtējuma pētījuma rezultātus³⁵, ir jāveic papildu pasākumi, lai samazinātu vieglās plastmasas iepirkumu maišņu patēriņu un novērtētu ietekmi, kāda varētu būt to aizstāšanai ar ļoti vieglās plastmasas iepirkumu maišņiem un biežākiem plastmasas iepirkumu maišņiem, kuru biezums pārsniedz 50 mikronus.
- (74) Pasākumi, ko dalībvalstis veic, lai panāktu vieglās plastmasas iepirkumu maišņu patēriņa noturīgu samazinājumu savā teritorijā, var ietvert nacionālu samazināšanas mērķrādītāju izmantošanu, ekonomisku instrumentu saglabāšanu vai ieviešanu, kā arī tirdzniecības ierobežojumus, ja šie ierobežojumi ir samērīgi un nav diskriminējoši. Šie pasākumi var atšķirties atkarībā no vieglās plastmasas iepirkumu maišņu ietekmes uz vidi, kad tie no tiem tiek atgūti resursi vai tie tiek likvidēti, to kompostēšanas īpašībām, ilgzinātību vai konkrēto paredzēto lietojumu.
- (75) Lai nodrošinātu šajā regulā noteikto ilgtspējas prasību rezultātīvu un saskaņotu piemērošanu, atbilstība šīm prasībām būtu jāmēra, izmantojot uzticamas, precīzas un reproducējamās metodes, kurās ņemtas vērā vispāratzītās mūsdienīgākās metodes.
- (76) Lai nodrošinātu, ka iekšējā tirgū nav šķēršļu tirdzniecībai, prasības attiecībā uz iepakojuma ilgtspēju, arī attiecībā uz iepakojumā esošām vielām, kas rada bažas, kompostējamo iepakojumu, iepakojuma samazināšanu līdz minimumam, atkalizmantojamu iepakojumu un atkalizmantošanas sistēmām, būtu jāaskaņo Savienības līmenī. Lai būtu vieglāk novērtēt atbilstību šādām prasībām, tostarp testēšanas, mērījumu un aprēķinu metodēm, ir jāparedz atbilstības prezumpcija iepakojumam un iepakotajiem produktiem, kas atbilst saskaņotajiem standartiem, kuri pieņemti saskaņā ar Regulu (ES) Nr. 1025/2012, lai noteiktu detalizētas šo prasību tehniskās specifikācijas, it sevišķi to, lai iepakojuma un iepakotu produktu aprites cikls atspoguļotu patērētāju vidējo uzvedības diapazonu un būtu pamatīgs, tā atturot no tā tīšas un netīšas apiešanas.
- (77) Ja saskaņotu standartu nav, kopīgu tehnisko specifikāciju izmantošanai vajadzētu būt rezerves risinājumam, kas atvieglotu izgatavotāja pienākumu izpildīt ilgtspējas prasības, piemēram, ja saskaņota standarta izstrāde nepamatoti kavējas. Turklāt šāda risinājuma izmantošanai vajadzētu būt iespējamai, ja Komisija ir ierobežojusi vai anulējusi atsaucē uz attiecīgajiem saskaņotajiem standartiem saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1025/2012 11. panta 5. punktu. Arī atbilstībai kopīgajām tehniskajām specifikācijām, ko Komisija pieņēmusi ar īstenošanas aktiem, vajadzētu dot pamatu atbilstības prezumpcijai.

³⁵ Tvērums pētījums ar mērķi novērtēt, vai būtu realizējami vēl citi ES atkritumu rašanās novēršanas un Plastmasas maišņu direktīvas īstenošanas pasākumi. II daļa. *Implementation of the Plastic Bags Directive* ["Plastmasas maišņu direktīvas īstenošana"], *Eunomia* (2021), publicējis Eiropas Savienības Publikāciju birojs, 2022. gads.

- (78) Lai nodrošinātu vienotus nosacījumus kopīgu tehnisko specifikāciju izmantošanai, saskaņā ar Līguma 291. pantu būtu Komisijai jādeleģē pilnvaras pieņemt īstenošanas aktus, ar ko noteiktu, grozītu vai atceltu kopīgās tehniskās specifikācijas attiecībā uz ilgtspējas, marķēšanas un atkalizmantošanas sistēmu prasībām, kā arī pieņemtu testēšanas, mērījumu vai aprēķinu metodes.
- (79) Lai nodrošinātu saskanību ar citiem Savienības tiesību aktiem, atbilstības novērtēšanas procedūrai vajadzētu būt šajā regulā iekļautajam ražošanas iekšējās kontroles modulim, kura pamatā ir moduļi, kas iekļauti Eiropas Parlamenta un Padomes Lēmumā Nr. 768/2008/EK³⁶.
- (80) *CE* zīmei uz iepakojuma nevajadzētu liecināt par iepakojuma atbilstību šīs regulas prasībām, bet tikai attiecīgā gadījumā norādīt uz iepakotā produkta atbilstību piemērojamajiem Savienības tiesību aktiem par produktiem. Patiešām, Savienības tiesību akti par produktiem parasti prasa *CE* zīmi, kas attiecas uz produktu, piestiprināt vai nu uz paša produkta, vai uz tā iepakojuma. Prasība, lai *CE* zīme uz iepakojuma liecinātu par atbilstību šīs regulas prasībām, var radīt neskaidrības un pārpratumus attiecībā uz to, vai zīme attiecas uz pašu iepakojumu vai iepakoto produktu, un galu galā neskaidrības par attiecīgo iepakoto produktu faktisko drošību un atbilstību.
- (81) Tā vietā par paša iepakojuma atbilstību šīs regulas prasībām būtu jāliecina ES atbilstības deklarācijai.
- (82) Izgatavotājiem būtu jāsigatavo ES atbilstības deklarācija ar mērķi sniegt informāciju par iepakojuma atbilstību šai regulai. ES atbilstības deklarācija izgatavotājiem var būt jāsigatavo arī saskaņā ar citiem Savienības tiesību aktiem. Lai nodrošinātu faktisku piekļuvi informācijai tirgus uzraudzības vajadzībām, būtu jāizstrādā vienota ES atbilstības deklarācija attiecībā uz visiem Savienības tiesību aktiem. Lai samazinātu administratīvo slogu ekonomikas operatoriem, vajadzētu paredzēt iespēju, ka vienotā ES atbilstības deklarācija ir dosjē, kas sastāv no attiecīgajām atsevišķajām ES atbilstības deklarācijām.
- (83) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 765/2008³⁷ nodrošina produktu tirgus uzraudzības un trešo valstu produktu kontroles satvaru. Minētajai regulai vajadzētu būt piemērojamai iepakojumam, uz kuru attiecas šī regula, lai nodrošinātu, ka iepakojums, uz kuru attiecas brīva preču aprīte Savienībā, atbilst prasībām, kuras nodrošina augstu aizsardzības līmeni tādām sabiedrības interesēm kā cilvēka veselība, drošums un vide.
- (84) Atkritumu apsaimniekošana Savienībā būtu jāuzlabo ar mērķi aizsargāt, saglabāt un uzlabot vides kvalitāti, aizsargāt cilvēka veselību, nodrošināt dabas resursu

³⁶ Eiropas Parlamenta un Padomes Lēmums Nr. 768/2008/EK (2008. gada 9. jūlijs) par produktu tirdzniecības vienotu sistēmu un ar ko atceļ Padomes Lēmumu 93/465/EEK (OV L 218, 13.8.2008., 82. lpp.).

³⁷ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 765/2008 (2008. gada 9. jūlijs), ar ko nosaka akreditācijas un tirgus uzraudzības prasības attiecībā uz produktu tirdzniecību un atceļ Regulu (EEK) Nr. 339/93 (OV L 218, 13.8.2008., 30. lpp.).

apdomīgu, efektīvu un racionālu izmantošanu, ievērot aprites ekonomikas principus, veicināt atjaunīgās enerģijas izmantošanu, uzlabot energoefektivitāti, samazināt Savienības atkarību no importētiem resursiem, radīt jaunas ekonomiskās iespējas un palīdzēt attīstīt ilgtermiņa konkurētspēju. Efektīvāks resursu izmantojums nodrošinātu arī būtiskus neto ietaupījumus Savienības uzņēmumiem, publiskā sektora iestādēm un patērētājiem, vienlaikus samazinot kopējās ikgadējās siltumnīcefekta gāzu emisijas.

- (85) Lai gan Direktīvā 94/62/EK tika noteiktas iepakojuma minimalizēšanas prasības un mērķi, iepakojuma atkritumu daudzums absolūtos skaitļos un uz iedzīvotāju ir palielinājies un tendences liecina arī par strauju iepakojuma atkalizmantošanas un uzpildes apjoma samazināšanos, ko pastiprina pieaugošais līdzņemamu produktu patēriņš un e-komercija. Produktiem, materiāliem un patēriņa modeļiem attīstoties, ir būtiski pieaugusi vienreizlietojamā iepakojuma, jo īpaši vienreizlietojamā plastmasas iepakojuma, izmantošana. Tas ir saistīts ar mazumtirdzniecības vidi, kam raksturīgi lielāki izplatīšanas tīkli, produktu izgatavošana un iepakojšana ātrgaitas iepakojšanas līnijās, kas kopā tirgū rada negatīvu spiedienu uz atkalizmantošanu un uzpildi.
- (86) Lai uzraudzītu un verificētu, kā ražotāji un ražotāju atbildības organizācijas pilda paplašinātās ražotāja atbildības pienākumus attiecībā uz savu produktu atkritumu savākšanu un apstrādi, dalībvalstīm ir jānorīko viena vai vairākas kompetentās iestādes.
- (87) Lai nodrošinātu labāku, savlaicīgāku un vienotāku dalībvalstu pienākumu izpildi un prognozētu jebkādas īstenošanas nepilnības, būtu jāievieš agrīnas brīdināšanas ziņojumu sistēma, kas ļautu konstatēt trūkumus un rīkoties, pirms pienācis mērķrādītāju sasniegšanas termiņš. Paplašinot šo sistēmu, kas saskaņā ar Direktīvu 94/62/EK attiecas uz reciklēšanas mērķrādītāju sasniegšanu, tajā būtu jāiekļauj arī iepakojuma atkritumu samazināšanas mērķrādītāji, kas dalībvalstij jāsasniedz līdz 2030. un 2035. gadam.
- (88) Tā kā iepakojuma un iepakojuma atkritumu apsaimniekošana kopumā ir svarīgs atkritumu apsaimniekošanas elements, dalībvalstīm atkritumu apsaimniekošanas plānos, ko sagatavo, izpildot Direktīvā 2008/98/EK noteikto pienākumu, būtu šim jautājumam jāvelta atsevišķa nodaļa. Īpaša uzmanība būtu jāpievērš atkritumu rašanās novēršanas un atkalizmantošanas pasākumiem.
- (89) Šīs regulas pamatā ir atkritumu apsaimniekošanas noteikumi un vispārīgie principi, kas noteikti Direktīvā 2008/98/EK.
- (90) Atkritumu rašanās novēršana ir labākais veids, kā uzlabot resursefektivitāti un samazināt atkritumu ietekmi uz vidi. Tāpēc ir svarīgi, lai ekonomikas operatori veiktu pienācīgus pasākumus, lai samazinātu atkritumu rašanos, likvidējot pārmērīgu iepakojumu un ierobežojot konkrētu iepakojuma formātu izmantošanu, pagarinot iepakojuma izmantošanas laiku, produktus pārprojektējot tā, lai iepakojumu varētu neizmantot vai varētu izmantot mazāk iepakojuma, cita starpā tirgojot nefasētus produktus, un pārejot no vienreizlietojama iepakojuma uz atkalizmojamu iepakojumu.
- (91) Lai panāktu vērīgu un noturīgu iepakojuma atkritumu kopējā apjoma samazināšanos, būtu jānosaka mērķrādītāji, kas paredz līdz 2030. gadam samazināt iepakojuma atkritumu daudzumu uz vienu iedzīvotāju. Lai sasniegtu mērķrādītāju, kas paredz līdz 2030. gadam panākt samazinājumu par 5 % salīdzinājumā ar 2018. gadu, visā Savienībā 2030. gada perspektīvā būtu jāparedz vispārējs absolūtais

samazinājums vidēji par aptuveni 19 % salīdzinājumā ar 2030. gada bāzlīnijas līmeni. Dalībvalstīm līdz 2035. gadam būtu iepakojuma atkritumu daudzums jāsamazina par 10 % salīdzinājumā ar 2018. gadu; tiek lēsts, ka tas iepakojuma atkritumu daudzumu samazinās par 29 % salīdzinājumā ar 2030. gada bāzlīnijas līmeni. Lai nodrošinātu, ka samazināšanas centieni turpinās arī pēc 2030. gada, 2035. gadam būtu jānosaka samazinājuma mērķrādītājs 10 % apmērā salīdzinājumā ar 2018. gadu, kas nozīmētu samazinājumu par 29 % salīdzinājumā ar bāzlīnijas līmeni, bet 2040. gadam — samazinājuma mērķrādītājs 15 % apmērā salīdzinājumā ar 2018. gadu, kas nozīmētu samazinājumu par 37 % salīdzinājumā ar bāzlīnijas līmeni.

- (92) Dalībvalstis šos mērķrādītājus var sasniegt ar ekonomiskiem instrumentiem un citiem pasākumiem, kas stimulē piemērot atkritumu hierarhiju, arī ar pasākumiem, kas īstenojami, izmantojot paplašinātās ražotāja atbildības shēmas, veicinot atkalizmantošanas sistēmu izveidi un sekmīgu darbību un mudinot ekonomikas operatorus tiešajiem lietotājiem piedāvāt jaunas uzpildes iespējas. Šādi pasākumi būtu jāpieņem līdztekus un papildus citiem pasākumiem saskaņā ar šo regulu, kuru mērķis ir samazināt iepakojuma un iepakojuma atkritumu daudzumu, piemēram, prasībām attiecībā uz iepakojuma samazināšanu līdz minimumam, atkalizmantošanas un uzpildes mērķrādītājiem, apjoma sliekšņvērtībām un pasākumiem ar mērķi panākt pastāvīgu vieglās plastmasas iepirkumu maisiņu patēriņa samazināšanos. Dalībvalsts, ievērojot Līgumā paredzētos vispārīgos noteikumus un šajā regulā izklāstītos noteikumus, var pieņemt noteikumus, kas pārsniedz šajā regulā noteiktos minimālos mērķrādītājus.
- (93) Lai īstenotu principu “piesārņotājs maksā”, ir lietderīgi noteikt iepakojuma atkritumu apsaimniekošanas pienākumus ražotājiem, kas ietver visus izgatavotājus, importētājus vai izplatītājus, kuri neatkarīgi no izmantotās pārdošanas metodes, ieskaitot pārdošanu ar distances līgumiem, kas definēti Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2011/83/ES³⁸ 2. panta 7. punktā, iepakojumu pirmo reizi kādas dalībvalsts teritorijā profesionāli dara pieejamu ar savu nosaukumu vai preču zīmi.
- (94) Lai uzraudzītu, vai ražotāji pilda pienākumus, kas saistīti ar to finansiālajām un organizatoriskajām saistībām nodrošināt, ka tiek apsaimniekoti tā iepakojuma atkritumi, ko tie pirmo reizi dara pieejamu dalībvalsts tirgū, katras dalībvalsts kompetentajai iestādei ir jāizveido reģistrs un tas jāpārvalda, savukārt ražotājiem jābūt pienākumam tajā reģistrēties.
- (95) Lai reģistrāciju atvieglotu, ir sevišķi gadījumos, kad ražotāji iepakojumu dara pieejamu dažādās dalībvalstīs, reģistrācijas prasības visā Savienībā būtu maksimāli jāsamazina. Lai nodrošinātu vienotus reģistrācijas prasību īstenošanas nosacījumus, saskaņā ar Līguma 291. pantu būtu Komisijai jādeleģē pilnvaras pieņemt īstenošanas

³⁸ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2011/83/ES (2011. gada 25. oktobris) par patērētāju tiesībām un ar ko groza Padomes Direktīvu 93/13/EEK un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 1999/44/EK un atceļ Padomes Direktīvu 85/577/EEK un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 97/7/EK (OV L 304, 22.11.2011., 64. lpp.).

aktus, ar ko noteiktu vienotu formātu reģistrācijai un ziņojumu iesniegšanai reģistrā, sīki norādot ziņojamos datus.

- (96) Ievērojot Līguma 191. panta 2. punktā noteikto principu “piesārņotājs maksā”, ir svarīgi, lai ražotāji, kas iepakojumu un iepakotus produktus laiž Savienības tirgū, uzņemtos atbildību par to apsaimniekošanu aprites cikla beigās. Jāatgādina, ka līdz 2024. gada 31. decembrim ir jāizstrādā paplašinātās ražotāja atbildības shēmas, kā paredzēts Direktīvā 94/62/EK, jo tās ir piemērotākais līdzeklis, kā to panākt, un tām var būt pozitīva ietekme uz vidi, jo tās var samazināt iepakojuma atkritumu rašanos un palielināt to savākšanas un reciklēšanas apmēru. Pastāv lielas to uzbūves, efektivitātes un ražotāju atbildības tvēruma atšķirības. Tāpēc paplašinātās ražotāja atbildības shēmām, kas piemērojamas iepakojuma ražotājiem, kopumā būtu jāpiemēro Direktīvā 2008/98/EK paredzētie noteikumi par paplašināto ražotāja atbildību, kas, ja tas ir vajadzīgi un lietderīgi, jāpapildina ar konkrētākiem noteikumiem.
- (97) Ražotājiem vajadzētu būt iespējai šos pienākumus pildīt kolektīvi, izmantojot ražotāju atbildības organizācijas, kas uzņemas atbildību to vārdā. Ražotājiem vai ražotāju atbildības organizācijām būtu jāsaņem dalībvalstu atļauja un cita starpā dokumentāri jāpierāda, ka tiem ir finanšu līdzekļi, ar ko segt ar paplašināto ražotāja atbildību saistītās izmaksas. Dalībvalstis, nosakot administratīvos un procesuālos noteikumus ražotājiem, ja paplašinātās ražotāja atbildības pienākumi tiek pildīti individuāli, vai ražotāju atbildības organizācijām, ja paplašinātās ražotāja atbildības pienākumi tiek pildīti kolektīvi, varētu atsevišķiem ražotājiem un ražotāju atbildības organizācijām noteiktos procesus diferencēt, lai ierobežotu administratīvo slogu ražotājiem, kas tos pilda individuāli. Jāatgādina, ka dalībvalstis var piešķirt atļauju vairākām ražotāju atbildības organizācijām, jo konkurence starp tām var dot lielāku labumu patērētājiem. Turklāt, nosakot pasākumus, kas nodrošina, ka tiek panāktas vienošanās ar izplatītājiem, publiskā sektora iestādēm vai trešām personām, kas veic atkritumu apsaimniekošanu, dalībvalstīm būtu jāļauj noslēgt provizoriskas vai tamlīdzīgas vienošanās un jāpieprasa, lai saistošas vienošanās tiktu noslēgtas tikai saprātīgā termiņā pēc atļaujas piešķiršanas.
- (98) Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (ES) 2022/2065³⁹ ir paredzēti noteikumi par tirgotāju izsekojamību, kas, konkrētāk, ietver pienākumus tiešsaistes platformu nodrošinātājiem, kuri patērētājiem dod iespēju slēgt distances līgumus ar ražotājiem, kas piedāvā iepakojumu patērētājiem, kuri atrodas Savienībā. Lai nepieļautu, ka parazītismu attiecībā uz paplašinātās ražotāja atbildības saistībām, būtu jāprecizē, kā šādiem tiešsaistes platformu nodrošinātājiem šīs saistības būtu jāpilda attiecībā uz iepakojuma ražotāju reģistriem, kas izveidoti saskaņā ar šo regulu. Šajā sakarā tiešsaistes platformu nodrošinātāji, uz ko attiecas Regulas (ES) 2022/2065 3. nodaļas 4. iedaļa un kas patērētājiem dod iespēju slēgt distances līgumus ar ražotājiem, no ražotājiem, kuri piedāvā iepakojumu patērētājiem Savienībā, būtu jāiegunst

³⁹ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2022/2065 (2022. gada 19. oktobris) par digitālo pakalpojumu vienoto tirgu un ar ko groza Direktīvu 2000/31/EK (Digitālo pakalpojumu akts) (OV L 277, 27.10.2022., 1. lpp.).

informācija par to, kā tie pilda šajā regulā izklāstītos noteikumus par paplašināto ražotāja atbildību. Uz noteikumiem par to tirgotāju izsekojamību, kuri pārdod iepakojumu tiešsaistē, attiecas izpildes panākšanas noteikumi, kas paredzēti Regulā (ES) 2022/2065.

- (99) Dalībvalstīm saskaņā ar Direktīvas 2008/98/EK un šīs regulas noteikumiem būtu jāparedz pasākumi attiecībā uz šajā regulā noteikto paplašināto ražotāja atbildību.
- (100) Dalībvalstīm būtu jāizveido iepakojuma atkritumu nodošanas un savākšanas sistēmas, lai tie tiktu novirzīti uz piemērotāko atkritumu apsaimniekošanas alternatīvu atbilstoši atkritumu hierarhijai. Sistēmām vajadzētu būt atvērtām dalībai visām ieinteresētajām personām, jo īpaši ekonomikas operatoriem un publiskā sektora iestādēm, un tām vajadzētu būt izveidotām, ņemot vērā vides un patērētāju veselības, drošības un higiēnas apsvērumus. Nodošanas un savākšanas sistēmās ar nediskriminējošiem noteikumiem būtu jāpieņem arī importētu produktu iepakojums.
- (101) Dalībvalstīm būtu jāveic pasākumi tādas reciklēšanas veicināšanai, kas atbilst attiecīgajās nozarēs izmantojamo reciklēto materiālu kvalitātes standartiem. Šis pienākums ir īpaši būtisks, ņemot vērā noteikto minimālo procentuālo reciklēta materiāla saturu plastmasas iepakojumā.
- (102) Ir pierādīts, ka labi funkcionējošas depozīta un nodošanas sistēmas nodrošina ļoti augstu savākšanas rādītāju, jo īpaši dzērienu pudeļu un skārdeņu gadījumā. Lai palīdzētu sasniegt Direktīvā (ES) 2019/904 noteikto vienreizlietojamo plastmasas dzērienu pudeļu dalītās savākšanas mērķrādītāju un vēl kāpinātu augstos metāla dzērienu trauku savākšanas rādītājus, dalībvalstīm ir lietderīgi izveidot depozīta un nodošanas sistēmas. Šīs sistēmas veicinās slēgta cikla reciklēšanai piemērotu kvalitatīvu otrreizējo izejvielu piedāvājuma palielināšanos un samazinās dzērienu trauku drazu.
- (103) Depozīta un nodošanas sistēmām vajadzētu būt obligātām attiecībā uz vienreizlietojamām plastmasas dzērienu pudelēm un metāla dzērienu traukiem. Dalībvalstis varētu nolemt šajās sistēmās iekļaut arī citu iepakojumu, jo īpaši vienreizlietojamas stikla pudeles, un tām būtu jānodrošina, ka depozīta un nodošanas sistēmas, jo īpaši tās, kas paredzētas vienreizlietojamām stikla dzērienu pudelēm, ir vienlīdz pieejamas atkalizmantojamam iepakojumam, ja tas ir tehniski un ekonomiski iespējams. Tām būtu jāapsver iespēja izveidot depozīta un nodošanas sistēmas arī atkalizmantojamam iepakojumam. Šādās situācijās dalībvalstīm, ievērojot Līgumā paredzētos vispārīgos noteikumus un šajā regulā izklāstītos noteikumus, vajadzētu varēt pieņemt noteikumus, kas pārsniedz šajā regulā noteikto prasību minimumu.
- (104) Ņemot vērā produktu veidu un atšķirības to ražošanas un izplatīšanas sistēmās, depozīta un nodošanas sistēmām tomēr nevajadzētu būt obligātām attiecībā uz tādu vīna, aromatizēto vīna produktu, stipro alkoholisko dzērienu un piena un piena produktu iepakojumu, kas norādīti Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES)

Nr. 1308/2013⁴⁰ I pielikuma XVI daļā. Dalībvalstis var izveidot depozīta un nodošanas sistēmas, kas aptver arī citu iepakojumu.

- (105) Visām depozīta un nodošanas sistēmām būtu jāatbilst šajā regulā noteiktajam vispārīgo prasību minimumam. Šīs prasības palīdzēs nodrošināt lielāku konsekvenci un augstākus nodošanas rādītājus visās dalībvalstīs. Tās ir noteiktas, balstoties uz ieinteresēto personu viedokļiem, ekspertu analīzi un pašreizējo depozīta un nodošanas sistēmu paraugpraksēm. Prasības ir izstrādātas tā, lai būtu iespējama inovācija, bet vienlaikus būtu iespēja pielāgoties vietējiem apstākļiem.
- (106) Dalībvalstīm un visām attiecīgajām ieinteresētajām personām, kas iesaistītas depozīta un nodošanas sistēmu izveidē, būtu jācenšas nodrošināt maksimālu šo sistēmu sadarbību un jāsadarbojas, lai patērētājiem atvieglotu iepakojuma nodošanu, jo īpaši pierobežas apgabalos, kuru gadījumā ir pierādīts, ka sadarbības trūkums ir iemesls zemākiem nodošanas rādītājiem.
- (107) Dalībvalstis, kuras divus kalendāros gadus pēc kārtas pirms šā pienākuma stāšanās spēkā 90 % no attiecīgo veidu iepakojuma savāc bez depozīta un nodošanas sistēmas, var lūgt tiesības depozīta un nodošanas sistēmu neieviest.
- (108) Dalībvalstīm kā īpašs iepakojuma atkritumu rašanās novēršanas pasākums būtu aktīvi jāveicina atkalizmantošanas un uzpildīšanas risinājumi. Tām būtu jāatbalsta atkalizmantošanas un uzpildes sistēmu izveide un jāuzrauga to darbība un atbilstība higiēnas standartiem. Dalībvalstis tiek mudinātas veikt arī citus pasākumus, piemēram, izveidot depozīta un nodošanas sistēmas, kas aptver atkalizmantojama iepakojuma formātus, izmantojot ekonomiskus stimulus vai nosakot galaizplatītājiem pienākumu noteiktu īpatsvaru citu produktu, uz kuriem atkalizmantošanas un uzpildes mērķrādītāji neattiecas, darīt pieejamu atkalizmantojamā iepakojumā vai uzpildes ceļā, ja šādas prasības nerada vienotā tirgus sadrumstalotību un šķēršļus tirdzniecībai.
- (109) Direktīva 94/62/EK tika grozīta ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu (ES) 2018/852⁴¹, nosakot reciklēšanas mērķrādītājus, kas dalībvalstīm jāsasniedz līdz 2025. un 2030. gadam. Šie mērķrādītāji un to aprēķināšanas noteikumi būtu jāsiglabā. Turklāt būtu jāizstrādā pasākumi, kas veicina šo mērķrādītāju sasniegšanu, piemēram, prasības attiecībā uz iepakojuma ilgtspēju, jo īpaši noteikumi par iepakojuma reciklējamību. Šā iemesla dēļ nevajadzētu būt iespējai 2030. gada reciklēšanas mērķrādītāju sasniegšanas termiņus atlikt.
- (110) Direktīvā 94/62/EK ir noteikts, ka Komisijai jāpārskata 2030. gada iepakojuma reciklēšanas mērķrādītāji, lai tos saglabātu vai vajadzības gadījumā paaugstinātu. Tomēr vēl nav lietderīgi 2030. gadam noteiktos mērķrādītājus grozīt, jo pierādījumi liecina, ka dažām dalībvalstīm joprojām ir grūtības sasniegt pašreizējos

⁴⁰ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 1308/2013 (2013. gada 17. decembris), ar ko izveido lauksaimniecības produktu tirgu kopīgu organizāciju un atceļ Padomes Regulas (EEK) Nr. 922/72, (EEK) Nr. 234/79, (EK) Nr. 1037/2001 un (EK) Nr. 1234/2007 (OV L 347, 20.12.2013., 671. lpp.).

⁴¹ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva (ES) 2018/852 (2018. gada 30. maijs), ar ko groza Direktīvu 94/62/EK par iepakojumu un izlietoto iepakojumu (OV L 150, 14.6.2018., 141. lpp.).

mērķrādītājus. Šā iemesla dēļ būtu jāievieš pasākumi, kas izgatavotājus mudinātu laist tirgū labāk reciklējamu iepakojumu un tādējādi dalībvalstīm palīdzētu reciklēšanas mērķrādītājus sasniegt. Nākotnē Komisijai būtu jāziņo par labāk reciklējamu iepakojumu kopā ar granulārākiem datiem par iepakojuma plūsmām. Tas Komisijai dos iespēju mērķrādītājus pārskatīt ar iespēju tos saglabāt vai palielināt. Lai ņemtu vērā to pasākumu ietekmi, kuru mērķis ir uzlabot iepakojuma reciklējamību, pārskatīšanai nevajadzētu notikt agrāk par paredzēto regulas vispārējo izvērtējumu, proti, astoņus gadus pēc tās stāšanās spēkā. Veicot minēto pārskatīšanu, uzmanība būtu jāpievērš arī iespējai noteikt jaunus mērķrādītājus, kuriem būtu lielāka granularitāte nekā pašreizējiem mērķrādītājiem.

- (111) Reciklēšanas mērķrādītāju aprēķināšanas pamatā vajadzētu būt reciklēšanā nonākušo iepakojuma atkritumu masai. Dalībvalstīm būtu jānodrošina par reciklētajiem iepakojuma atkritumiem savākto datu uzticamība un precizitāte. Principā to iepakojuma atkritumu masa, ko ieskaita kā reciklētus, būtu faktiski jāmēra, kad iepakojuma atkritumi nonāk reciklēšanas operācijā. Tomēr, lai ierobežotu administratīvo slogu, dalībvalstīm, ievērojot stingrus nosacījumus un no šā principa atkāpjoties, būtu reciklēto iepakojuma atkritumu masu jāļauj noteikt pēc jebkuras šķirošanas operācijas izlaides mērījumiem, kas jākorrigē ar vidējiem rādītājiem par zudumiem pirms atkritumu nonākšanas reciklēšanas operācijā. Materiālu zudumi, kas rodas pirms atkritumu nonākšanas reciklēšanas operācijā, piemēram, šķirošanas vai citu sagatavošanas operāciju dēļ, atkritumu apjomā, par ko paziņo kā par reciklētu, nebūtu jāiekļauj. Minētos zudumus var noteikt pēc elektronisko reģistru datiem, tehniskām specifikācijām, detalizētiem noteikumiem par vidējo zudumu rādītāju aprēķināšanu dažādām atkritumu plūsmām vai citiem līdzvērtīgiem pasākumiem. Par šādiem pasākumiem dalībvalstīm būtu jāziņo kvalitātes pārbaudes ziņojumos, kurus pievieno Komisijai ziņotajiem datiem par atkritumu reciklēšanu. Vidējos zudumu rādītājus būtu vēlams noteikt atsevišķa šķirošanas kompleksa līmenī, un tiem vajadzētu būt sasaistītiem ar dažādajiem galvenajiem atkritumu veidiem, dažādajiem avotiem (piemēram, no mājtsaimniecības vai komercdarbība), dažādajām savākšanas shēmām un dažādu veidu šķirošanas procesiem. Vidējie zudumu rādītāji būtu jāizmanto vienīgi gadījumos, kad nav pieejami nekādi citi uzticami dati, jo īpaši atkritumu sūtījumu un eksporta kontekstā. Materiālu vai vielu masas zudumi sakarā ar fizikāliem vai ķīmiskiem pārveides procesiem, kas raksturīgi reciklēšanas procesam, kurā iepakojuma atkritumi tiek faktiski atkalpārstrādāti produktos, materiālos vai vielās, nebūtu jāatņem no to atkritumu masas, par kuriem ziņo kā par reciklētiem.
- (112) Ja reciklēšanas rādītāja aprēķināšanu piemēro bionoārdāmu iepakojuma atkritumu aerobiskai vai anaerobiskai apstrādei, atkritumu apjomu, kas nonāk aerobiskajā vai anaerobiskajā apstrādē, var ieskaitīt kā reciklētu ar noteikumu, ka šādas apstrādes izlaidi ir paredzēti izmantot kā reciklētu produktu, materiālu vai vielu. Lai gan šādas apstrādes izlaide parasti ir komposts vai digestāts, var ņemt vērā arī citu šā procesa izlaidi ar noteikumu, ka tam attiecībā pret apstrādāto bionoārdāmo iepakojuma atkritumu daudzumu ir salīdzināms reciklēta materiāla saturs. Citos gadījumos saskaņā ar reciklēšanas definīciju centienos sasniegt reciklēšanas mērķrādītājus nebūtu jāieskaita bionoārdāmu iepakojuma atkritumu atkalpārstrāde materiālos, kurus paredzēti izmantot par kurināmo vai citu enerģijas ražošanas līdzekli, kurus likvidē vai kurus paredzēti izmantot kādai citai operācijai ar tādu pašu mērķi, kāds ir resursu atgūšanai no atkritumiem, bet kas nav reciklēšana.

- (113) Ja sagatavošanas operācijas rezultātā iepakojuma atkritumi pirms to faktiskās pārstrādes par atkritumiem vairs nav uzskatāmi, šādi materiāli būtu jāuzskata par reciklētiem ar noteikumu, ka tie ir paredzēti tālākai atkalpārstrādei produktos, materiālos vai vielās vai nu sākotnējam, vai citam nolūkam. Centienos sasniegt reciklēšanas mērķrādītājus nebūtu jāieskaita materiāli, kuri vairs nav atkritumi un kurus paredzēts izmantot par kurināmo vai citu enerģijas ražošanas līdzekli, kurus izmanto aizbēršanai vai kurus likvidē, vai kurus paredzēts izmantot kādai citai operācijai ar tādu pašu mērķi, kāds ir resursu atgūšanai no atkritumiem, bet kas nav reciklēšana.
- (114) Dalībvalstīm vajadzētu būt iespējai ņemt vērā pēc atkritumu incinerācijas atdalīto metālu reciklēšanu proporcionāli incinerētajai iepakojuma atkritumu daļai, ja reciklētie metāli atbilst noteiktiem kvalitātes kritērijiem, kas noteikti Komisijas Īstenošanas lēmumā (ES) 2019/1004⁴², ar ko nosaka noteikumus, kā aprēķināt, verificēt un ziņot datus saskaņā ar Direktīvu 2008/98/EK.
- (115) Ja iepakojuma atkritumus no Savienības reciklēšanai eksportē, piemēro Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 1013/2006⁴³.
- (116) Tā kā atkalizmantošana nozīmē, ka tirgū netiek laists jauns iepakojums, tad attiecībā uz iepakojuma reciklēšanas mērķrādītāju sasniegšanu būtu jāieskaita atkalizmantojamais tirdzniecības iepakojums, kas tiek laists tirgū pirmo reizi, un koka iepakojums, kas tiek salabots, lai to varētu atkalizmantot. Dalībvalstīm vajadzētu varēt šo iespēju izmantot, lai aprēķinātu koriģēto reciklēšanas mērķrādītāju līmeni, ņemot vērā ne vairāk kā 5 procentpunktus no tā atkalizmantojamā tirdzniecības iepakojuma vidējā īpatsvara iepriekšējos trīs gados, kas pirmo reizi laists tirgū un atkalizmantots atkalizmantošanas sistēmā.
- (117) Ražotājiem un ražotāju atbildības organizācijām būtu aktīvi jāiesaistās informācijas sniegšanā tiešajiem lietotājiem, jo īpaši patērētājiem, par iepakojuma atkritumu rašanās novēršanu un apsaimniekošanu. Šajā informācijā būtu jāiekļauj informācija par iepakojuma atkalizmantošanas risinājumu pieejamību, uz iepakojuma izvietotā marķējuma nozīmi un citi norādījumi par atbrīvošanos no iepakojuma atkritumiem. Ražotājiem būtu jāinformē arī par to, ka tiešajiem lietotājiem ir liela nozīme vidiski optimālas iepakojuma atkritumu apsaimniekošanas nodrošināšanā. Visu tiešo lietotāju informēšanā un ziņošanā par iepakojumu būtu jāizmanto mūsdienīgas informācijas tehnoloģijas. Informācija būtu jāsniedz vai nu ar klasiskiem paņēmieniem, piemēram, vides reklāmu, plakātiem, kampaņām sociālajos medijos, vai ar novatoriskākiem līdzekļiem, piemēram, elektronisku piekļuvi vietnēm, ko nodrošina iepakojumam piestiprināti kvadrātkodi.

⁴² Komisijas Īstenošanas lēmums (ES) 2019/1004 (2019. gada 7. jūnijs), ar ko nosaka noteikumus, kā aprēķināt, verificēt un ziņot datus par atkritumiem saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2008/98/EK, un ar ko atceļ Komisijas Īstenošanas lēmumu C(2012) 2384 (OV L 163, 20.6.2019, 66. lpp.).

⁴³ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 1013/2006 (2006. gada 14. jūnijs) par atkritumu sūtījumiem (OV L 190, 12.7.2006., 1. lpp.).

- (118) Par katru kalendāro gadu dalībvalstīm būtu Komisijai jāsniedz informācija par to, cik lielā mērā ir sasniegti reciklēšanas mērķrādītāji. Lai varētu izvērtēt vieglās plastmasas iepirkumu maisiņu patēriņa samazināšanas pasākumu iedarbīgumu, būtu jāziņo arī dati par ļoti vieglās plastmasas un biezo plastmasas iepirkumu maisiņu patēriņu, lai varētu novērtēt, vai šo maisiņu patēriņš ir palielinājies pēc samazināšanas pasākumiem, kas vērsti uz vieglās plastmasas iepirkumu maisiņiem. Dalībvalstīm datu sniegšanai par ļoti biezo iepirkumu maisiņu ikgadējo patēriņu vajadzētu būt brīvprātīgai. Lai varētu novērtēt, vai obligātās depozīta un nodošanas sistēmas, kas dalībvalstīm jāizveido, ir rezultatīvas un vai ir pamatoti dalībvalstu atbrīvojumi no pienākuma šīs sistēmas izveidot, ir svarīgi, izmantojot dalībvalstu ziņojumus, iegūt informāciju par šāda iepakojuma savākšanas apjomu.
- (119) Lai izstrādātu plašas reciklējamības novērtēšanas metodiku, dalībvalstīm būtu jāziņo arī dati par iepakojuma atkritumu reciklēšanas rādītājiem katram iepakojuma materiālam un veidam, dalīti savākto iepakojuma atkritumu apjoms katram iepakojuma materiālam, tirgū laisto iepakojuma atkritumu apjoms sadalījumā pa materiāliem un iepakojuma veidiem, un uzstādītajām šķirošanas un reciklēšanas jaudām. Ziņojumi būtu jāsniedz katru gadu.
- (120) Dalībvalstīm būtu dati Komisijai jāziņo elektroniski un tai jāiesniedz kvalitātes pārbaudes ziņojums. Turklāt datiem par reciklēšanas mērķrādītājiem būtu jāpievieno ziņojums, kurā aprakstīts, kādi pasākumi veikti, lai izveidotu rezultatīvu iepakojuma atkritumu kvalitātes kontroles un izsekojamības sistēmu.
- (121) Lai nodrošinātu vienotus ziņošanas pienākumu izpildes nosacījumus, saskaņā ar Līguma 291. pantu būtu Komisijai jādeleģē pilnvaras pieņemt īstenošanas aktus, ar ko noteiktu noteikumus, kā aprēķināt un verificēt reciklēšanas mērķrādītāju sasniegšanas datus, depozīta un nodošanas sistēmā iekļautā iepakojuma dalītās savākšanas rādītājus un datus, kas nepieciešami, lai izstrādātu plašas reciklējamības novērtēšanas metodiku. Minētajā īstenošanas aktā būtu jāiekļauj arī noteikumi par radušos iepakojuma atkritumu daudzuma noteikšanu, kā arī jānosaka datu ziņošanas formāts. Tajā būtu jānosaka arī metodika vieglās plastmasas iepirkumu maisiņu gada patēriņa aprēķināšanai uz vienu cilvēku un šo datu ziņošanas formāts, jo tas ir nepieciešams, lai atbalstītu monitoringu un ar plastmasas iepirkumu maisiņiem saistīto pamatprasību pilnīgu izpildi, jo īpaši, lai nodrošinātu dezagregētu un obligātu ziņojumu sniegšanu par dažādām plastmasas iepirkumu maisiņu kategorijām. Minētajam īstenošanas aktam būtu jāaizstāj Komisijas Lēmumi (ES) 2018/896⁴⁴ un 2005/270/EK⁴⁵.

⁴⁴ Komisijas Īstenošanas lēmums (ES) 2018/896 (2018. gada 19. jūnijs), ar ko nosaka metodiku, kā aprēķināms vieglās plastmasas iepirkumu maisiņu gada patēriņš, un ar ko groza Lēmumu 2005/270/EK (OV L 160, 25.6.2018., 6. lpp.).

⁴⁵ Komisijas Lēmums 2005/270/EK (2005. gada 22. marts), ar ko nosaka datu bāzu sistēmu formātus atbilstoši Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvai 94/62/EK par iepakojumu un izlietoto iepakojumu (OV L 86, 5.4.2005., 6. lpp.).

- (122) Lai dalībvalstīm un Komisijai palīdzētu uzraudzīt šajā regulā noteikto mērķu sasniegšanu, dalībvalstīm būtu jāizveido iepakojuma datubāzes un jānodrošina, ka tās labi darbojas.
- (123) Lai nodrošinātu vienlīdzīgu konkurenci un to, ka tiek sasniegti šīs regulas paredzamie ieguvumi un ieguldījums Savienības klimata, enerģētikas un apritīguma mērķu sasniegšanā, ir sekmīgi jāpanāk ilgtspējas prasību izpildes nodrošināšana. Tāpēc Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2019/1020⁴⁶, ar ko nosaka horizontālu satvaru tirgus uzraudzībai un to produktu kontrolei, kas tiek laisti Savienības tirgū, būtu jāpiemēro iepakojumam, kuram saskaņā ar šo regulu ir noteiktas ilgtspējas prasības.
- (124) Iepakojums būtu tirgū jālaiž tikai tad, ja tas nerada zināmu risku videi un cilvēka veselībai. Lai labāk pielāgotos ilgtspējas prasību specifikai un nodrošinātu, ka tirgus uzraudzības centienu pamatā ir šādu prasību neievērošanas novēršana, šajā regulā iepakojums, kas rada risku, būtu jādefinē kā iepakojums, kas, neizpildīdams ilgtspējas prasību vai tāpēc, ka atbildīgais ekonomikas operators neievēro ilgtspējas prasību, var nelabvēlīgi ietekmēt vidi vai citas sabiedrības intereses, ko attiecīgās prasības aizsargā.
- (125) Būtu jāievieš procedūra, ar kādu ieinteresētās personas informēt par pasākumiem, kādus plānots veikt attiecībā uz iepakojumu, kas rada risku. Tai arī būtu jāļauj tirgus uzraudzības iestādēm dalībvalstīs sadarbībā ar attiecīgajiem ekonomikas operatoriem savlaicīgi rīkoties attiecībā uz šādu iepakojumu. Lai nodrošinātu vienotus šīs regulas īstenošanas nosacījumus, saskaņā ar Līguma 291. pantu būtu Komisijai jādeleģē pilnvaras pieņemt īstenošanas aktus, lai tā varētu noteikt, vai valstu pasākumi attiecībā uz neatbilstīgajiem produktiem ir pamatoti.
- (126) Tirgus uzraudzības iestādēm vajadzētu būt tiesībām pieprasīt, lai ekonomikas operatori veiktu korektīvus pasākumus, balstoties uz konstatējumiem, ka iepakojums neatbilst ilgtspējas un marķēšanas prasībām vai ka ekonomikas operators ir pārkāpis citus noteikumus par iepakojuma laišanu tirgū vai darīšanu pieejamu tirgū. Lai ekonomikas operatoriem nodrošinātu vienotus nosacījumus attiecībā uz prasību veikt korektīvus pasākumus, saskaņā ar Līguma 291. pantu būtu Komisijai jādeleģē pilnvaras pieņemt īstenošanas aktus, lai varētu noteikt, vai valsts pasākums ir pamatots.
- (127) Ja rodas bažas par cilvēka veselību, tad, veicot tirgus uzraudzību, nevis izvērtē, kādu risku cilvēka vai dzīvnieku veselībai rada iepakojuma materiāls, ja tas no iepakojuma materiāla pāriet uz iepakoto saturu, bet gan brīdina kompetentās riska kontroles iestādes, kas ir ieceltas saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu

⁴⁶

Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2019/1020 (2019. gada 20. jūnijs) par tirgus uzraudzību un produktu atbilstību un ar ko groza Direktīvu 2004/42/EK un Regulas (EK) Nr. 765/2008 un (ES) Nr. 305/2011 (OV L 169, 25.6.2019., 1. lpp.).

(ES) 2017/625⁴⁷, Regulu (ES) 2017/745, Regulu (ES) 2017/746, Direktīvu 2001/83/EK vai Regulu (ES) 2019/6.

- (128) Publiskais iepirkums veido 14 % no Savienības IKP. Lai palīdzētu sasniegt mērķi panākt klimatneitralitāti, uzlabot energoefektivitāti un resursefektivitāti un pāriet uz aprites ekonomiku, kas aizsargā sabiedrības veselību un biodaudzveidību, saskaņā ar Līguma 290. pantu būtu Komisijai jādeleģē pilnvaras pieņemt aktus, ko tā pēc vajadzības var izmantot, lai līgumslēdzējām iestādēm un līgumslēdzējiem, kas definēti Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 2014/24/ES⁴⁸ un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 2014/25/ES⁴⁹, pieprasītu to iepirkumus pieskaņot konkrētiem zaļā publiskā iepirkuma kritērijiem vai mērķrādītājiem. Salīdzinājumā ar brīvprātīgu pieeju obligātajiem kritērijiem vai mērķrādītājiem būtu jānodrošina, ka tiek maksimizēts publisko izdevumu potenciāls sekmēt pieprasījumu pēc iepakojuama ar labāku sniegumu. Minētajiem kritērijiem vajadzētu būt pārredzamiem, objektīviem un nediskriminējošiem.
- (129) Īstenošanas pilnvaras, kas ar šo regulu piešķirtas Komisijai un kas neattiecas uz noteikšanu, vai dalībvalstu veiktie pasākumi attiecībā uz neatbilstīgu iepakojuamu ir pamatoti vai nav, būtu jāizmanto saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 182/2011.
- (130) Attiecībā uz iepakojuamu, kas nonāk Savienības tirgū, prioritāte būtu jāpiešķir sadarbībai tirgū starp tirgus uzraudzības iestādēm un ekonomikas operatoriem. Tāpēc, lai gan iejaukšanās, ko īsteno iestādes, kas izraudzītas saskaņā ar Regulas (ES) 2019/1020 25. panta 1. punktu, var attiekties uz jebkuru iepakojuamu, kas nonāk Savienības tirgū, tām galvenokārt vajadzētu būt vērstām uz iepakojuamu, uz kuru attiecas tirgus uzraudzības iestāžu veiktie aizlieguma pasākumi. Ja tās šādas aizlieguma pasākumus veic un tie neattiecas vienīgi uz valsts teritoriju, tirgus uzraudzības iestādēm būtu jāpaziņo iestādēm, kas norīkotas veikt Savienības tirgū ievestā iepakojuama kontroles, informācija, kas vajadzīga, lai šādu neatbilstīgu iepakojuamu identificētu uz robežām, arī informācija par iepakotajiem produktiem un ekonomikas operatoriem, lai varētu īstenot riska izvērtēšanā balstītu pieeju produktiem, kas nonāk Savienības tirgū. Šādos gadījumos muiā centīsies šo iepakojuamu identificēt uz robežām un apturēt tā kustību.

⁴⁷ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2017/625 (2017. gada 15. marts) par oficiālajām kontrolēm un citām oficiālajām darbībām, kuras veic, lai nodrošinātu, ka tiek piemēroti pārtikas un barības aprites tiesību akti, noteikumi par dzīvnieku veselību un labturību, augu veselību un augu aizsardzības līdzekļiem, un ar ko groza Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (EK) Nr. 999/2001, (EK) Nr. 396/2005, (EK) Nr. 1069/2009, (EK) Nr. 1107/2009, (ES) Nr. 1151/2012, (ES) Nr. 652/2014, (ES) 2016/429 un (ES) 2016/2031, Padomes Regulas (EK) Nr. 1/2005 un (EK) Nr. 1099/2009 un Padomes Direktīvas 98/58/EK, 1999/74/EK, 2007/43/EK, 2008/119/EK un 2008/120/EK un atceļ Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (EK) Nr. 854/2004 un (EK) Nr. 882/2004, Padomes Direktīvas 89/608/EEK, 89/662/EEK, 90/425/EEK, 91/496/EEK, 96/23/EK, 96/93/EK un 97/78/EK un Padomes Lēmumu 92/438/EEK (Oficiālo kontroļu regula) (OV L 95, 7.4.2017., 1. lpp.).

⁴⁸ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2014/24/ES (2014. gada 26. februāris) par publisko iepirkumu un ar ko atceļ Direktīvu 2004/18/EK (OV L 94, 28.3.2014., 65. lpp.).

⁴⁹ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2014/25/ES (2014. gada 26. februāris) par iepirkumu, ko īsteno subjekti, kuri darbojas ūdensapgādes, enerģētikas, transporta un pasta pakalpojumu nozarēs, un ar ko atceļ Direktīvu 2004/17/EK (OV L 94, 28.3.2014., 243. lpp.).

- (131) Lai optimizētu un atslogotu kontroles procesus uz Savienības ārējām robežām, ir jānodrošina automatizēta datu pārsūtīšana starp tirgus uzraudzības informācijas un saziņas sistēmu (*ICSMS*) un muitas sistēmām. Būtu jānošķir divas dažādas datu pārsūtīšanas, ņemot vērā to attiecīgos mērķus. Pirmkārt, no *ICSMS* ir jāpaziņo muitas par aizlieguma pasākumiem, par kuriem tirgus uzraudzības iestādes ir pieņēmušas lēmumu pēc neatbilstīga iepakojuma identificēšanas, lai tos izmantotu iestādes, kas norīkotas veikt kontroles uz ārējām robežām nolūkā identificēt iepakojumu, kas varētu atbilst šādam aizlieguma pasākumam. Šā pirmā veida datu nosūtīšanai būtu jāizmanto elektroniskā sistēma saistībā ar riska pārvaldību un muitas kontroli (*CRMS*), kas noteikta Komisijas Regulas (ES) 2015/2447⁵⁰ 36. pantā, neskarot muitas riska pārvaldības vides turpmāku attīstību. Otrkārt, ja muitas iestādes konstatē neatbilstīgu iepakojumu, būs nepieciešama lietas pārvaldība, lai cita starpā varētu pārsūtīt paziņojumu par apturēšanu, tirgus uzraudzības iestāžu slēdzienu un muitas veikto darbību iznākumu. Šā otrā veida datu pārsūtīšanu starp *ICSMS* un valstu muitas sistēmām atbalsta ES muitas atbalsta vienloga vide.
- (132) Lai nodrošinātu vienotus nosacījumus tirgus uzraudzības iestāžu un muitas iestāžu saziņas starpsavienojuma īstenošanai, saskaņā ar Līguma 291. pantu būtu Komisijai jādeleģē pilnvaras pieņemt īstenošanas aktus, ar ko precizētu procedurālos noteikumus un īstenošanas kārtību, arī funkcijas, datu elementus un datu apstrādi, kā arī noteikumus par persondatu apstrādi, konfidencialitāti un pārziņu attiecībā uz šo starpsavienojumu.
- (133) Komisijai, pieņemot deleģētos aktus saskaņā ar LESD 290. pantu, sagatavošanas darba laikā būtu pienācīgi jāapspriežas, tostarp ekspertu līmenī, un minētajām apspriedēm būtu jānotiek saskaņā ar principiem, kas noteikti 2016. gada 13. aprīļa Iestāžu nolīgumā par labāku likumdošanas procesu⁵¹. Jo īpaši, lai deleģēto aktu sagatavošanā nodrošinātu vienlīdzīgu dalību, Eiropas Parlaments un Padome visus dokumentus saņem vienlaicīgi ar dalībvalstu ekspertiem, un to ekspertiem ir sistemātiska piekļuve Komisijas ekspertu grupu sanāksmēm, kurās notiek deleģēto aktu sagatavošana. Minētos deleģētos aktus izstrādājot, Komisijai būtu jāņem vērā zinātniskā vai cita pieejamā tehniskā informācija, arī attiecīgie starptautiskie standarti.
- (134) Lai nodrošinātu, ka Direktīvā (ES) 2019/904 produktiem noteiktās prasības var uzraudzīt un panākt to izpildi un ka tām piemēro pienācīgu tirgus uzraudzību, Regula (ES) 2019/1020 būtu jāgroza, tās darbības jomā iekļaujot Direktīvu (ES) 2019/904. No 2030. gada 1. janvāra no Direktīvas (ES) 2019/904 būtu jāsvītro prasības, kas attiecas uz reciklētas plastmasas saturu plastmasas dzērienu pudelēs, jo šo jautājumu reglamentē tikai šī regula. Būtu jāsvītro arī attiecīgie ziņošanas pienākumi.
- (135) Lai stiprinātu sabiedrības uzticēšanos tirgū laistajam iepakojumam, jo īpaši attiecībā uz tā atbilstību ilgtspējas prasībām, ekonomikas operatoriem, kuri tirgū laiž

⁵⁰ Komisijas Īstenošanas regula (ES) 2015/2447 (2015. gada 24. novembris), ar ko paredz sīki izstrādātus noteikumus, kas vajadzīgi, lai īstenotu konkrētus noteikumus Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (ES) Nr. 952/2013, ar ko izveido Savienības Muitas kodeksu (OV L 343, 29.12.2015., 558. lpp.).

⁵¹ OV L 123, 12.5.2016., 1.–14. lpp.

neatbilstošu iepakojumu vai kuri nepilda savus pienākumus, būtu jāpiemēro sodi. Tāpēc ir svarīgi, lai dalībvalstis valsts tiesību aktos noteiktu iedarbīgus, samērīgus un atturošus sodus par šīs regulas neievērošanu.

- (136) Komisijai šī regula būtu jāizvērtē. Atbilstīgi Iestāžu nolīguma par labāku likumdošanas procesu 22. punktam minētajam izvērtējumam būtu jābalstās uz pieciem kritērijiem, proti, efektivitāte, lietderība, būtiskums, saskaņotība un ES pievienotā vērtība, un tam būtu jāveido pamats iespējamo turpmāku pasākumu ietekmes novērtējumiem. Komisijai būtu Eiropas Parlamentam, Padomei, Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejai un Reģionu komitejai jāiesniedz ziņojums par šīs regulas īstenošanu un tās ietekmi uz iepakojuma vidisko ilgtspēju un iekšējā tirgus darbību.
- (137) Ir jāparedz pietiekams laiks, lai ekonomikas operatori varētu izpildīt pienākumus, ko tiem nosaka šī regula, un dalībvalstis varētu izveidot administratīvo infrastruktūru, kas vajadzīga tās piemērošanai. Tāpēc šīs regulas piemērošana būtu jāatliek līdz dienai, kad minētos sagatavošanās darbus var saprātīgi pabeigt. Īpaša uzmanība būtu jāpievērš tam, lai MVU atvieglotu šajā regulā noteikto pienākumu un prasību izpildi, arī ar norādījumiem, kas Komisijai jāsniedz, lai ekonomikas operatoriem šo izpildi atvieglotu, īpaši MVU.
- (138) Lai šīs saistības izpildītu un izveidotu vērīenīgu, taču saskaņotu iepakojuma satvaru, ir jāpieņem regula, ar ko nosaka iepakojumam piemērojamās prasības visā tā aprites ciklā. Tāpēc Direktīva 94/62/EK būtu jāatceļ.
- (139) Lai dalībvalstīm dotu iespēju veikt nepieciešamos administratīvos pasākumus, kas saistīti ar kompetento iestāžu atļauju izdošanas procedūru organizēšanu, vienlaikus nodrošinot nepārtrauktību ekonomikas operatoriem, šīs direktīvas piemērošana būtu jāatliek.
- (140) Direktīva 94/62/EK būtu jāatceļ no šīs regulas piemērošanas dienas. Tomēr, lai nodrošinātu vienmērīgu pāreju un nepārtrauktību, līdz Komisija pieņems jaunus noteikumus saskaņā ar šo regulu, un lai nodrošinātu Savienības pašu resursu sistēmas piemērošanas nepārtrauktību attiecībā uz pašu resursiem, kas bāzēti uz neregistrētiem plastmasas iepakojuma atkritumiem, noteiktiem minētajā direktīvā paredzētiem pienākumiem, kas saistīti ar marķēšanu, reciklēšanas mērķrādītājiem un datu nosūtīšanu Komisijai, būtu noteiktu laiku jāpaliek spēkā.
- (141) Ņemot vērā to, ka šīs regulas mērķus, proti, uzlabot iepakojuma vidisko ilgtspēju un nodrošināt iepakojuma brīvu apriti iekšējā tirgū, nevar pietiekami labi sasniegt atsevišķās dalībvalstīs, bet to mēroga un iedarbības dēļ tos var labāk sasniegt Savienības līmenī, Savienība var pieņemt pasākumus saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienību 5. pantā noteikto subsidiaritātes principu. Saskaņā ar minētajā pantā noteikto proporcionalitātes principu šajā regulā nosaka vienīgi tāds pasākums, kas vajadzīgi minētā mērķa sasniegšanai,

I nodaļa

Vispārīgi noteikumi

1. pants

Priekšmets

1. Ar šo regulu tiek ieviestas prasības, kas attiecas uz iepakojuma vidisko ilgtspēju un marķēšanu visā tā aprites ciklā, lai iepakojumu varētu laist tirgū, kā arī prasības attiecībā uz paplašināto ražotāja atbildību un iepakojuma atkritumu savākšanu, apstrādi un reciklēšanu.
2. Šī regula veicina efektīvu iekšējā tirgus darbību, saskaņojot valstu pasākumus attiecībā uz iepakojumu un iepakojuma atkritumiem, lai nepieļautu šķēršļus tirdzniecībai, konkurences izkropļojumus un ierobežojumus Savienībā, un vienlaikus novēršot vai samazinot iepakojuma un iepakojuma atkritumu negatīvo ietekmi uz vidi un cilvēka veselību augsta vides aizsardzības līmeņa dēļ.
3. Šī regula veicina pārkārtošanos uz aprites ekonomiku, paredzot atkritumu hierarhijai atbilstīgus pasākumus saskaņā ar Direktīvas 2008/98/EK 4. pantu.

2. pants

Darbības joma

1. Šī regula attiecas uz visu iepakojumu neatkarīgi no izmantotā materiāla un uz visiem iepakojuma atkritumiem neatkarīgi no tā, vai šādi atkritumi tiek izmantoti vai rodas rūpniecībā, citā izgatavošanā, mazumtirdzniecībā vai izplatīšanā, birojos, pakalpojumos vai mājāsniecībās.
2. Šo regulu piemēro, neskarot Savienības normatīvās prasības attiecībā uz iepakojumu, piemēram, tās, kas attiecas uz iepakotu produktu drošumu, kvalitāti, veselības aizsardzību un higiēnu, vai transportēšanas prasības, kā arī neskarot Direktīvas 2008/98/EK noteikumus par bīstamo atkritumu apsaimniekošanu.

3. pants

Definīcijas

Šajā regulā piemēro šādas definīcijas:

- (1) “iekrojums” ir no jebkāda materiāla izgatavots priekšmets, ko paredzēts izmantot, lai saturētu, aizsargātu, pārkrautu, piegādātu vai noformētu produktus, un kam atkarībā no funkcijas, materiāla un dizaina var būt dažāds formāts, piemēram,
 - (a) priekšmeti, kas nepieciešami, lai produktu saturētu, nostiprinātu vai saglabātu visā tā aprites ciklā, bet kas nav produkta neatņemama daļa, kuru paredzēts izmantot, patērēt vai izmest kopā ar produktu;
 - (b) a) apakšpunktā minētā priekšmeta komponenti un palīgelementi, kas šajā priekšmetā iestrādāti;

- (c) a) apakšpunktā minētā priekšmeta palīgelementi, kas ir tieši piekarināti vai piestiprināti produktam un pilda iepakojuma funkciju, bet nav produkta neatņemama daļa, ko paredzēts izmantot, patērēt vai izmest kopā ar produktu;
- (d) priekšmeti, kas projektēti un paredzēti uzpildīšanai tirdzniecības vietā, ja tie pilda iepakojuma funkciju;
- (e) vienreizlietojami priekšmeti, ko pārdod un uzpilda vai kas projektēti un paredzēti uzpildīšanai tirdzniecības vietā, ja tie pilda iepakojuma funkciju;
- (f) tējas vai kafijas maisiņi, kas vajadzīgi tējas vai kafijas produkta saturēšanai un ko paredzēts lietot un izmest kopā ar produktu;
- (g) viena kafijas vai tējas sistēmas porcija, kas satur kafijas vai tējas produktu un ko paredzēts lietot un izmest kopā ar produktu;
- (2) “tirdzniecības iepakojums” ir iepakojums, kas projektēts tā, lai galalietotājam vai patērētājam tirdzniecības vietā tā būtu tirdzniecības vienība, kas sastāv no produktiem un iepakojuma;
- (3) “grupas iepakojums” ir iepakojums, kas paredzēts noteikta daudzuma tirdzniecības vienību grupēšanai tirdzniecības vietā, neatkarīgi no tā, vai šādi iepakotas vienības tā pārdod tiešajiem lietotājiem vai izmanto tikai tam, lai papildinātu plauktus tirdzniecības vietā vai izveidotu krājumu vai izplatīšanas vienību, un ko var no produkta noņemt, neietekmējot produkta īpašības;
- (4) “transporta iepakojums” ir iepakojums, kas paredzēts, lai atvieglotu vairāku tirdzniecības vienību vai grupas iepakojuma vienību, arī e-komercijas iepakojuma, pārkraušanu un transportēšanu, izņemot konteinerus, ko izmanto autoceļu, dzelzceļa, jūras un gaisa pārvadājumiem, un izvairītos no bojājumiem, kas varētu rasties fiziskā pārkraušanā un transportēšanā;
- (5) “e-komercijas iepakojums” ir transporta iepakojums, ko izmanto produktu piegādei tiešajiem lietotājiem tiešsaistes tirdzniecības kontekstā vai ar citiem tālpārdošanas līdzekļiem;
- (6) “darīt pieejamu tirgū” ir iepakojumu par maksu vai bez maksas piegādāt izplatīšanai, patēriņam vai izmantošanai Savienības tirgū, veicot komercdarbību;
- (7) “laist tirgū” ir iepakojumu pirmo reizi darīt pieejamu Savienības tirgū;
- (8) “ekonomikas operatori” ir iepakojuma izgatavotāji, piegādātāji, importētāji, izplatītāji, galaizplatītāji un izpildes pakalpojumu sniedzēji;
- (9) “izgatavotājs” ir jebkura fiziska vai juridiska persona, kura izgatavo iepakojumu ar savu nosaukumu vai preču zīmi vai pasūta iepakojuma projektēšanu vai izgatavošanu un to izmanto produktu saturēšanai, aizsardzībai, pārkraušanai, piegādei vai noformēšanai ar savu nosaukumu vai preču zīmi, iepakojumam pirms tam neesot laistam tirgū;
- (10) “ražotājs” ir jebkurš izgatavotājs, importētājs vai izplatītājs, kurš neatkarīgi no izmantotās pārdošanas metodes, arī ar distances līgumiem, kas definēti Eiropas Padomes Direktīvas 2011/83/ES 2. panta 7. punktā, pirmo reizi kādas dalībvalsts teritorijā iepakojumu profesionāli dara pieejamu ar savu nosaukumu vai preču zīmi;
- (11) “piegādātājs” ir jebkura fiziska vai juridiska persona, kura piegādā iepakojumu vai iepakojuma materiālu izgatavotājam, kurš to izmanto, lai saturētu, aizsargātu, pārkrautu, piegādātu vai noformētu produktus ar savu nosaukumu vai preču zīmi;

- (12) “importētājs” ir jebkura fiziska vai juridiska persona, kas ir iedibināta Savienībā un kas laiž Savienības tirgū trešās valsts iepakojumu vai iepakotu produktu;
- (13) “izplatītājs” ir jebkura fiziska vai juridiska persona piegādes ķēdē, kas nav izgatavotājs vai importētājs un kas iepakojumu vai iepakotu produktu dara pieejamu tirgū;
- (14) “pilnvarotais pārstāvis” ir jebkura fiziska vai juridiska persona, kas ir iedibināta Savienībā un saņēmusi izgatavotāja rakstveida pilnvaru rīkoties tā vārdā attiecībā uz konkrētiem uzdevumiem, ņemot vērā izgatavotāja pienākumus saskaņā ar šo regulu;
- (15) “ieceltais par paplašināto ražotāja atbildību atbildīgais pārstāvis” ir juridiska vai fiziska persona, kas ir iedibināta dalībvalstī, kurā ražotājs iepakojumu pirmo reizi dara pieejamu tirgū, izņemot dalībvalsti, kurā ražotājs ir iedibināts, un ko ražotājs saskaņā ar Direktīvas 2008/98/EK 8.a panta 5. punkta trešo daļu iecel minētā ražotāja pienākumu izpildei saskaņā ar šīs regulas VII nodaļu;
- (16) “galaizplatītājs” ir izplatītājs, kas tiešajiem lietotājiem piegādā iepakotus produktus vai produktus, kurus var iegādāties uzpildot;
- (17) “patērētājs” ir fiziska persona, kas rīkojas nolūkos, kuri nav saistīti ar tās arodu, uzņēmējdarbību vai profesiju;
- (18) “tiešais lietotājs” ir jebkura fiziska vai juridiska persona, kura dzīvo vai ir iedibināta Savienībā un kurai produkts ir darīts pieejams vai nu kā patērētājam, vai kā profesionālam tiešajam lietotājam rūpniecisko vai profesionālo darbību veikšanas gaitā, un kura šo produktu vairs nedara tālāk pieejamu tirgū formā, kādā tas tai piegādāts;
- (19) “kompozīts iepakojums” ir iepakojuma vienība, kas izgatavota no diviem vai vairākiem dažādiem materiāliem, izņemot materiālus, kas izmantoti marķējumam, aizdarei un blīvējumam, kurus nevar atdalīt manuāli un kuri tādējādi veido vienu nedalāmu vienību;
- (20) “iekpojuma atkritumi” ir jebkāds iepakojums vai iepakojuma materiāls, uz ko attiecas Direktīvas 2008/98/EK 3. pantā sniegtā atkritumu definīcija, izņemot ražošanas pārpalikumus;
- (21) “iekpojuma atkritumu rašanās novēršana” ir pasākumi, kurus veic, pirms kāds iepakojums vai iepakojuma materiāls ir kļuvis par iepakojuma atkritumiem, un kuri iepakojuma atkritumu apjomu samazina tā, ka produktu saturēšanai, aizsardzībai, pārkraušanai, piegādei vai noformēšanai ir nepieciešams mazāks iepakojuma apjoms vai iepakojums nav vajadzīgs vispār;
- (22) “atkalizmantošana” ir jebkura operācija, kuru veicot atkalizmantojams iepakojums tiek izmantots atkal tam pašam mērķim, kādam tas sākotnēji paredzēts;
- (23) “vienreizlietojams iepakojums” ir iepakojums, kas nav atkalizmantojams iepakojums;
- (24) “rotācija” ir cikls, ko atkalizmantojams iepakojums aprit no brīža, kad tas tiek laists tirgū kopā ar produktiem, kurus ar to paredzēts saturēt, aizsargāt, pārkraut, piegādāt vai noformēt, līdz brīdim, kad tas ir gatavs atkalizmantošanai atkalizmantošanas sistēmā, lai kopā ar produktiem to atkal piegādātu tiešajiem lietotājiem;
- (25) “ritējums” ir iepakojuma nonākšana no iepildīšanas vai iekraušanas vietas uz iztukšošanas vai izkraušanas vietu rotācijas ietvaros vai atsevišķi;

- (26) “atkalizmantošanas sistēmas” ir organizatoriski, tehniski vai finansiāli pasākumi, kas dod iespēju veikt atkalizmantošanu noslēgta cikla vai nenoslēgta cikla sistēmā. Depozīta un nodošanas sistēmas, ja tās nodrošina iepakojuma savākšanu atkalizmantošanai, ir uzskatāmas par atkalizmantošanas sistēmas daļu;
- (27) “rekondicionēšana” ir operācija, kas jāveic, lai atkalizmantojamu iepakojumu atgrieztu funkcionālā stāvoklī, kādā to var atkalizmantot;
- (28) “uzpilde” ir operācija, kuru veicot tiešais lietotājs savu trauku, kas pilda iepakojuma funkciju, piepilda ar produktu vai vairākiem produktiem, ko galaizplatītājs piedāvā, veicot komercdarījumu;
- (29) “uzpildes punkts” ir vieta, kur galaizplatītājs tiešajiem lietotājiem piedāvā produktus, ko var iegādāties, veicot uzpildīšanu;
- (30) “*HORECA* nozare” ir izmitināšanas un ēdināšanas pakalpojumi atbilstoši saimniecisko darbību statistiskās klasifikācijas *NACE* 2. red.⁵²;
- (31) “reciklēšanai piemērots dizains” ir iepakojuma un atsevišķu tā komponentu dizains, kas nodrošina tā reciklējamību mūsdienīgos savākšanas, šķirošanas un reciklēšanas procesos;
- (32) “plaši reciklēts” ir savākts, sašķirots un reciklēts ierīkotā mūsdienīgā infrastruktūrā un procesos, aptverot vismaz 75 % Savienības iedzīvotāju, ieskaitot no Savienības eksportētus iepakojuma atkritumus, kas atbilst 47. panta 5. punkta prasībām;
- (33) “iekpojuma kategorija” ir materiāla un konkrēta iepakojuma dizaina kombinācija, kas nosaka reciklējamību mūsdienīgos savākšanas, šķirošanas un reciklēšanas procesos un ir relevanta reciklēšanai piemērota dizaina kritēriju noteikšanā;
- (34) “iestrādāts komponents” ir iepakojuma komponents, kurš var būt nodalīts no iepakojuma vienības pamatkorpusa un var būt no cita materiāla, bet ir neatņemama iepakojuma vienības un tās funkcijas nodrošināšanas daļa, kurš no iepakojuma pamatvienības nav jāatdala, lai produktu patērētu, un no kura parasti atbrīvojas kopā ar iepakojuma vienību, lai gan ne vienmēr vienā veidā;
- (35) “atsevišķs komponents” ir iepakojuma komponents, kurš ir nodalīts no iepakojuma vienības pamatkorpusa un var būt no cita materiāla, kurš, lai produktam piekļūtu, pilnībā un pastāvīgi jāatdala no iepakojuma pamatvienības un no kura parasti atbrīvojas pirms iepakojuma vienības izmešanas un atsevišķi no tās;
- (36) “iekpojuma vienība” ir vienība kopumā, arī visi iestrādātie vai atsevišķie komponenti, kas kopā pilda iepakojuma funkciju, piemēram, produktu saturēšanas, aizsardzības, pārkraušanas, piegādes, glabāšanas, transporta un noformēšanas

⁵²

[*NACE Rev. 2 - Statistical classification of economic activities - Products Manuals and Guidelines - Eurostat \(europa.eu\)*](#) [*NACE* 2. red. — Saimniecisko darbību statistiskā klasifikācija — Produktu rokasgrāmatas un vadlīnijas — Eurostat (europa.eu)]; [*Accommodation and food service statistics - NACE Rev. 2 - Statistics Explained \(europa.eu\)*](#) [*Izmitināšanas un ēdināšanas pakalpojumu statistika — NACE* 2. red. — Skaidrojumi par statistiku (europa.eu)]

funkciju, arī atsevišķas grupas vai transporta iepakojuma vienības, ja no tām atbrīvojas pirms tirdzniecības vietas;

- (37) “inovatīvs iepakojums” ir tāds iepakojums, kas ražots, izmantojot jaunus materiālus, dizainu vai ražošanas procesu, kā rezultātā būtiski uzlabojas iepakojuma funkcijas, piemēram, produktu saturēšana, aizsardzība, pārkraušana, piegāde vai noformēšana, kā arī rodas pierādāmi vidiski ieguvumi, izņemot iepakojumu, kas ir esošs iepakojums, kurš pārveidots vienīgi ar mērķi uzlabot produktu noformējumu un pārdošanu;
- (38) “otrrreizējās izejvielas” ir materiāli, kas iegūti reciklēšanas procesos un var aizstāt pirmreizējās izejvielas;
- (39) “pēcpatēriņa plastmasas atkritumi” ir plastmasas atkritumi, kas rodas no tirgū laistiem plastmasas produktiem;
- (40) “sensitīvs kontaktiekpakojums” ir iepakojums, ko paredzēts izmantot iepakojuma lietojumos, uz kuriem attiecas Regula (EK) Nr.1831/2003, Regula (EK) Nr. 1935/2004, Regula (EK) Nr. 767/2009, Regula (EK) Nr. 2009/1223, Regula (ES) 2017/745, Regula (ES) 2017/746, Regula (ES) 2019/4, Regula (ES) 2019/6, Direktīva 2001/83/EK vai Direktīva 2008/68/EK;
- (41) “kompostējams iepakojums” ir iepakojums, kas saskaņā ar 47. panta 4. punktu var fizikāli, ķīmiski, termiski vai bioloģiski sadalīties tā, ka lielākā daļa gatavā komposta galu galā sadalās oglekļa dioksīdā, minerālsāļos, biomasā un ūdenī, un kas netraucē dalītas savākšanas un kompostēšanas procesu vai darbību, kurā to ievada rūpnieciski kontrolētos apstākļos;
- (42) “vienreizlietojamas plastmasas dzērienu pudeles” ir dzērienu pudeles, kas uzskaitītas Direktīvas (ES) 2019/904 pielikuma F daļā;
- (43) “plastmasa” ir polimērs Regulas (EK) Nr. 1907/2006 3. panta 5. punkta nozīmē, kuram var būt pievienotas piedevas vai citas vielas, un kurš spēj funkcionēt kā iepakojuma galvenais strukturālais komponents, izņemot ķīmiski nemodificētus dabiskos polimērus;
- (44) “plastmasas iepirkumu maisiņi” ir iepirkumu maisiņi ar rokturi vai bez tā, kuri izgatavoti no plastmasas un patērētājiem tiek piedāvāti produktu tirdzniecības vietās;
- (45) “vieglās plastmasas iepirkumu maisiņi” ir plastmasas iepirkumu maisiņi, kuru materiāla biezums nesasniedz 50 mikronus;
- (46) “ļoti vieglās plastmasas iepirkumu maisiņi” ir plastmasas iepirkumu maisiņi, kuru materiāla biezums nesasniedz 15 mikronus;
- (47) “biezi plastmasas iepirkumu maisiņi” ir plastmasas iepirkumu maisiņi, kuru materiāla biezums ir no 50 līdz 99 mikroniem;
- (48) “ļoti biezi plastmasas iepirkumu maisiņi” ir plastmasas iepirkumu maisiņi, kuru materiāla biezums pārsniedz 99 mikronus;
- (49) “atkritumu tvertnes” ir konteineri, kastes un maisi, ko izmanto atkritumu glabāšanai un savākšanai;
- (50) “depozīts” ir fiksēta naudas summa, kas neietilpst iepakota vai iepildīta produkta cenā un ko no tiešā lietotāja iekasē, kad tas šādu iepakotu vai iepildītu produktu iegādājas, un uz ko attiecīgajā dalībvalstī attiecas depozīta un nodošanas sistēma, un

ko var saņemt atpakaļ, ja tiešais lietotājs depoziāta iepakojumu nodod šim nolūkam izveidotā pieņemšanas punktā;

- (51) “depoziāta un nodošanas sistēma” ir sistēma, kurā no tiešā lietotāja, kas iegādājas iepakotu vai iepildītu produktu, uz kuru attiecas šī sistēma, iekasē depoziātu, ko tiešajam lietotājam atmaksā, kad depoziāta iepakojums tiek nodots šim nolūkam izveidotā pieņemšanas punktā;
- (52) “tehniskā specifikācija” ir dokuments, kurā noteikts, kādas tehniskās prasības produktam, procesam vai pakalpojumam ir jāizpilda;
- (53) “saskaņotais standarts” ir standarts, kas definēts Regulas (ES) Nr. 1025/2012 2. panta 1. punkta c) apakšpunktā;
- (54) “atbilstības novērtēšana” ir process, kurā pierāda, ka ir izpildītas šajā regulā attiecībā uz iepakojumu noteiktās ilgtspējas, drošuma, marķēšanas un informācijas prasības;
- (55) “ražotāju atbildības organizācija” ir juridiska persona, kas vairāku ražotāju vārdā vai nu finansiāli, vai finansiāli un operacionāli organizē paplašinātās ražotāja atbildības saistību izpildi;
- (56) “aprites cikls” ir secīgie un saistītie iepakojuma aprites posmi, sākot ar izejvielu iegādi vai ieguvu no dabas resursiem un beidzot ar galīgo likvidēšanu;
- (57) “iekpojums, kas rada risku” ir iekpojums, kas, neizpildīdams kādu šajā regulā vai saskaņā ar to noteiktu prasību, izņemot 56. panta 1. punktā uzskaitītās prasības, var nelabvēlīgi ietekmēt vidi vai citas sabiedrības intereses, kuras aizsargā minētā prasība;
- (58) “iekpojums, kas rada nopietnu risku” ir iekpojums, kas rada tādu risku, kura gadījumā, balstoties uz novērtējumu, attiecīgās neatbilstības pakāpe vai ar to saistītais kaitējums prasa ātru tirgus uzraudzības iestāžu iejaukšanos, arī gadījumos, kad neatbilstības ietekme nav tūlītēja;
- (59) “tiešsaistes platforma” ir tiešsaistes platforma, kas definēta Regulas (ES) 2022/2065 3. panta i) punktā;
- (60) “atkritumi” ir atkritumi, kas definēti Direktīvas 2008/98/EK 3. panta 1. punktā, izņemot atkalizmantojamu iepakojumu, ko nogādā uz rekondicionēšanu.

Attiecībā uz terminiem “viela, kas rada bažas” un “datu nesējs” piemēro definīcijas, kas sniegtas attiecīgi [Produktu ilgtspējas ekodizaina] regulas [2. panta 28. un 30. punktā].

Attiecībā uz terminiem “atkritumu apsaimniekošana”, “savākšana”, “dalīta savākšana”, “paplašinātās ražotāja atbildības shēma”, “sagatavošana atkalizmantošanai” un “reciklēšana” piemēro definīcijas, kas sniegtas attiecīgi Direktīvas 2008/98/EK 3. panta 9., 10., 11., 21., 16. un 17. punktā.

Attiecībā uz terminiem “tirgus uzraudzība”, “tirgus uzraudzības iestāde”, “izpildes pakalpojumu sniedzējs”, “korektīvs pasākums”, “atsaukšana”, “izņemšana” un “risks” piemēro definīcijas, kas sniegtas attiecīgi Regulas (ES) 2019/1020 3. panta 3., 4., 11., 16., 22., 23. un 18. punktā.

Indikatīvs to priekšmetu saraksts, uz kuriem attiecas šā panta 1. punktā sniegtā jēdziena “iekpojums” definīcija, ir iekļauts I pielikumā.

4. pants
Brīva aprīte

1. Iepakojumu laiž tirgū tikai tad, ja tas atbilst šai regulai.
2. Dalībvalstis neaizliedz, neierobežo un nekavē tāda iepakojuma laišanu tirgū, kas atbilst šīs regulas 5.–10. pantā noteiktajām ilgtspējas prasībām.
3. Dalībvalstis neaizliedz, neierobežo un nekavē tāda iepakojuma laišanu tirgū, kas atbilst šīs regulas 11. pantā noteiktajām marķēšanas un informācijas prasībām.
4. Ja dalībvalstis izvēlas saglabāt vai ieviest nacionālas ilgtspējas vai informācijas prasības papildus tām, kas noteiktas šajā regulā, šīs prasības nav pretrunā šajā regulā noteiktajām prasībām un dalībvalstis neaizliedz, neierobežo un nekavē tāda iepakojuma laišanu tirgū, kas atbilst šīs regulas prasībām, tāpēc vien, ka nav izpildītas attiecīgās nacionālas prasības.
5. Papildus 11. pantā noteiktajām marķēšanas prasībām dalībvalstis var noteikt papildu marķēšanas prasības tādas paplašinātās ražotāja atbildības shēmas vai depozīta un nodošanas sistēmas identifikēšanai, kas nav minēta 44. panta 1. punktā.
6. Dalībvalstis nekavē šai regulai neatbilstīga iepakojuma izstādīšanu gadatirgos, izstādēs vai līdzīgos pasākumos ar nosacījumu, ka labi redzama zīme skaidri norāda, ka šis iepakojums šīs regulas prasībām neatbilst un nav paredzēts pārdošanai līdz laikam, kad šāda atbilstība būs nodrošināta.

II nodaļa
Ilgspējas prasības

5. pants
Prasības attiecībā uz iepakojumā esošām vielām

1. Iepakojums ir izgatavots tā, lai iepakojuma materiālā un visos iepakojuma komponentos līdz minimumam samazinātu tādu sastāvā esošu vielu klātbūtni un koncentrāciju, kas rada bažas, arī to klātbūtni emisijās un jebkādos atkritumu apsaimniekošanas izvadmateriālos, piemēram, otrreizējās izejvielās, pelnos vai citos materiālos, kas paredzēti galīgajai likvidēšanai.
2. Neskarot ķīmikāliju ierobežojumus, kas noteikti Regulas (EK) Nr. 1907/2006 XVII pielikumā, vai attiecīgā gadījumā ierobežojumus un īpašos pasākumus attiecībā uz iepakojumu, kas nonāk saskarē ar pārtiku, kuri noteikti Regulā (EK) Nr. 1935/2004, svina, kadmija, dzīvsudraba un sešvērtīgā hroma koncentrācijas līmeņu summa, ko rada iepakojumā vai iepakojuma komponentos esošās vielas, nepārsniedz 100 mg/kg.
3. Atbilstību šā panta 2. punktā noteiktajām prasībām pierāda tehniskajā dokumentācijā, kas sagatavota saskaņā ar VII pielikumu.
4. Reciklējamības prasības, kas noteiktas deleģētajos aktos, kuri pieņemti saskaņā ar 6. panta 5. punktu, neierobežo vielu klātbūtni iepakojumā vai iepakojuma komponentos tādu iemeslu dēļ, kas galvenokārt saistīti ar ķīmisko drošumu. Tās attiecīgā gadījumā attiecas uz vielām, kas rada bažas un negatīvi ietekmē materiālu atkalizmantošanu un to iepakojuma materiālu reciklēšanu, kuros tās ir sastopamas, un attiecīgā gadījumā norāda konkrētās attiecīgās vielas un ar tām saistītos kritērijus un ierobežojumus.

5. Lai ņemtu vērā zinātnes un tehnikas attīstību, Komisija saskaņā ar 58. pantu var pieņemt deleģētos aktus, lai šo regulu grozītu šādos nolūkos:
- (a) samazināt 2. punktā minēto iepakojumā vai iepakojuma komponentos esošā svina, kadmija, dzīvsudraba un sešvērtīgā hroma koncentrācijas līmeņu summu;
 - (b) noteikt, ar kādiem nosacījumiem šā panta 2. punktā minēto koncentrācijas līmeni neattiecinā uz reciklētiem materiāliem un produktu cikliem noslēgtā un kontrolētā ķēdē, kā arī noteikt, uz kādu veidu iepakojumu šajā punktā noteiktās prasības neattiecinā. Šādi deleģētie akti ir ierobežoti laikā, tajos paredz atbilstošas marķēšanas un informācijas prasības, kā arī prasības par regulāru ziņošanu, lai nodrošinātu, ka atbrīvojums tiek regulāri izskatīts.

6. pants

Reciklējams iepakojums

1. Viss iepakojums ir reciklējams.
2. Iepakojums ir uzskatāms par reciklējamu, ja tas atbilst šādiem nosacījumiem:
 - (a) tam ir reciklēšanai piemērots dizains;
 - (b) tas tiek rezultatīvi un efektīvi dalīti savākts saskaņā ar 43. panta 1. un 2. punktu;
 - (c) tas tiek sašķirots noteiktās atkritumu plūsmās, neietekmējot citu atkritumu plūsmu reciklējamību;
 - (d) to var reciklēt tā, ka iegūtās otrreizējās izejvielas ir pietiekami kvalitatīvas, lai aizstātu pirmreizējās izejvielas;
 - (e) to var plaši reciklēt.

Šā punkta a) apakšpunktu piemēro no 2030. gada 1. janvāra, savukārt e) apakšpunktu piemēro no 2035. gada 1. janvāra.

3. Reciklējams iepakojums no 2030. gada 1. janvāra atbilst reciklēšanai piemērota dizaina kritērijiem, kas noteikti deleģētajos aktos, kuri pieņemti saskaņā ar šā panta 4. punktu, un no 2035. gada 1. janvāra arī plašas reciklējamības prasībām, kas noteiktas deleģētajos aktos, kuri pieņemti saskaņā ar šā panta 6. punktu. Ja šāds iepakojums atbilst minētajiem deleģētajiem aktiem, to uzskata par atbilstīgu šā panta 2. punkta a) un e) apakšpunktam.
4. Komisija ir pilnvarota saskaņā ar 58. pantu pieņemt deleģētos aktus, lai šo regulu papildinātu nolūkā noteikt reciklēšanai piemērota dizaina kritērijus un reciklēšanas snieguma atzīmes, balstoties uz II pielikuma 2. tabulā norādītajiem kritērijiem un parametriem, minētā pielikuma 1. tabulā norādīto kategoriju iepakojumam, kā arī noteikumus par to finansiālo iemaksu modulāciju, kas ražotājiem jāmaksā, lai izpildītu 40. panta 1. punktā noteiktos paplašinātās ražotāja atbildības pienākumus, atkarībā no iepakojuma reciklēšanas snieguma atzīmes, bet plastmasas iepakojuma gadījumā — reciklēta materiāla procentuālā daudzuma. Reciklēšanai paredzēta dizaina kritērijos ņem vērā mūsdienīgus savākšanas, šķirošanas un reciklēšanas procesus, un tie aptver visus iepakojuma komponentus.

Komisija ir pilnvarota saskaņā ar 58. pantu pieņemt deleģētos aktus, lai grozītu pielikuma 1. tabulu nolūkā to pielāgot zinātnes un tehnikas attīstībai materiālu un produktu dizaina, savākšanas, šķirošanas un reciklēšanas infrastruktūras jomā.

5. No 2030. gada 1. janvāra iepakojumu neuzskata par reciklējamu, ja tas atbilst snieguma atzīmei E saskaņā ar reciklēšanai piemērota dizaina kritērijiem, kas saskaņā ar šā panta 4. punktu pieņemtajā deleģētajā aktā noteikti iepakojuma kategorijai, pie kuras iepakojums pieder.

Šo kritēriju pamatā ir vismaz II pielikuma 2. tabulā norādītie parametri.

6. Attiecībā uz katru II pielikuma 1. tabulā norādīto iepakojuma veidu Komisija nosaka, ar kādu metodiku novērtēt, vai iepakojums ir plaši reciklējams. Šīs metodikas pamatā ir vismaz šādi elementi:

- (a) iepakojuma daudzums, kas laists tirgū Savienībā kopumā un katrā dalībvalstī;
- (b) dalīti savāko iepakojuma atkritumu daudzums katram II pielikuma 1. tabulā norādītajam iepakojuma materiālam Savienībā kopumā un katrā dalībvalstī;
- (c) katra II pielikuma 1. tabulā norādītajā veida iepakojuma atkritumu reciklēšanas rādītāji Savienībā kopumā un katrā dalībvalstī vai, ja šādus datus par katra veida iepakojuma atkritumu reciklēšanas rādītājiem nevar darīt pieejamus, pieņēmumi, kas balstīti uz vidējiem zudumu rādītājiem, kā minēts 47. panta 3. punktā;
- (d) uzstādītās šķirošanas un reciklēšanas infrastruktūras jaudas Savienībā kopumā katram II pielikuma 1. tabulā minētajā veida iepakojumam.

7. Izmantojot šā panta 3. punktā minētos kritērijus un prasības, nosaka:

- (a) kā izteikt reciklējamības novērtējuma rezultātu ar reciklējamības snieguma atzīmēm no A līdz E, kā aprakstīts II pielikuma 3. tabulā, balstoties uz to, kāds iepakojuma vienības masas procentuālais daudzums ir reciklējams saskaņā ar šā panta 1. punktu;
- (b) detalizētus reciklēšanai piemērota dizaina kritērijus katram II pielikuma 1. tabulā norādītajam iepakojuma materiālam un kategorijai;
- (c) katrai II pielikuma 1. tabulā norādītajai iepakojuma kategorijai — to nosacījumu aprakstu, kas jāizpilda, lai atbilstu attiecīgajām snieguma atzīmēm;
- (d) kā modulējamās finansiālās iemaksas, kas ražotājiem jāmaksā, lai izpildītu savas paplašinātās ražotāja atbildības saistības, kā minēts 40. pantā, atkarībā no iepakojuma snieguma atzīmes;
- (e) kā novērtēt plašo reciklējamību katrai II pielikuma 1. tabulā minētajai iepakojuma kategorijai, lai no 2035. gada noteiktu atjauninātas reciklējamības snieguma atzīmes.

8. Atbilstību šā panta 2. un 3. punktā noteiktajām prasībām pierāda VII pielikumā noteiktajā tehniskajā dokumentācijā par iepakojumu.

Ja iepakojuma vienībā ir iekļauti iestrādāti komponenti, novērtējumā par atbilstību reciklēšanai piemērota dizaina kritērijiem un plašas reciklēšanas prasībām iekļauj visus iestrādātos komponentus.

Ja iepakojuma vienībā ir iekļauti atsevišķi komponenti, novērtējumu par atbilstību reciklēšanai piemērota dizaina prasībām un plašas reciklēšanas prasībām veic par katru atsevišķo komponentu atsevišķi.

Visi iepakojuma vienības komponenti ir saderīgi ar mūsdienīgiem savākšanas, šķirošanas un reciklēšanas procesiem, un tie nemazina iepakojuma vienības pamatkorpusa reciklējamību.

9. Atkāpjoties no šā panta 2. un 3. punkta, no 2030. gada 1. janvāra inovatīvu iepakojumu var laist tirgū uz periodu, kas nepārsniedz piecus gadus pēc tā kalendārā gada beigām, kad tas ir laists tirgū.
- Ja izmanto šo atkāpi, inovatīvajam iepakojumam pievieno VII pielikumā minēto tehnisko dokumentāciju, kas pierāda tā inovativitāti un atbilstību definīcijai šīs regulas 3. panta 34. punktā.
- Pēc pirmajā daļā minētā perioda beigām šādam iepakojumam pievieno šā panta 8. punktā minēto tehnisko dokumentāciju.
10. Līdz 2034. gada 31. decembrim šis pants neattiecas uz šādu iepakojumu:
- (a) tiešais iepakojums, kas definēts Direktīvas 2001/83/EK 1. panta 23. punktā un Regulas (ES) 2019/6 4. panta 25. punktā;
 - (b) tādu medicīnisko ierīču sensitīvais plastmasas kontaktiekpakojums, uz ko attiecas Regula (ES) 2017/745;
 - (c) tādu *in vitro* diagnostikas medicīnisko ierīču sensitīvais plastmasas kontaktiekpakojums, uz ko attiecas Regula (ES) 2017/746.
11. Finansiālās iemaksas, kas ražotājiem jāmaksā, lai izpildītu savus paplašinātās ražotāja atbildības pienākumus, kas minēti 40. pantā, modulē atkarībā no reciklējamības snieguma atzīmes, kas noteikta saskaņā ar deleģētajiem aktiem, kuri pieņemti saskaņā ar šā panta 4. un 6. punktu, bet plastmasas iepakojuma gadījumā arī saskaņā ar 7. panta 6. punktu.

7. pants

Minimālais reciklēta materiāla saturs plastmasas iepakojumā

1. No 2030. gada 1. janvāra vienas iepakojuma vienības plastmasas daļa vismaz šādā procentuālajā apmērā sastāv no reciklēta materiāla, kas atgūts no pēcpatēriņa plastmasas atkritumiem:
- (a) ja tas ir sensitīvs kontaktiekpakojums, kura galvenais komponents ir polietilēntereftalāts (PET) — 30 %;
 - (b) ja tas ir sensitīvs kontaktiekpakojums no plastmasas materiāliem, kas nav PET, izņemot vienreizlietojamās plastmasas dzērienu pudeles — 10 %;
 - (c) ja tās ir vienreizlietojamās plastmasas dzērienu pudeles — 30 %;
 - (d) ja tas ir iepakojums, kas nav minēts šā punkta a), b) un c) apakšpunktā, — 35 %.
2. No 2040. gada 1. janvāra vienas iepakojuma vienības plastmasas daļa vismaz šādā procentuālajā apmērā sastāv no reciklēta materiāla, kas atgūts no pēcpatēriņa plastmasas atkritumiem:
- (a) ja tas ir sensitīvs plastmasas kontaktiekpakojums, izņemot vienreizlietojamās plastmasas dzērienu pudeles, — 50 %;
 - (b) ja tās ir vienreizlietojamās plastmasas dzērienu pudeles — 65 %;
 - (c) ja tas ir plastmasas iepakojums, kas nav minēts šā punkta a) un b) apakšpunktā, — 65 %.
3. Šā panta 1. un 2. punkts neattiecas uz šādu iepakojumu:

- (a) tiešais iepakojums, kas definēts Direktīvas 2001/83/EK 1. panta 23. punktā un Regulas (ES) 2019/6 4. panta 25. punktā;
 - (b) tādu medicīnisko ierīču sensitīvais plastmasas kontaktiekpakojums, uz ko attiecas Regula (ES) 2017/745;
 - (c) tādu *in vitro* diagnostikas medicīnisko ierīču sensitīvais plastmasas kontaktiekpakojums, uz ko attiecas Regula (ES) 2017/746;
 - (d) ārējais iepakojums, kas definēts Direktīvas 2001/83/EK 1. panta 24. punktā un Regulas (ES) 2019/6 4. panta 26. punktā, gadījumos, kad ir jāievēro īpašas prasības, lai saglabātu zāļu kvalitāti.
4. Šā panta 1. un 2. punktu neattiecina uz kompostējamu plastmasas iepakojumu.
 5. Atbilstību šā panta 1.–3. punktā noteiktajām prasībām pierāda VII pielikumā minētajā tehniskajā informācijā par iepakojumu.
 6. Līdz 2030. gada 1. janvārim finansālās iemaksas, ko ražotāji maksā, lai izpildītu savus paplašinātās ražotāja atbildības pienākumus, kā noteikts 40. pantā, modulē atkarībā no iepakojumā izmantotā reciklēta materiāla procentuālā satura.
 7. Līdz 2026. gada 31. decembrim Komisija ir pilnvarota pieņemt īstenošanas aktus, ar kuriem nosaka metodiku no pēcpatēriņa plastmasas atkritumiem atgūta reciklēta materiāla procentuālā satura aprēķināšanai un verificācijai uz vienu plastmasas iepakojuma vienību, kā arī VII pielikumā minētās tehniskās dokumentācijas formātu. Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar pārbaudes procedūru, kas minēta 59. panta 3. punktā.
 8. No 2029. gada 1. janvāra, saskaņā ar šā panta 1. punktu aprēķinot un verificējot reciklēta materiāla procentuālo saturu iepakojumā, ievēro noteikumus, kas noteikti 7. punktā minētajā īstenošanas aktā.
 9. Līdz 2028. gada 1. janvārim Komisija novērtē, vai attiecībā uz konkrētu plastmasas iepakojumu ir vajadzīgas atkāpes no šā panta 1. punkta b) un d) apakšpunktā noteiktā minimālā procentuālā daudzuma un vai ir jāpārskata atkāpe, kas konkrētam plastmasas iepakojumam noteikta saskaņā ar šā panta 3. punktu.
Balstoties uz šo novērtējumu, Komisija ir pilnvarota saskaņā ar 58. pantu pieņemt deleģētos aktus, ar ko šo regulu groza nolūkā
 - (a) paredzēt atkāpes no šā panta 1. punkta b) un d) apakšpunktā attiecībā uz konkrētu plastmasas iepakojumu noteiktā minimālā procentuālā daudzuma tvēruma, termiņa vai līmeņa un attiecīgā gadījumā
 - (b) šā panta 3. punktā noteiktās atkāpes pārskatīt,
 ja plastmasas iepakojuma reciklēšanai nav pieejamas piemērotas reciklēšanas tehnoloģijas tāpēc, ka tā tās nav atļautas saskaņā ar attiecīgajiem Savienības noteikumiem vai faktiski nav ierīkotas pietiekamā apmērā.
 10. Ja to pamato tādas konkrētas reciklētas plastmasas nepietiekama pieejamība vai pārmērīgi augstās cenas, kam var būt negatīva ietekme uz cilvēka vai dzīvnieku veselību, uz nodrošinātību ar pārtiku vai uz vidi, un tas pārmērīgi apgrūtina iespējas nodrošināt atbilstību šā panta 1. un 2. punktā noteiktajam minimālajam reciklēta materiāla procentuālajam saturam, Komisija ir pilnvarota saskaņā ar 58. pantu pieņemt deleģēto aktu, lai grozītu šā panta 1. un 2. punktu, attiecīgi pielāgojot minimālos procentuālos daudzumus. Izvērtējot šādas korekcijas pamatotību,

Komisija novērtē fizisku vai juridisku personu pieprasījumus, kam pievienota relevanta informācija un dati par tirgus situāciju attiecībā uz šiem pēcpatēriņa plastmasas atkritumiem, un labākos pieejamos pierādījumus par saistītajiem riskiem cilvēka vai dzīvnieku veselībai, nodrošinātībai ar pārtiku vai videi.

11. Līdz [PB: ierakstīt datumu = 8 gadi pēc šīs regulas spēkā stāšanās dienas] Komisija izskata situāciju attiecībā uz tādu reciklētu iepakojuma materiālu izmantošanu iepakojumā, kas nav plastmasa, un uz tā pamata novērtē, vai ir lietderīgi noteikt pasākumus vai mērķrādītājus, lai palielinātu reciklēta materiāla satura izmantošanu šādā citā iepakojumā, un vajadzības gadījumā nāk klajā ar tiesību akta priekšlikumu.

8. pants

Kompostējams iepakojums

1. Līdz [PB: ierakstīt datumu = 24 mēneši pēc šīs regulas spēkā stāšanās dienas] iepakojums, kas minēts 3. panta 1. punkta f) un g) apakšpunktā, augļu un dārzeņu marķējuma uzlīmes un ļoti vieglās plastmasas iepirkumu maisiņi ir kompostējami rūpnieciski kontrolētos apstākļos bioatkritumu apstrādes kompleksos.
2. Ja ir pieejamas atkritumu savākšanas shēmas un atkritumu apstrādes infrastruktūra, kas vajadzīgas, lai nodrošinātu, ka šā panta 1. punktā minētais iepakojums nonāk organisko atkritumu apsaimniekošanas plūsmā, dalībvalstis ir pilnvarotas pieprasīt, lai vieglās plastmasas iepirkumu maisiņi pirmoreiz tiktu darīti pieejami to tirgū tikai tad, ja var pierādīt, ka šie vieglās plastmasas iepirkumu maisiņi ir pilnībā izgatavoti no bionoārdāmiem plastmasas polimēriem, kas rūpnieciski kontrolētos apstākļos ir kompostējami.
3. Līdz [PB: ierakstīt datumu = 24 mēneši pēc šīs regulas spēkā stāšanās dienas] nodrošina ka materiālus, ko satur iepakojums, kas nav minēts šā panta 1. un 2. punktā, arī iepakojums no bionoārdāmiem plastmasas polimēriem, var reciklēt, neietekmējot citu atkritumu plūsmu reciklējamību.
4. Atbilstību šā panta 1.–3. punktā noteiktajām prasībām pierāda VII pielikumā minētajā tehniskajā informācijā par iepakojumu.
5. Komisija ir pilnvarota saskaņā ar 58. pantu pieņemt deleģētos aktus, lai šā panta 1. un 2. punktu grozītu, šajos punktos minētajiem iepakojuma veidiem pievienojot citus iepakojuma veidus, ja tas ir pamatoti un lietderīgi tādas tehnoloģiju un regulējuma attīstības dēļ, kas ietekmē kompostējamā iepakojuma likvidēšanu, un saskaņā ar III pielikumā izklāstītajiem nosacījumiem.

9. pants

Iepakojuma samazināšana līdz minimumam

1. Iepakojumu projektē tā, lai tā masa un tilpums būtu samazināts līdz minimumam, kas nepieciešams tā funkcionalitātes nodrošināšanai, ņemot vērā, no kāda materiāla iepakojums ir.
2. Iepakojumu, kas nav nepieciešams, lai izpildītu kādu no IV pielikumā minētajiem snieguma kritērijiem, un iepakojumu, kurš domāts tikai šķietamā produkta daudzuma palielināšanai, ieskaitot dubultsienas, māņu dibenus un nevajadzīgus slāņus, tirgū nelaiž, ja vien uz iepakojuma dizainu neattiecas ar Savienības tiesību aktiem aizsargāta ģeogrāfiskās izcelsmes norāde.

3. Tukšo vietu samazina līdz minimumam, kas nepieciešams iepakojuma funkcionalitātes nodrošināšanai, šādi:
- (a) tirdzniecības iepakojuma gadījumā attiecībā pret kopējo iepakotā produkta tilpumu un ņemot vērā produkta īpašības;
 - (b) grupas un transporta, arī e-komercijas, iepakojuma gadījumā attiecībā pret kopējo sagrupēto vai transportējamo produktu un to tirdzniecības iepakojuma tilpumu.

Novērtējot atbildību šim punktam, par tukšu vietu ir uzskatāma vieta, kuru aizpilda papīra strēmeles, gaisa spilveni, burbuļplēve, sūkļveida pildmateriāls, putu pildmateriāls, koka vate, polistirols, putupolistirola granulas vai citi pildmateriāli.

4. Atbildību šā panta 1. un 2. punktā noteiktajām prasībām pierāda VII pielikumā minētajā tehniskajā dokumentācijā, kurā iekļauj šādus elementus:
- (a) paskaidrojums par tehniskajām specifikācijām, standartiem un nosacījumiem, kas izmantoti, lai iepakojumu novērtētu saskaņā ar IV pielikumā noteiktajiem snieguma kritērijiem un metodiku;
 - (b) norāde, kādas projektēšanas prasības liedz vēl vairāk samazināt iepakojuma masu vai apjomu, attiecībā uz katru no šiem snieguma kritērijiem;
 - (c) visi testu rezultāti, pētījumi vai citi relevanti avoti, kas izmantoti, lai novērtētu iepakojuma minimālo nepieciešamo tilpumu vai masu.

Atkalizmantojama iepakojuma gadījumā, novērtējot atbildību šā panta 1. punktā noteiktajām prasībām, ņem vērā atkalizmantojamā iepakojuma funkciju, kā minēts 10. pantā.

10. pants *Atkalizmantojams iepakojums*

1. Iepakojumu uzskata par atkalizmantojamu, ja tas atbilst šādiem nosacījumiem:
- (a) tas ir iecerēts, projektēts un laists tirgū, lai tiktu atkalizmantots vai uzpildīts;
 - (b) tas ir iecerēts un projektēts tā, lai normāli paredzamos lietošanas apstākļos veiktu pēc iespējas vairāk ritējumu vai rotāciju;
 - (c) to var iztukšot vai atbrīvot, iepakojumu nesabojājot tā, ka tas vairs nav atkalizmantojams;
 - (d) to var iztukšot, atbrīvot, uzpildīt vai atkalpiepildīt, vienlaikus nodrošinot atbildību piemērojamajām drošības un higiēnas prasībām;
 - (e) to var saskaņā ar VI pielikuma B daļu rekondicionēt tā, ka tas saglabā spēju pildīt paredzēto funkciju;
 - (f) to var iztukšot, atbrīvot, uzpildīt vai atkalpiepildīt, vienlaikus saglabājot iepakotā produkta kvalitāti un drošumu un iespēju pievienot marķējumu un sniegt informāciju par šā produkta īpašībām un par pašu iepakojumu, arī visas attiecīgās instrukcijas un informāciju, lai nodrošinātu produkta drošumu, pienācīgu lietošanu, izsekojamību un glabāšanas laiku;
 - (g) to var iztukšot, atbrīvot, uzpildīt vai atkalpiepildīt, neapdraudot to personu veselību un drošību, kurām tas jādara;

- (h) kad tas kļūst par atkritumiem, tas atbilst reciklējamam iepakojumam piemērojamajām prasībām, kas noteiktas 6. pantā.
2. Atbilstību šā panta 1. punktā noteiktajām prasībām pierāda VII pielikumā minētajā tehniskajā informācijā par iepakojumu.

III nodaļa

Marķēšanas un informācijas prasības

11. pants Iepakojuma marķēšana

1. No [PB: ierakstīt datumu = 42 mēneši pēc šīs regulas spēkā stāšanās dienas] iepakojums ir marķēts ar marķējumu, kurā ir ietverta informācija par materiāla sastāvu. Šis pienākums neattiecas uz transporta iepakojumu. Tomēr tas attiecas uz e-komercijas iepakojumu.
- Iepakojumu, uz ko attiecas 44. panta 1. punktā minētās depozīta un nodošanas sistēmas, papildus šā panta pirmajā daļā minētajam marķējumam marķē ar saskaņotu marķējumu, kas noteikts attiecīgajā īstenošanas aktā, kurš pieņemts saskaņā ar šā panta 5. punktu.
2. No [PB: ierakstīt datumu = 48 mēneši pēc šīs regulas spēkā stāšanās dienas] uz iepakojuma ir marķējums par iepakojuma atkalizmantojamību un kvadrātkods vai cita veida digitālais datu nesējs, kas sniedz papildu informāciju par iepakojuma atkalizmantojamību, arī atkalizmantošanas sistēmas un pieņemšanas punktu pieejamību, kas atvieglo iepakojuma izsekošanu un ritējumu un rotāciju aprēķināšanu. Turklāt atkalizmantojams tirdzniecības iepakojums ir skaidri marķēts un nošķirts no vienreizlietojama iepakojuma tirdzniecības vietā.
3. Ja iepakojuma vienība, uz kuru attiecas 7. pants, ir marķēta ar marķējumu, kurā ir informācija par reciklēta materiāla procentuālo saturu, šis marķējums atbilst specifikācijām, kas noteiktas attiecīgajā īstenošanas aktā, kurš pieņemts saskaņā ar 11. panta 5. punktu, un tās pamatā ir 7. panta 7. punktā noteiktā metodika. Ja plastmasas iepakojuma vienība ir marķēta ar marķējumu, kurā ir informācija par biobāzētās plastmasas īpatsvaru, šis marķējums atbilst specifikācijām, kas noteiktas attiecīgajā īstenošanas aktā, kurš pieņemts saskaņā ar 11. panta 5. punktu.
4. Šā panta 1.–3. punktā minēto marķējumu un kvadrātkodu vai cita veida digitālo datu nesēju, kas minēts šā panta 2. punktā, novieto, iespiež vai iegravē uz iepakojuma redzami, skaidri salasāmi un neizdzēšami. Ja tas nav iespējams vai nav racionāli iepakojuma veida un lieluma dēļ, tos piestiprina grupas iepakojumam.
- Ja Savienības tiesību aktos ir noteikts, ka informācija par iepakoto produktu ir jāsniedz, izmantojot datu nesēju, nepieciešamās informācijas sniegšanai gan par iepakoto produktu, gan iepakojumu izmanto vienu datu nesēju.
5. Līdz [PB: ierakstīt datumu = 18 mēneši pēc šīs regulas spēkā stāšanās dienas] Komisija pieņem īstenošanas aktus, lai izstrādātu saskaņotu marķējumu un marķēšanas prasību specifikācijas un marķēšanas formātus iepakojuma marķēšanai, kā noteikts šā panta 1.–3. punktā, un atkritumu tvertņu marķēšanai, kā noteikts 12. pantā. Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar pārbaudes procedūru, kas minēta 59. panta 3. punktā.

6. Līdz [PB: ierakstīt datumu = 24 mēneši pēc šīs regulas spēkā stāšanās dienas] Komisija pieņem īstenošanas aktus, lai noteiktu, ar kādu metodiku nosakāms šā panta 1. punktā minētā iepakojuma materiāla sastāvs, izmantojot digitālās marķēšanas tehnoloģijas. Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar pārbaudes procedūru, kas minēta 59. panta 3. punktā.
7. Neskarot prasības attiecībā uz citu saskaņotu ES marķējumu, ekonomikas operatori nenodrošina un neizvieto marķējumu, zīmes, simbolus vai uzrakstus, kas patērētājus vai citus tiešos lietotājus var maldināt vai mulsināt attiecībā uz iepakojuma ilgtspējas prasībām, citiem iepakojuma raksturlielumiem vai iepakojuma atkritumu apsaimniekošanas iespējām, attiecībā uz ko šajā regulā ir paredzēta saskaņota marķēšana.
8. Iepakojumu, kas iekļauts paplašinātās ražotāja atbildības shēmā vai uz ko attiecas depozīta un nodošanas sistēma, kura nav minēta 44. panta 1. punktā, var atzīmēt ar atbilstošu simbolu visā teritorijā, kurā minētā shēma vai sistēma darbojas. Šis simbols ir skaidrs un nepārprotams un patērētājus vai lietotājus nemaldina par iepakojuma reciklējamību vai atkalizmantojamību.

12. pants

Iepakojuma atkritumu savākšanai paredzēto atkritumu tvertņu marķēšana

Līdz 2028. gada 1. janvārim visām iepakojuma atkritumu savākšanai paredzētajām atkritumu tvertnēm redzami, salasāmi un neizdzēšami piestiprina, uz tām iespiež vai iegravē marķējumu, kurš dod iespēju dalīti savākt katru iepakojuma atkritumu materiāla frakciju, ko paredzēts izmest atsevišķās tvertnēs.

IV nodaļa

Ekonomikas operatoru pienākumi, izņemot tos, kas minēti V un VII nodaļā

13. pants

Izgatavotāju pienākumi

1. Laižot iepakojumu tirgū, izgatavotāji nodrošina, ka iepakojums atbilst šādiem nosacījumiem:
 - (a) tas ir projektēts un izgatavots saskaņā ar piemērojamajām prasībām, kas noteiktas 5.–10. pantā;
 - (b) tas ir marķēts saskaņā ar piemērojamajām 11. panta prasībām.
2. Pirms iepakojuma laišanas tirgū izgatavotāji veic attiecīgo atbilstības novērtēšanas procedūru, kas minēta 33. pantā, vai uzdod to veikt savā vārdā, un sagatavo VII pielikumā minēto tehnisko dokumentāciju.

Ja attiecīgajā atbilstības novērtēšanas procedūrā, kas minēta 33. pantā, ir pierādīta iepakojuma atbilstība piemērojamajām prasībām, izgatavotāji sagatavo ES atbilstības deklarāciju saskaņā ar 34. pantu.
3. Izgatavotāji VII pielikumā minēto tehnisko dokumentāciju un ES atbilstības deklarāciju glabā 10 gadus pēc iepakojuma laišanas tirgū.

4. Izgatavotāji nodrošina, ka ir ieviestas procedūras, ar ko iepakojuma sērijveida ražošanā nodrošina pastāvīgu atbilstību šai regulai. Izgatavotāji pienācīgi ņem vērā izmaiņas iepakojuma dizainā vai raksturlielumos, kā arī izmaiņas saskaņotajos standartos, kopīgajās tehniskajās specifikācijās vai citās tehniskajās specifikācijās, ja iepakojuma atbilstība tiek deklarēta ar atsauci uz tiem vai verificēta, tos piemērojot. Ja izgatavotāji konstatē, ka iepakojuma atbilstība var būt ietekmēta, tie veic atkārtotu novērtēšanu saskaņā ar atbilstības novērtēšanas procedūru, kas noteikta 33. pantā un VII pielikumā, vai uzdod to veikt savā vārdā.
5. Izgatavotāji nodrošina to, ka uz iepakojuma ir tipa, partijas vai sērijas numurs vai cits identifikācijas elements vai, ja iepakojuma lielums vai veids to neatļauj, ka vajadzīgā informācija ir sniegta iepakotajam produktam pievienotā dokumentā.
6. Izgatavotāji uz iepakojuma, kvadrātkoda vai cita datu nesēja norāda savu nosaukumu, reģistrēto tirdzniecības nosaukumu vai reģistrēto preču zīmi, kā arī pasta adresi un, ja iespējams, kā ar tiem var sazināties elektroniski. Ja tas nav iespējams, vajadzīgo informāciju sniedz kā daļu no informācijas, ko sniedz, izmantojot 11. panta 2. punktā minēto kvadrātkodu vai 11. panta 4. punktā minēto datu nesēju, vai dokumentā, kas pievienots iepakotajam produktam. Pasta adresē norāda vienu kontaktpunktu, kur var sazināties ar izgatavotāju. Šāda informācija ir skaidra, saprotama un salasāma.
7. Izgatavotāji nodrošina, ka informācija, kas sniegta saskaņā ar šā panta 5. un 6. punktu, ir skaidra, saprotama un salasāma un neaizstāj, neaizsedz un nevar tikt sajaukta ar informāciju, kas prasīta citos Savienības tiesību aktos par iepakotā produkta marķēšanu.
8. Izgatavotāji, kas uzskata vai kam ir iemesls uzskatīt, ka iepakojums, ko tie ir laiduši tirgū, neatbilst vienai vai vairākām piemērojamajām prasībām, kas minētas 5.–11. pantā, nekavējoties veic korektīvos pasākumus, kas nepieciešami, lai attiecīgi nodrošinātu iepakojuma atbilstību vai to izņemtu vai atsauktu. Izgatavotāji par iespējamo neatbilstību un veiktajiem korektīvajiem pasākumiem nekavējoties informē tās dalībvalsts tirgus uzraudzības iestādi, kurās tie iepakojumu darījuši pieejamu.
9. Izgatavotāji pēc pamatota valsts iestādes pieprasījuma šai iestādei sniedz visu informāciju un dokumentāciju, kas vajadzīga, lai pierādītu iepakojuma, arī tehniskās dokumentācijas, atbilstību piemērojamajām prasībām, valodā vai valodās, kuras šī iestāde var viegli saprast. Minēto informāciju un dokumentāciju sniedz papīrformā vai elektroniski. Attiecīgos dokumentus dara pieejamus 10 dienu laikā pēc pieprasījuma saņemšanas no valsts iestādes. Izgatavotāji ar valsts iestādi sadarbojas visos pasākumos, ko veic, lai novērstu neatbilstību 5.–10. pantā noteiktajām prasībām.

14. pants

Iepakojuma vai iepakojuma materiālu piegādātāju informēšanas pienākumi

1. Visi iepakojuma vai iepakojuma materiālu piegādātāji izgatavotājam sniedz visu informāciju un dokumentāciju, kas tam nepieciešama, lai pierādītu iepakojuma un iepakojuma materiālu atbilstību šai regulai, arī tehnisko dokumentāciju, kas minēta VII pielikumā un prasīta saskaņā ar 5.–10. pantu, valodā vai valodās, ko izgatavotājs var viegli saprast. Minēto informāciju un dokumentāciju sniedz papīrformā vai elektroniski.

2. Attiecīgā gadījumā dokumentācija un informācija, kas paredzēta sensitīvam kontaktiepakojumam piemērojamos tiesību aktos, ir daļa no informācijas un dokumentācijas, kas sniedzama izgatavotājam saskaņā ar šā panta 1. punktu.

15. pants

Pilnvarotā pārstāvja pienākumi

1. Izgatavotājs var ar rakstveida pilnvaru iecelt pilnvarotu pārstāvi.
Pilnvarotā pārstāvja pilnvarās neietilpst 13. panta 1. punktā noteiktie pienākumi un pienākums sagatavot tehnisko dokumentāciju, kas minēta VII pielikumā un prasīta saskaņā ar 5.–10. pantu.
2. Pilnvarotais pārstāvis veic uzdevumus, kas noteikti no izgatavotāja saņemtajā pilnvarā. Pilnvara pilnvarotajam pārstāvim dod tiesības veikt vismaz šādas darbības:
 - (a) 10 gadus pēc iepakojuma laišanas tirgū glabāt ES atbilstības deklarāciju un tehnisko dokumentāciju, lai tā būtu pieejama valsts tirgus uzraudzības iestādēm;
 - (b) pēc valsts iestāžu pieprasījuma ar tām sadarboties visos pasākumos, kas veikti attiecībā uz tā iepakojuma neatbilstību, uz kuru attiecas pilnvarotā pārstāvja pilnvara;
 - (c) pēc pamatota valsts iestādes pieprasījuma šai iestādei sniegt visu informāciju un dokumentāciju, kas vajadzīga, lai pierādītu iepakojuma atbilstību piemērojamajām prasībām, valodā vai valodās, kuras minētā iestāde var viegli saprast;
 - (d) pēc kompetentās valsts iestādes pieprasījuma darīt pieejamus relevantos dokumentus 10 dienu laikā pēc šāda pieprasījuma saņemšanas;
 - (e) pilnvaru izbeigt, ja izgatavotājs nepilda tam šajā regulā noteiktos pienākumus.

16. pants

Importētāju pienākumi

1. Importētāji laiž tirgū tikai tādu iepakojumu, kas atbilst 5.–11. panta prasībām.
2. Pirms importētāji laiž iepakojumu tirgū, tie pārliedz, ka:
 - (a) izgatavotājs ir veicis attiecīgo atbilstības novērtēšanas procedūru, kas minēta 33. pantā, un ir sagatavojis tehnisko dokumentāciju, kas minēta VII pielikumā un prasīta saskaņā ar 5.–10. pantu;
 - (b) iepakojums ir marķēts saskaņā ar 11. pantu;
 - (c) iepakojumam ir pievienoti vajadzīgie dokumenti;
 - (d) izgatavotājs ir izpildījis 13. panta 5. un 6. punktā noteiktās prasības.

Ja importētājs uzskata vai tam ir iemesls uzskatīt, ka iepakojums piemērojamajām prasībām, kas noteiktas 5.–11. pantā, neatbilst, tas iepakojumu tirgū nelaiž, līdz ir panākta atbilstība.
3. Importētāji uz iepakojuma norāda savu nosaukumu un reģistrēto tirdzniecības nosaukumu vai reģistrēto preču zīmi, kā arī pasta adresi un, ja iespējams, kā ar tiem var sazināties elektroniski. Ja tas nav iespējams, nepieciešamo informāciju sniedz,

izmantojot datu nesēju vai iepakotajam produktam pievienotā dokumentā. Kontaktinformācija ir skaidra, saprotama un salasāma.

4. Importētāji nodrošina, ka informācija, kas sniegta saskaņā ar šā panta 3. punktu, ir skaidra, saprotama un salasāma un neaizstāj, neaizsedz un nevar tikt sajaukta ar informāciju, kas noteikta citos Savienības tiesību aktos par iepakotā produkta marķēšanu.
5. Importētāji nodrošina, ka laikā, kad tie ir atbildīgi par iepakojumu, tā glabāšanas vai pārvadāšanas apstākļi negatīvi neietekmē tā atbilstību 5.–11. pantā izklāstītajām prasībām.
6. Importētāji, kas uzskata vai kam ir iemesls uzskatīt, ka iepakojums, ko tie ir laiduši tirgū, neatbilst 5.–11. pantā noteiktajām prasībām, nekavējoties veic korektīvos pasākumus, kas nepieciešami, lai attiecīgi nodrošinātu iepakojuma atbilstību vai to izņemtu vai atsauktu.
7. Importētāji par iespējamo neatbilstību un veiktajiem korektīvajiem pasākumiem nekavējoties informē to dalībvalstu tirgus uzraudzības iestādes, kurās tie iepakojumu darījuši pieejamu.
8. Importētāji 10 gadus pēc iepakojuma laišanas tirgū glabā ES atbilstības deklarācijas kopiju, lai tā būtu pieejama tirgus uzraudzības iestādēm, un nodrošina, ka VII pielikumā minēto tehnisko dokumentāciju, kas pieprasīta 5.–10. pantā, pēc pieprasījuma var darīt pieejamu šīm iestādēm.
9. Importētāji pēc pamatota valsts iestādes pieprasījuma šai iestādei sniedz visu informāciju un dokumentāciju, kas vajadzīga, lai pierādītu, ka iepakojums, arī tehniskā dokumentācija, atbilst piemērojamajām prasībām, kas noteiktas 5.–11. pantā, valodā vai valodās, kuras minētā iestāde var viegli saprast. Minēto informāciju un dokumentāciju sniedz papīrformā vai elektroniski. Attiecīgos dokumentus dara pieejamus 10 dienu laikā pēc pieprasījuma saņemšanas no valsts iestādes.
10. Importētāji ar kompetento valsts iestādi sadarbojas visos pasākumos, ko veic, lai novērstu neatbilstību 5.–11. pantā noteiktajām prasībām.

17. pants Izplatītāju pienākumi

1. Darot iepakojumu pieejamu tirgū, izplatītāji ar pienācīgu uzmanību ievēro šīs regulas prasības.
2. Pirms izplatītāji iepakojumu dara pieejamu tirgū, tie verificē šādus aspektus:
 - (a) ražotājs, uz kuru attiecas paplašinātās ražotāja atbildības pienākumi attiecībā uz iepakojumu, ir reģistrēts 40. pantā minētajā ražotāju reģistrā;
 - (b) iepakojums ir marķēts saskaņā ar 11. pantu;
 - (c) izgatavotājs un importētājs ir izpildījuši attiecīgi 13. panta 5. un 6. punktā un 16. panta 3. punktā noteiktās prasības.
3. Ja izplatītājs pirms iepakojuma laišanas tirgū uzskata vai tam ir iemesls uzskatīt, ka iepakojums 5.–11. pantā noteiktajām prasībām neatbilst vai ka izgatavotājs minētās piemērojamās prasības nav izpildījis, izplatītājs iepakojumu nedara pieejamu tirgū, kamēr tā atbilstība nav nodrošināta vai izgatavotājs nav izpildījis prasības.

Izplatītāji nodrošina, ka laikā, kad tie ir par iepakojumu atbildīgi, tā glabāšanas vai pārvadāšanas apstākļi negatīvi neietekmē tā atbilstību 5.–11. pantā izklāstītajām prasībām.

4. Izplatītāji, kuri uzskata vai kuriem ir iemesls uzskatīt, ka iepakojums, ko tie ir darījuši pieejamu tirgū kopā ar iepakotu produktu, piemērojamajām prasībām, kas noteiktas 5.–11. pantā, neatbilst, nodrošina, ka tiek veikti korektīvie pasākumi, kas nepieciešami, lai attiecīgi nodrošinātu iepakojuma atbilstību vai to izņemtu vai atsauktu.

Izplatītāji par iespējamo neatbilstību un veiktajiem korektīvajiem pasākumiem nekavējoties informē to dalībvalstu tirgus uzraudzības iestādes, kurās tie iepakojumu darījuši pieejamu.

5. Izplatītāji pēc pamatota valsts iestādes pieprasījuma šai iestādei sniedz visu informāciju un dokumentāciju, kas tiem ir pieejama un kas ir relevanta, lai pierādītu iepakojuma atbilstību piemērojamajām prasībām, kas noteiktas 5.–11. pantā, valodā vai valodās, kuras minētā iestāde var viegli saprast. Minēto informāciju un dokumentāciju sniedz papīrformā vai elektroniski.

Izplatītāji ar valsts iestādi sadarbojas visos pasākumos, ko veic, lai novērstu neatbilstību 5.–11. pantā noteiktajām prasībām.

18. pants

Izpildes pakalpojumu sniedzēju pienākumi

Izpildes pakalpojumu sniedzēji nodrošina, ka iepakojuma apstākļi laikā, kad tas atrodas noliktavā, ar to notiek manipulācijas un iepakošanas, adresēšanas vai nosūtīšanas darbības, neapdraud iepakojuma atbilstību 5.–11. pantā noteiktajām prasībām.

19. pants

Gadījums, kad uz importētājiem un izplatītājiem attiecas izgatavotāju pienākumi

Importētāju vai izplatītāju uzskata par izgatavotāju šīs regulas izpratnē un uz to attiecas izgatavotāja pienākumi saskaņā ar 14. pantu, ja tas iepakojumu laiž tirgū ar savu nosaukumu vai preču zīmi vai pārveido iepakojumu, kas jau ir laists tirgū, tādā veidā, kas var ietekmēt atbilstību attiecīgajām šīs regulas prasībām.

20. pants

Ekonomikas operatoru identifikācija

1. Ekonomikas operatori pēc pieprasījuma tirgus uzraudzības iestādēm sniedz šādu informāciju:
 - (a) visu to ekonomikas operatoru identitāte, kuri tiem piegādājuši iepakojumu;
 - (b) visu to ekonomikas operatoru identitāte, kuriem tie piegādājuši iepakojumu.
2. Ekonomikas operatori spēj šā panta 1. punktā minēto informāciju uzrādīt 10 gadus pēc tam, kad iepakojums ir tiem piegādāts, un 10 gadus pēc tam, kad tie iepakojumu ir piegādājuši.

21. pants

Pienākumi attiecībā uz pārmērīgu iepakojumu

1. Ekonomikas operatori, kuri piegādā produktus galaizplatītājam vai tiešajam lietotājam grupas, transporta vai e-komercijas iepakojumā, nodrošina, ka tukšās vietas īpatsvars nepārsniedz 40 %.
2. Šajā aprēķinā
 - (a) tukšā vieta ir starpība starp grupas, transporta vai e-komercijas iepakojuma kopējo tilpumu un tajā esošā tirdzniecības iepakojuma apjomu;
 - (b) tukšās vietas īpatsvars ir šā punkta a) apakšpunktā definētās tukšās vietas attiecība pret grupas, transporta vai e-komercijas iepakojuma kopējo tilpumu.Par tukšu vietu ir uzskatāma vieta, kas aizpildīta ar tādiem pildmateriāliem kā papīra strēmeles, gaisa spilveni, burbulplēve, sūkļveida pildmateriāls, putu pildmateriāls, koka vate, polistirols, putupolistirola granulas vai citi pildmateriāli.
3. Ekonomikas operatori, kas tirdzniecības iepakojumu izmanto par e-komercijas iepakojumu, no šā panta 1. punktā noteiktā pienākuma ir atbrīvoti. Tomēr tie nodrošina, ka šāds tirdzniecības iepakojums atbilst 9. panta prasībām.

22. pants

Konkrētu iepakojuma formātu izmantošanas ierobežojumi

1. Ekonomikas operatori nelaiž tirgū iepakojumu, kam ir regulas V pielikumā norādītais formāts un mērķis.
2. Atkāpjoties no šā panta 1. punkta, ekonomikas operatori no 2030. gada 1. janvāra nelaiž tirgū iepakojumu, kam ir regulas V pielikuma 3. punktā norādītais formāts un mērķis.
3. Dalībvalstis var ekonomikas operatorus no V pielikuma 3. punkta atbrīvot, ja tie atbilst mikrouzņēmuma definīcijai saskaņā ar noteikumiem, kas izklāstīti Komisijas Ieteikumā 2003/361, kas piemērojams [*PB: ierakstīt datumu = šīs regulas spēkā stāšanās diena*], un ja nav tehniski iespējams iepakojumu neizmantot vai iegūt piekļuvi infrastruktūrai, kas nepieciešama atkalizmantošanas sistēmas darbībai.
4. Komisija ir pilnvarota saskaņā ar 58. pantu pieņemt deleģētos aktus, lai grozītu V pielikumu nolūkā to pielāgot tehnikas un zinātnes attīstībai ar mērķi samazināt iepakojuma atkritumu daudzumu. Pieņemot minētos deleģētos aktus, Komisija apsver to, kā konkrētu iepakojuma formātu izmantošanas ierobežojumi varētu samazināt iepakojuma atkritumu apjomu, vienlaikus nodrošinot vispārēju pozitīvu ietekmi uz vidi, un ņem vērā tādu alternatīvu iepakojuma risinājumu pieejamību, kas atbilst prasībām, kuras ir noteiktas tiesību aktos, kas piemērojami sensitīvam kontaktiekopojumam, kā arī to spēju novērst iepakotā produkta mikrobioloģisku kontamināciju.

23. pants

Pienākumi attiecībā uz atkalizmantojamu iepakojumu

1. Ekonomikas operatori, kas laiž tirgū atkalizmantojamu iepakojumu, nodrošina, ka ir izveidota šāda iepakojuma atkalizmantošanas sistēma, kas atbilst 24. pantā un VI pielikumā noteiktajām prasībām.

2. Kā daļu no atkalizmantojamā iepakojuma tehniskās dokumentācijas, kas jāiesniedz saskaņā ar 10. panta 2. punktu, sagatavo aprakstu par sistēmas atbilstību šīm prasībām. Šim nolūkam ražotājs no sistēmas dalībniekiem pieprasa relevantos rakstveida apstiprinājumus, kas noteikti VI pielikumā.

24. pants

Ar atkalizmantošanas sistēmām saistītais pienākums

1. Ekonomikas operatori, kas izmanto atkalizmantojamu iepakojumu, piedalās vienā vai vairākās atkalizmantošanas sistēmās un nodrošina, ka atkalizmantošanas sistēmas, kuru daļa ir atkalizmantojamais iepakojums, atbilst VI pielikuma A daļā noteiktajām prasībām.
2. Ekonomikas operatori, kas izmanto atkalizmantojamu iepakojumu, iepakojumu pirms to atkārtotas piedāvāšanas tiešajiem lietotājiem rekondicionē saskaņā ar VI pielikuma B daļu.

25. pants

Pienākumi, kas saistīti ar uzpildīšanu

1. Ja ekonomikas operatori piedāvā iespēju iegādāties produktus, veicot uzpildīšanu, tie tiešajiem lietotājiem sniedz šādas ziņas:
 - (a) kādus traukus var izmantot, lai iegādātos piedāvātos uzpildes produktus;
 - (b) kādi ir uzpildes higiēnas standarti;
 - (c) kāda ir tiešā lietotāja atbildība attiecībā uz veselību un drošību šā punkta a) apakšpunktā minēto trauku lietošanas kontekstā.Šo informāciju regulāri atjaunina un vai nu skaidri redzamā vietā norāda objektā, vai ka citādi sniedz tiešajiem lietotājiem.
2. Ekonomikas operatori, kas dod iespēju veikt uzpildīšanu, nodrošina, ka uzpildes punkti atbilst VI pielikuma C daļā noteiktajām prasībām un visām prasībām, kas noteiktas citos Savienības tiesību aktos attiecībā uz produktu pārdošanu uzpildes ceļā.
3. Ekonomikas operatori, kas dod iespēju veikt uzpildīšanu, nodrošina, ka tiešajiem lietotājiem uzpildes punktos piedāvātais iepakojums netiek nodrošināts bez maksas vai tiek nodrošināts depozīta un nodošanas sistēmas ietvaros.
4. Ekonomikas operatori var atteikties tiešā lietotāja trauku uzpildīt, ja tiešais lietotājs nav izpildījis prasības, ko ekonomikas operators ir paziņojis saskaņā ar šā panta 1. punktu.

26. pants

Atkalizmantošanas un uzpildes mērķrādītāji

1. No 2030. gada 1. janvāra ekonomikas operatori, kuri dalībvalsts teritorijā pirmoreiz dara pieejamas tirgū Direktīvas 2012/19/ES II pielikuma 2. punktā norādītās liela izmēra mājāsaimniecības preces, nodrošina, ka 90 % no šiem produktiem tiek darīti pieejami atkalizmantojamā transporta iepakojumā atkalizmantošanas sistēmā.

2. Galaizplatītājs, kurš dalībvalsts teritorijā dara pieejamus tirgū aukstos vai karstos dzērienus tirdzniecības iepakojumā, kurus līdzņemšanai iepilda traukā tirdzniecības vietā, nodrošina, ka
 - (a) no 2030. gada 1. janvāra 20 % no šiem dzērieniem ir pieejami atkalizmantojamā iepakojumā atkalizmantošanas sistēmā vai tos ir iespējams uzpildīt;
 - (b) no 2040. gada 1. janvāra 80 % no šiem dzērieniem ir pieejami atkalizmantojamā iepakojumā atkalizmantošanas sistēmā vai tos ir iespējams uzpildīt.
3. Galaizplatītājs, kurš veic uzņēmējdarbību *HORECA* nozarē un dalībvalsts teritorijā dara pieejamu tirgū līdzņemšanai paredzētu gatavo pārtiku tirdzniecības iepakojumā, kura paredzēta tūlītējam patēriņam bez papildu sagatavošanas un parasti tiek patērēta no trauka, nodrošina, ka
 - (a) no 2030. gada 1. janvāra 10 % no šiem produktiem ir pieejami atkalizmantojamā iepakojumā atkalizmantošanas sistēmā vai tos ir iespējams uzpildīt;
 - (b) no 2040. gada 1. janvāra 40 % no šiem produktiem ir pieejami atkalizmantojamā iepakojumā atkalizmantošanas sistēmā vai tos ir iespējams uzpildīt.
4. Izgatavotājs un galaizplatītājs, kurš dalībvalsts teritorijā dara pieejamus tirgū tādus alkoholiskos dzērienus kā alus, gāzēti alkoholiskie dzērieni, raudzēti dzērieni, izņemot vīnu, aromatizētus vīna produktus un augļu vīnu, produkti uz stipro alkoholisko dzērienu, vīna vai citu raudzētu dzērienu bāzes, kas sajaukti ar dzērieniem, atspirdzinošiem dzērieniem, sidru vai sulu, tirdzniecības iepakojumā, nodrošina, ka
 - (a) no 2030. gada 1. janvāra 10 % no šiem produktiem ir pieejami atkalizmantojamā iepakojumā atkalizmantošanas sistēmā vai tos ir iespējams uzpildīt;
 - (b) no 2040. gada 1. janvāra 25 % no šiem produktiem ir pieejami atkalizmantojamā iepakojumā atkalizmantošanas sistēmā vai tos ir iespējams uzpildīt.
5. Izgatavotājs un galaizplatītājs, kurš dalībvalsts teritorijā dara pieejamus tirgū tādus alkoholiskos dzērienus kā vīns, izņemot dzirkstošo vīnu, tirdzniecības iepakojumā, nodrošina, ka:
 - (a) no 2030. gada 1. janvāra 5 % no šiem produktiem ir pieejami atkalizmantojamā iepakojumā atkalizmantošanas sistēmā vai tos ir iespējams uzpildīt;
 - (b) no 2040. gada 1. janvāra 15 % no šiem produktiem ir pieejami atkalizmantojamā iepakojumā atkalizmantošanas sistēmā vai tos ir iespējams uzpildīt.
6. Izgatavotājs un galaizplatītājs, kurš dalībvalsts teritorijā dara pieejamus tirgū tādus bezalkoholiskos dzērienus kā ūdens, ūdens ar pievienotu cukuru, ūdens ar citiem saldinātājiem, aromatizēts ūdens, atspirdzinoši dzērieni, gāzētas limonādes, ledus tēja un līdzīgi dzeršanai gatavi dzērieni, tīra sula, augļu vai dārzeņu sula vai misa un

biezkokteiļi bez piena un bezalkoholiskie dzērieni, kas satur piena taukus, tirdzniecības iepakojumā, nodrošina, ka

- (a) no 2030. gada 1. janvāra 10 % no šiem produktiem ir pieejami atkalizmantojamā iepakojumā atkalizmantošanas sistēmā vai tos ir iespējams uzpildīt;
 - (b) no 2040. gada 1. janvāra 25 % no šiem produktiem ir pieejami atkalizmantojamā iepakojumā atkalizmantošanas sistēmā vai tos ir iespējams uzpildīt.
7. Ekonomikas operatori, kuri izmanto tādu transporta iepakojumu kā paletes, plastmasas redeļkastes, salokāmas plastmasas kastes, spaiņi un mucas produktu pārvadāšanai vai iepakojšanai apstākļos, kas nav paredzēti šā panta 12. un 13. punktā, nodrošina, ka
- (a) no 2030. gada 1. janvāra 30 % no šāda izmantotā iepakojuma ir atkalizmantojams iepakojums atkalizmantošanas sistēmā;
 - (b) no 2040. gada 1. janvāra 90 % no šāda izmantotā iepakojuma ir atkalizmantojams iepakojums atkalizmantošanas sistēmā.
8. Ekonomikas operatori, kuri izmanto transporta iepakojumu tādu nepārtikas preču pārvadāšanai un piegādei, kas pirmoreiz darītas pieejamas tirgū, izmantojot e-komerciju, nodrošina, ka
- a) no 2030. gada 1. janvāra 10 % no šāda izmantotā iepakojuma ir atkalizmantojams iepakojums atkalizmantošanas sistēmā;
 - b) no 2040. gada 1. janvāra 50 % no šāda izmantotā iepakojuma ir atkalizmantojams iepakojums atkalizmantošanas sistēmā.
9. Ekonomikas operatori, kuri izmanto tādu transporta iepakojumu kā palešu aptinamais materiāls un siksnas, ar ko stabilizē un aizsargā produktus, kuri transportēšanas laikā novietoti uz paliktņiem, nodrošina, ka
- a) no 2030. gada 1. janvāra 10 % no šāda izmantotā iepakojuma ir atkalizmantojams iepakojums atkalizmantošanas sistēmā;
 - b) no 2040. gada 1. janvāra 30 % no šāda izmantotā iepakojuma ir atkalizmantojams iepakojums atkalizmantošanas sistēmā.
10. Ekonomikas operatori, kuri izmanto tādu grupas iepakojumu kā kastes, izņemot kartona kastes, ko izmanto ārpus tirdzniecības iepakojuma, lai grupētu noteiktu skaitu produktu, veidojot noliktavas vienību, nodrošina, ka
- a) no 2030. gada 1. janvāra 10 % šāda izmantotā iepakojuma ir atkalizmantojams iepakojums atkalizmantošanas sistēmā;
 - b) no 2040. gada 1. janvāra 25 % šāda izmantotā iepakojuma ir atkalizmantojams iepakojums atkalizmantošanas sistēmā.
11. Mērķrādītājus, kas noteikti šā panta 1.–10. punktā, aprēķina par kalendārā gada periodu.
12. Ekonomikas operatora izmantotais transporta iepakojums ir atkalizmantojams, ja to izmanto produktu pārvadāšanai
- (a) starp dažādiem objektiem, kuros ekonomikas operators veic darbību, vai

- (b) starp objektiem, kurā ekonomikas operators veic darbību, un jebkura cita saistītā uzņēmuma vai partneruzņēmuma objektiem, ievērojot definīcijas Komisijas Ieteikuma 2003/361 pielikuma 3. pantā, kas piemērojams [*PB: ierakstīt datumu = šīs regulas spēkā stāšanās diena*].

Šis pienākums attiecas uz visu lielumu un materiālu — arī elastīga formāta — paletēm, kastēm, izņemot kartona kastes, paplātēm, plastmasas redeļkastēm, *IBC* konteineriem, mucām un kannām.

13. Ekonomikas operatori, kas piegādā produktus citam ekonomikas operatoram tajā pašā dalībvalstī, šādu produktu pārvadāšanai izmanto tikai atkalizmantojamu transporta iepakojumu.

Šis pienākums attiecas uz visu lielumu un materiālu — arī elastīga formāta — paletēm, kastēm, izņemot kartona kastes, plastmasas redeļkastēm, *IBC* konteineriem un mucām.

14. Ekonomikas operatori no pienākuma sasniegt šā panta 2.–10. punktā noteiktos mērķrādītājus ir atbrīvoti, ja kalendārajā gadā tie

- (a) laiduši tirgū ne vairāk kā 1000 kg iepakojuma vai
(b) atbilduši mikrouzņēmuma definīcijai saskaņā ar noteikumiem, kas izklāstīti Komisijas Ieteikumā 2003/361, kurš piemērojams [*PB: ierakstīt datumu = šīs regulas spēkā stāšanās diena*].

15. Ekonomikas operatori ir atbrīvoti no pienākuma sasniegt šā panta 2.–6. punktā noteiktos mērķrādītājus, ja kalendārajā gadā to tirdzniecības platība nepārsniedz 100 m², ieskaitot visu uzglabāšanas un nosūtīšanas platību.

16. Komisija ir pilnvarota saskaņā ar 58. pantu pieņemt deleģētos aktus, ar ko šo regulu papildina, lai noteiktu

- (a) mērķrādītājus citiem produktiem, kas nav minēti šā panta 1.–6. punktā, un citiem iepakojuma formātiem, kas nav minēti šā panta 7.–10. punktā, balstoties uz pozitīvo pieredzi ar pasākumiem, ko dalībvalstis veikušas saskaņā ar 45. panta 2. punktu,
(b) atbrīvojumus ekonomikas operatoriem papildus tiem, kas uzskaitīti šā panta 14. punkta a)–c) apakšpunktā,
(c) izņēmumus konkrētiem iepakojuma formātiem, uz kuriem attiecas šā panta 2.–6. punktā noteiktie mērķrādītāji, ja šos mērķrādītājus sasniegt liedz higiēnas, pārtikas nekaitīguma vai vidiski apsvērumi.

17. Līdz [*PB: ierakstīt datumu = 8 gadi pēc šīs regulas spēkā stāšanās dienas*] Komisija situāciju attiecībā uz iepakojuma atkalizmantošanu izskata un uz tā pamata novērtē pasākumu noteikšanas piemērotību, izskatot šajā pantā noteiktos mērķrādītājus un nosakot jaunus iepakojuma atkalizmantošanas un uzpildes mērķrādītājus, un vajadzības gadījumā nāk klajā ar tiesību akta priekšlikumu.

27. pants

Noteikumi, kā aprēķināt, kādā mērā atkalizmantošanas un uzpildes mērķrādītāji ir sasniegti

1. Lai pierādītu 26. panta 1. punktā noteikto mērķrādītāju sasniegšanu, ekonomikas operators, kas Direktīvas 2012/19/ES II pielikuma 2. punktā norādītās liela izmēra mājсаimniecības preces pirmoreiz dara pieejamas tirgū dalībvalsts teritorijā, aprēķina šādus parametrus:

- (a) kāds skaits šo ierīču pārdošanas vienību, kas kalendārajā gadā dalībvalsts teritorijā ir pirmoreiz darīts pieejams tirgū, ir atkalizmantojamā iepakojumā atkalizmantošanas sistēmā;
 - (b) kāds skaits šo ierīču pārdošanas vienību, kas kalendārajā gadā dalībvalsts teritorijā ir pirmoreiz darīts pieejams tirgū, ir iepakojumā, kurš nav šā punkta a) apakšpunktā minētais atkalizmantojamais iepakojums.
2. Lai pierādītu 26. panta 2.–6. punktā noteikto mērķrādītāju sasniegšanu, galaizplatītājs vai attiecīgā gadījumā izgatavotājs, kas šādus produktus dalībvalsts teritorijā dara pieejamus tirgū, katram mērķrādītājam atsevišķi aprēķina,
- (a) kāds skaits dzērienu un pārtikas pārdošanas vienību, kas kalendārajā gadā dalībvalsts teritorijā ir pirmoreiz darīts pieejams tirgū, ir atkalizmantojamā iepakojumā atkalizmantošanas sistēmā;
 - (b) kāds skaits dzērienu un pārtikas pārdošanas vienību kalendārajā gadā dalībvalsts teritorijā ir darīts pieejams tirgū, veicot uzpildīšanu;
 - (c) kāds skaits dzērienu un pārtikas pārdošanas vienību kalendārajā gadā dalībvalsts teritorijā ir darīts pieejams tirgū, izmantojot līdzekļus, kuri nav minēti šā punkta a) un b) apakšpunktā.
3. Lai pierādītu 26. panta 7.–10. punktā noteikto mērķrādītāju sasniegšanu, ekonomikas operators, kas izmanto šādu iepakojumu, katram mērķrādītājam atsevišķi aprēķina
- (a) ekvivalento vienību skaitu katram 26. panta 7.–10. punktā uzskaitītajam iepakojuma formātam, kas ir atkalizmantojams iepakojums atkalizmantošanas sistēmā un kas tika izmantots kalendārajā gadā;
 - (b) ekvivalento vienību skaitu katram 26. panta 7.–10. punktā uzskaitītajam iepakojuma formātam, kas nav šā punkta a) apakšpunktā minētais iepakojums un kas tika izmantots kalendārajā gadā.
4. Līdz 2028. gada 31. decembrim Komisija pieņem īstenošanas aktus, ar ko nosaka sīki izstrādātus aprēķinu noteikumus un metodiku attiecībā uz 26. pantā noteiktajiem mērķrādītājiem.
- Īstenošanas aktu pieņem saskaņā ar 59. panta 3. punktā norādīto pārbaudes procedūru.

28. pants

Ziņošana kompetentajām iestādēm par atkalizmantošanas un uzpildes mērķrādītājiem

1. Ekonomikas operatori, kas minēti 26. panta 1.–10. punktā, šīs regulas 35. pantā minētajai kompetentajai iestādei par katru kalendāro gadu ziņo datus par 26. pantā noteikto mērķrādītāju sasniegšanu.
2. Šā panta 1. punktā minēto ziņojumu iesniedz elektroniski sešu mēnešu laikā pēc tā pārskata gada beigām, par kuru dati tiek vākti.
3. Pirmais pārskata periods attiecas uz kalendāro gadu, kas sākas 2030. gada 1. janvārī.
4. Kompetentās iestādes izveido elektroniskas sistēmas, kurās tām datus ziņot, un nosaka izmantojamās formātas.
5. Kompetentās iestādes var pieprasīt jebkādu papildu informāciju, kas nepieciešama, lai nodrošinātu ziņoto datu uzticamību.

6. Dalībvalstis šā panta 1. punktā minēto ziņojumu rezultātus publisko.

V nodaļa

Plastmasas iepirkumu maisiņi

29. pants

Plastmasas iepirkumu maisiņi

1. Dalībvalstis veic pasākumus, lai panāktu vieglās plastmasas iepirkumu maisiņu patēriņa noturīgu samazinājumu savā teritorijā.
Noturīgs samazinājums tiek panākts, ja līdz 2025. gada 31. decembrim un pēc tam līdz katra nākamā gada 31. decembrim gada patēriņš nepārsniedz 40 vieglās plastmasas iepirkumu maisiņus uz cilvēku vai ekvivalentu masas mērķrādītāju.
2. Pasākumi, kas dalībvalstīm jāveic, lai sasniegtu šā panta 1. punktā noteikto mērķrādītāju, var atšķirties atkarībā no vieglās plastmasas iepirkumu maisiņu ietekmes uz vidi izgatavošanas, reciklēšanas un likvidēšanas laikā, kā arī no to kompostēšanas īpašībām, ilgzinības vai īpaša paredzētā lietojuma. Atkāpjoties no 4. panta, šādi pasākumi var ietvert tirdzniecības ierobežojumus, ja tie ir samērīgi un nediskriminējoši.
3. Atbilstoši saistībām, kas izriet no Līguma, dalībvalstis var veikt pasākumus, piemēram, izmantot ekonomiskos instrumentus un nacionālus samazināšanas mērķrādītājus attiecībā uz jebkāda veida plastmasas iepirkumu maisiņiem neatkarīgi no to biežuma.
4. Dalībvalstis no šā panta 1. punktā noteikto pienākumu izpildes var izslēgt ļoti vieglās plastmasas iepirkumu maisiņus, kas ir nepieciešami higiēnas nolūkos vai tiek nodrošināti kā tirdzniecības iepakojums nefasētai pārtikai, lai novērstu pārtikas izšķērdēšanu.

VI nodaļa

Iepakojuma atbilstība

30. pants

Testēšanas, mērījumu un aprēķinu metodes

Lai nodrošinātu iepakojuma atbilstību un verificētu atbilstību šīs regulas 5.–11. pantā un 24. pantā noteiktajām prasībām, testus, mērījumus un aprēķinus veic, izmantojot uzticamas, precīzas un reproducējamās metodes, kurās ņemtas vērā vispāratzītas jaunākās metodes un kuru rezultātu nenoteiktība ir uzskatīta par zemu.

31. pants

Atbilstības prezumpcija

1. 30. pantā minētās testēšanas, mērījumu un aprēķinu metodes, kas atbilst tiem saskaņotajiem standartiem vai to daļām, uz kuriem ir publicētas atsauces *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*, prezumē par atbilstīgām attiecīgajā pantā norādītajām prasībām, ko minētie standarti vai to daļas aptver.

2. Iepakojumu, kas atbilst tiem saskaņotajiem standartiem vai to daļām, uz kuriem ir publicētas atsauces *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*, presumē par atbilstīgu šo standartu vai to daļu aptvertajām prasībām, kas noteiktas 5.–11. pantā un 24. pantā.

32. pants

Kopīgās tehniskās specifikācijas

1. Iepakojumu, kas atbilst šā panta 2. punktā minētajām kopīgajām tehniskajām specifikācijām vai to daļām, uzskata par atbilstīgu 5.–11. pantā un 24. pantā noteiktajām prasībām, ciktāl minētās kopīgās tehniskās specifikācijas vai to daļas šīs prasības aptver.
2. Komisija, izmantojot īstenošanas aktus, var noteikt kopīgas tehniskās specifikācijas 5.–11. pantā un 24. pantā noteiktajām prasībām, ja ir izpildīti šādi nosacījumi:
 - (a) nav saskaņota standarta, kas aptvertu attiecīgās prasības un uz ko būtu publicēta atsauce *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*, vai standarts prasības, ko ar to iecerēts aptvert, neapmierina;
 - (b) Komisija saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 1025/2012 10. panta 1. punktu ir vienai vai vairākām Eiropas standartizācijas organizācijām prasījusi izstrādāt vai pārskatīt saskaņotu standartu 5.–11. pantā un 24. pantā noteiktajām prasībām, un ir izpildīts viens no šiem nosacījumiem:
 - i) neviena no Eiropas standartizācijas organizācijām, kurai tas adresēts, pieprasījumu nav pieņēmusi;
 - ii) vismaz viena no Eiropas standartizācijas organizācijām, kurai tas adresēts, pieprasījumu ir pieņēmusi, bet prasītie standarti
 - nav pieņemti pieprasījumā noteiktajā termiņā;
 - pieprasījumam neatbilst;
 - prasībām, ko ar tiem iecerēts aptvert, atbilst nepilnīgi.

Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar pārbaudes procedūru, kas minēta 59. panta 3. punktā.

3. Kad atsauces uz saskaņoto standartu publicē *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*, Komisija novērtē, vai šā panta 2. punktā minētie īstenošanas akti vai to daļas, kas aptver tās pašas prasības, kuras noteiktas 5.–11. pantā un 24. pantā, ir jāatceļ vai jāgroza.

33. pants

Atbilstības novērtēšanas procedūra

Iepakojuma atbilstību 5.–11. panta prasībām novērtē saskaņā ar VII pielikumā izklāstīto procedūru.

34. pants

ES atbilstības deklarācija

1. ES atbilstības deklarācija apliecina, ka ir pierādīta atbilstība 5.–11. pantā izklāstītajām prasībām.

2. ES atbilstības deklarācijai ir VIII pielikumā sniegtā parauga struktūra, tajā ir VII pielikuma modulī norādītie elementi, un to pastāvīgi atjaunina. To tulko valodā vai valodās, ko nosaka dalībvalsts, kurā iepakojumu laiž vai dara pieejamu tirgū.
3. Ja uz iepakojumu vai iepakoto produktu attiecas vairāk nekā viens Savienības tiesību akts, kurš prasa ES atbilstības deklarāciju, attiecībā uz visiem šādiem Savienības tiesību aktiem sagatavo vienu ES atbilstības deklarāciju. Minētajā deklarācijā norāda attiecīgos Savienības aktus un atsaucies uz to publikācijām. Šī deklarācija var būt dosjē, kas sastāv no attiecīgajām atsevišķajām ES atbilstības deklarācijām.
4. Sagatavojot ES atbilstības deklarāciju, izgatavotājs uzņemas atbildību par iepakojuma atbilstību šajā regulā noteiktajām prasībām.

VII nodaļa

Iepakojuma un iepakojuma atkritumu apsaimniekošana

1. IEDAĻA. Vispārīgi noteikumi

35. pants *Kompetentā iestāde*

1. Dalībvalstis norīko vienu vai vairākas kompetentās iestādes, kas atbildīgas par šajā nodaļā, 26. panta 1.–10. punktā, 27., 28. un 29. pantā noteikto pienākumu īstenošanu un izpildes panākšanu.
2. Dalībvalstis detalizēti nosaka, kādai jābūt kompetentās iestādes vai iestāžu organizācijai un darbībai, arī administratīvos un procedūras noteikumus, kas reglamentē
 - (a) ražotāju reģistrāciju saskaņā ar 39. pantu;
 - (b) 39. panta 7. punktā noteikto ziņošanas prasību organizēšanu un uzraudzību;
 - (c) 40. pantā noteikto paplašinātās ražotāja atbildības pienākumu izpildes pārraudzību;
 - (d) informācijas pieejamības nodrošināšanu saskaņā ar 50. pantu.
3. Līdz [*PB: ierakstīt datumu = 3 mēneši pēc šīs regulas spēkā stāšanās dienas*] dalībvalstis Komisijai paziņo saskaņā ar šā panta 1. punktu norīkoto kompetento iestāžu nosaukumus un adreses. Dalībvalstis par visām šo kompetento iestāžu nosaukuma vai adreses izmaiņām bez liekas kavēšanās informē Komisiju.

36. pants *Agrīnās brīdināšanas ziņojums*

1. Komisija sadarbībā ar Eiropas Vides aģentūru vēlākais trīs gadus pirms katra termiņa, kas noteikts 38. un 46. pantā, sagatavo ziņojumu par progresu virzībā uz minētajos pantos noteikto mērķrādītāju sasniegšanu.
2. Šā panta 1. punktā minētajos ziņojumos iekļauj
 - (a) aplēsi, kādā mērā katrai dalībvalstij izdevies mērķrādītājus sasniegt;

- (b) to dalībvalstu sarakstu, kuras minētos mērķrādītājus varētu attiecīgajos termiņos nesasniegt, kopā ar attiecīgajām dalībvalstīm adresētiem attiecīgiem ieteikumiem;
- (c) tādu paraugpraksi piemērus, kuras izmanto visā Savienībā un kuras var palīdzēt virzībā uz mērķrādītāju sasniegšanu.

37. pants

Atkritumu apsaimniekošanas plāni

Dalībvalstis Direktīvas 2008/98/EK 28. pantā prasītajos atkritumu apsaimniekošanas plānos iekļauj īpašu nodaļu par iepakojuma un iepakojuma atkritumu apsaimniekošanu, kurā norāda arī šīs regulas 38. un 45. pantā paredzētos pasākumus.

2. IEDAĻA. Iepakojuma atkritumu apsaimniekošana

38. pants

Iepakojuma atkritumu rašanās novēršana

1. Katra dalībvalsts iepakojuma atkritumu apjomu uz vienu iedzīvotāju salīdzinājumā ar iepakojuma atkritumu apjomu uz vienu iedzīvotāju 2018. gadā, par ko Komisijai ziņots saskaņā ar Lēmumu 2005/270/EK, samazina šādā apmērā:
 - (a) līdz 2030. gadam par 5 %;
 - (b) līdz 2035. gadam par 10 %;
 - (c) līdz 2040. gadam par 15 %.
2. Dalībvalstis īsteno pasākumus, kuru mērķis ir novērst iepakojuma atkritumu rašanos un minimalizēt iepakojuma ietekmi uz vidi.
3. Šā panta 2. punkta vajadzībām dalībvalstis var izmantot ekonomiskus instrumentus un citus pasākumus, kas stimulē piemērot atkritumu hierarhiju, piemēram, pasākumus, kas minēti Direktīvas 2008/98/EK IV un IVa pielikumā, vai citus piemērotus instrumentus un pasākumus, arī stimulus paplašinātās ražotāju atbildības shēmās un prasības ražotājiem vai ražotāju atbildības organizācijām pieņemt atkritumu rašanās novēršanas plānus. Šādi pasākumi ir samērīgi un nediskriminējoši, un, ievērojot Līgumu, ir izstrādāti tā, lai nepieļautu šķēršļus tirdzniecībai vai konkurences izkropļojumus.
4. Līdz [PB: ierakstīt datumu = 8 gadi pēc šīs regulas spēkā stāšanās dienas] Komisija šā panta 1. punktā noteiktos mērķrādītājus izskata. Šajā nolūkā Komisija Eiropas Parlamentam un Padomei iesniedz ziņojumu, pievienojot leģislatīvā akta priekšlikumu, ja Komisija to uzskata par lietderīgu.
5. Dalībvalsts, ievērojot Līgumā izklāstītos vispārīgos noteikumus un izpildot šajā regulā izklāstītos noteikumus, var pieņemt noteikumus, kas pārsniedz šajā pantā noteikto prasību minimumu.

3. IEDAĻA

Ražotāju reģistrs un paplašinātā ražotāja atbildība

*39. pants
Ražotāju reģistrs*

1. Dalībvalstis izveido reģistru, lai varētu sekot līdzi, kā iepakojuma ražotāji izpilda šajā nodaļā noteiktās prasības.

Lai visās dalībvalstīs atvieglotu ražotāju vai iecelto par paplašināto ražotāja atbildību atbildīgo pārstāvju reģistrāciju, reģistrā ir saites uz citu ražotāju nacionālo reģistru vietnēm.
2. Ražotājiem ir pienākums šā panta 1. punktā minētajā reģistrā reģistrēties. Lai to izpildītu, tie iesniedz reģistrācijas pieteikumu katrā dalībvalstī, kurā tie iepakojumu pirmo reizi dara pieejamu tirgū. Ja ražotājs ir iecēlis ražotāju atbildības organizāciju, kā minēts 41. panta 1. punktā, šajā pantā noteiktos pienākumus pilda minētā organizācija, ja vien dalībvalsts, kurā reģistrs izveidots, nav noteikusi citādi.
3. Šajā pantā noteiktos pienākumus ražotāja vārdā var pildīt ieceltais par paplašināto ražotāja atbildību atbildīgais pārstāvis.
4. Ražotāji iepakojumu nedara pieejamu tirgū, ja tie paši vai attiecīgā gadījumā to ieceltie par paplašināto ražotāja atbildību atbildīgie pārstāvji šajā dalībvalstī nav reģistrēti.
5. Reģistrācijas pieteikumā iekļauj informāciju, kas jāsniedz saskaņā ar IX pielikuma A daļu. Dalībvalstis var pieprasīt papildu informāciju vai dokumentus, ja tas ir vajadzīgs, lai reģistru efektīvi izmantotu.
6. Ja ieceltais par paplašināto ražotāja atbildību atbildīgais pārstāvis pārstāv vairāk nekā vienu ražotāju, tas papildus informācijai, kas jāsniedz saskaņā ar šā panta 5. punktu, atsevišķi iesniedz katra pārstāvētā ražotāja nosaukumu un kontaktinformāciju.
7. Ražotājs vai attiecīgā gadījumā ražotāja ieceltais par paplašināto ražotāja atbildību atbildīgais pārstāvis vai ražotāju atbildības organizācija līdz 1. martam par katru pilnu iepriekšējo kalendāro gadu par reģistru atbildīgajai kompetentajai iestādei ziņo informāciju, kas prasīta IX pielikuma B daļā.
8. Par reģistru atbildīgā kompetentā iestāde
 - (a) šā panta 2. punktā minētos ražotāju reģistrācijas pieteikumus saņem, izmantojot elektronisku datu apstrādes sistēmu, par kuru ir sniegta informācija kompetentās iestādes vietnē;
 - (b) piešķir reģistrāciju un reģistrācijas numuru ne vēlāk kā divpadsmit nedēļu laikā no brīža, kad ir sniegta visa 5. un 6. punktā prasītā informācija;
 - (c) drīkst noteikt reģistrācijas prasības un kārtību, tomēr bez ievērojamām prasībām papildus tām, kas minētas 5. un 6. punktā;
 - (d) drīkst no ražotājiem iekasēt uz izmaksām balstītu un samērīgu maksu par šā panta 2. punktā minēto pieteikumu apstrādi;
 - (e) saņem un uzrauga šā panta 7. punktā minētos ziņojumus.
9. Ražotājs vai attiecīgā gadījumā ražotāja ieceltais par paplašināto ražotāja atbildību atbildīgais pārstāvis vai ražotāju atbildības organizācija bez liekas kavēšanās kompetento iestādi informē par jebkādam izmaiņām reģistrācijā iekļautajā informācijā un par to, ka reģistrācijā minētais iepakojums pastāvīgā kārtā vairs netiek darīts pieejams tirgū dalībvalsts teritorijā. Ja ražotājs vairs nepastāv, ražotāju no reģistra izslēdz.

10. Ja ražotāju reģistrā iekļautā informācija nav publiski pieejama, dalībvalstis nodrošina, ka tiešsaistes platformu nodrošinātājiem, kas patērētājiem dod iespēju noslēgt distances līgumus ar ražotājiem, tiek nodrošināta bezmaksas piekļuve reģistrā iekļautajai informācijai.
 11. Komisija pieņem īstenošanas aktus, ar ko nosaka, kādā formātā notiek reģistrācija reģistrā un ziņojumu iesniegšana reģistrā un precizē ziņojamo datu granularitāti, kā arī iepakojuma veidus un materiālu kategorijas, par ko ziņojumi jāsniedz.
- Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar pārbaudes procedūru, kas minēta 59. panta 3. punktā.

40. pants

Paplašinātā ražotāja atbildība

1. Iepakojuma ražotājiem ir paplašinātā ražotāja atbildība atbilstīgi shēmām, kas izveidotas saskaņā ar Direktīvas 2008/98/EK 8. un 8.a pantu un šo iedaļu attiecībā uz iepakojumu, ko tie pirmoreiz dara pieejamu tirgū dalībvalsts teritorijā.
2. Ražotājs katrā dalībvalstī, kas nav dalībvalsts, kurā tas ir iedibināts, un kur tas pirmoreiz dara pieejamu iepakojumu, ar rakstveida pilnvaru ieceļ par paplašināto ražotāja atbildību atbildīgo pārstāvi.
3. Tādu tiešsaistes platformu nodrošinātāji, uz ko attiecas Regulas (ES) 2022/2065 3. nodaļas 4. iedaļa un kas patērētājiem dod iespēju ar ražotājiem slēgt distances līgumus, no ražotājiem, kas piedāvā iepakojumu patērētājiem Savienībā, iegūst šādu informāciju:
 - (a) informācija par 39. pantā minēto ražotāju reģistrāciju dalībvalstī, kurā atrodas patērētājs, un ražotāja reģistrācijas numurs vai numuri ražotāju reģistrā;
 - (b) ražotāja pašsertifikācija, ka tas apņemas piedāvāt tikai tādu iepakojumu, attiecībā uz kuru ir ievērotas šā panta 1. un 2. punktā minētās paplašinātās ražotāja atbildības prasības dalībvalstī, kurā atrodas patērētājs.

41. pants

Ražotāju atbildības organizācija

1. Ražotāji to vārdā pildīt paplašinātās ražotāja atbildības pienākumus var uzticēt saskaņā ar 42. punktu pilnvarotai ražotāju atbildības organizācijai. Dalībvalstis var pieņemt pasākumus, kas pienākumu uzticēšanu ražotāju atbildības organizācijai padara obligātu.
2. Ja dalībvalsts teritorijā paplašinātās ražotāja atbildības pienākumus ražotāju vārdā pildīt atļauts vairākām ražotāju atbildības organizācijām, dalībvalsts nodrošina, ka ražotāju atbildības organizācijas visas kopā aptver visu dalībvalsts teritoriju attiecībā uz darbībām, kas noteiktas 42. panta 3. punktā, 43. un 44. pantā. Dalībvalstis pilnvaro kompetento iestādi vai ieceļ neatkarīgu trešo personu, lai tā pārraudzītu, vai ražotāju atbildības organizācijas savus pienākumus pilda saskaņoti.
3. Ražotāju atbildības organizācijas nodrošina to rīcībā esošo datu konfidencialitāti attiecībā uz īpašniekinformāciju vai informāciju, kas ir tieši attiecināma uz atsevišķiem ražotājiem vai to ieceltajiem pārstāvjiem.
4. Papildus Direktīvas 2008/98/EK 8.a panta 3. punkta e) apakšpunktā minētajai informācijai ražotāju atbildības organizācijas savās vietnēs vismaz katru gadu,

ievērojot komerciālo un rūpniecisko konfidencialitāti, publicē informāciju par iepakojuma apjomu, kas pirmo reizi darīts pieejams tirgū dalībvalsts teritorijā, un atgūtā un reciklētā materiāla apjomu attiecībā pret iepakojuma apjomu, attiecībā uz kuru tie ir pildījuši ražotāja atbildības pienākumus.

42. pants

Atļauja īstenot paplašināto ražotāja atbildību

1. Ražotājs, ja paplašinātās ražotāja atbildības pienākumi tiek pildīti individuāli, vai ieceltās ražotāju atbildības organizācijas, ja paplašinātās ražotāja atbildības pienākumi tiek pildīti kolektīvi, piesakās uz kompetentās iestādes atļauju.
2. Dalībvalsts pasākumos, ar kuriem tā nosaka 35. pantā minētos administratīvos un procesuālos noteikumus, nosaka atļauju piešķiršanas procedūras prasības un sīku informāciju par šo procedūru, kas var atšķirties atkarībā no tā, vai paplašinātā ražotāja atbildība tiek īstenota individuāli vai kolektīvi, un atbilstības verificācijas kārtību, arī to, kāda informācija ražotājiem vai ražotāju atbildības organizācijām šajā nolūkā jāsniedz. Atļauju piešķiršanas procedūrā iekļauj prasības par to pasākumu verificāciju, kas ieviesti, lai nodrošinātu atbilstību šā panta 3. punktā noteiktajām prasībām, un šīs verificācijas termiņus, kas nepārsniedz divpadsmit nedēļas pēc pilnīgas pieteikuma dokumentācijas iesniegšanas dienas. Šo verificāciju veic neatkarīgs eksperts, kas sagatavo verificācijas ziņojumu par tās rezultātiem. Neatkarīgais eksperts ir neatkarīgs no kompetentās iestādes un ražotāju atbildības organizācijām vai ražotājiem, kam paplašināto ražotāja atbildību atļauts īstenot individuāli.
3. Pasākumi, kas dalībvalstīm jānosaka saskaņā ar šā panta 2. punktu, ietver pasākumus, kas nodrošina, ka
 - (a) ir izpildītas Direktīvas 2008/98/EK 8.a panta 3. punkta a)–d) apakšpunktā noteiktās prasības;
 - (b) ražotāja vai ražotāju atbildības organizācijas ieviestie pasākumi ir pietiekami, lai atbilstoši 43. panta 1. un 2. punktam un 44. pantam bez maksas un tik bieži, cik ir samērīgi ar aptverto teritoriju un apjomu, iepakojuma atkritumus varētu nodot vai savākt, ņemot vērā, kādā apjomā un kādu iepakojumu ražotājs vai ražotāji, kuru vārdā darbojas ražotāju atbildības organizācija, dalībvalsts teritorijā pirmo reizi darījis vai darījuši pieejamu tirgū;
 - (c) ir ieviesti nepieciešamie pasākumi, arī attiecīgas iepriekšējas vienošanās ar izplatītājiem, publiskā sektora iestādēm vai trešām personām, kas to vārdā veic atkritumu apsaimniekošanu;
 - (d) ir pieejama nepieciešamā šķirošanas un reciklēšanas kapacitāte, lai nodrošinātu, ka pēc tam tiek veikta savākto iepakojuma atkritumu priekšapstrāde un reciklēšana;
 - (e) ir izpildīta šā panta 6. punktā noteiktā prasība;
4. ražotājs vai ražotāju atbildības organizācijas bez liekas kavēšanās kompetentajai iestādei paziņo par visām izmaiņām atļaujas pieteikumā iekļautajā informācijā, par visām izmaiņām, kas skar atļaujas piešķiršanas noteikumus, un par galīgu darbības izbeigšanu.
5. Kompetentā iestāde var nolemt attiecīgo atļauju atsaukt, jo īpaši, ja ražotājs vai ražotāju atbildības organizācija vairs neatbilst prasībām par iepakojuma atkritumu

apstrādes organizēšanu, pienācīgi nesniedz ziņojumus kompetentajai iestādei vai nepaziņo par izmaiņām, kas attiecas uz atļaujas nosacījumiem, vai darbību ir izbeidzis.

6. Ražotājs, ja paplašinātās ražotāja atbildības pienākumi tiek pildīti individuāli, vai ieceltās ražotāju atbildības organizācijas, ja paplašinātās ražotāja atbildības pienākumi tiek pildīti kolektīvi, sniedz pienācīgu garantiju, kas paredzēta, lai segtu ar atkritumu apsaimniekošanas operācijām saistītās izmaksas, kuras ražotājam vai ražotāju atbildības organizācijai jāsedz, ja netiek pildīti paplašinātās ražotāja atbildības pienākumi, tai skaitā darbības galīgas izbeigšanas vai maksātnespējas gadījumā. Šī garantija var būt reciklēšanas apdrošināšana vai bloķēts bankas konts, vai ražotāja līdzdalība ražotāju atbildības organizācijā. Dalībvalstis šai garantijai var noteikt papildu prasības.

4. IEDAĻA

Nodošanas, savākšanas, depozīta un nodošanas sistēmas

43. pants

Nodošanas un savākšanas sistēmas

1. Dalībvalstis nodrošina, ka tiek izveidotas sistēmas, kas nodrošina visu iepakojuma atkritumu nodošanu un dalītu savākšanu no tiešajiem lietotājiem, lai nodrošinātu to apstrādi saskaņā ar Direktīvas 2008/98/EK 4. un 13. pantu un atvieglotu to sagatavošanu atkalizmantošanai un kvalitatīvu reciklēšanu.
2. Dalībvalstis var pieļaut atkāpes no šā panta 1. punkta, ja iepakojuma vai iepakojuma atkritumu frakciju savākšana kopā vai kopā ar citiem atkritumiem neietekmē iespēju šādu iepakojumu vai iepakojuma atkritumu frakcijas sagatavot atkalizmantošanai, reciklēt vai ar tām veikt citas resursu atgūšanas operācijas saskaņā ar Direktīvas 2008/98/EK 4. un 13. pantu un ja šādu operāciju izlaides kvalitāte ir salīdzināma ar dalītās savākšanas izlaides kvalitāti.
3. Šā panta 1. punktā minētās sistēmas
 - (a) ir atvērtas attiecīgo nozaru ekonomikas operatoru, kompetento valsts iestāžu un tādu trešo personu līdzdalībai, kas to vārdā veic atkritumu apsaimniekošanu;
 - (b) aptver visu dalībvalsts teritoriju un visus iepakojuma atkritumus no jebkāda iepakojuma un darbībām, un ņem vērā iedzīvotāju skaitu, paredzamo iepakojuma atkritumu apjomu un sastāvu, kā arī piekļūstamību un tuvumu tiešajiem lietotājiem. Tās ietver dalītu savākšanu sabiedriskās vietās, uzņēmumu teritorijā un dzīvojamos rajonos;
 - (c) tās ar nediskriminējošiem nosacījumiem attiecībā uz detalizēto kārtību, tarifiem par piekļuvi sistēmām un jebkādiem citiem nosacījumiem ir atvērtas importētiem produktiem un, ievērojot Līgumu, ir izstrādātas tā, lai neradītu tirdzniecības šķēršļus vai konkurences izkropļojumus.
4. Dalībvalstis veic pasākumus, ar ko veicina iepakojuma atkritumu reciklēšanu, kas atbilst kvalitātes standartiem reciklēto materiālu izmantojamībai attiecīgajās nozarēs.
5. Atkāpjoties no šā panta 3. punktā noteiktā atkritumu dalītās savākšanas pienākuma, atsevišķu veidu iepakojumu var savākt kopā, ja šāda savākšana neietekmē tā

potenciālu tikt reciklētam un reciklēšanas operāciju izlaides kvalitāte ir salīdzināma ar dalītās savākšanas izlaides kvalitāti.

44. pants

Depozīta un nodošanas sistēmas

1. Līdz 2029. gada 1. janvārim dalībvalstis veic vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu, ka tiek izveidotas depozīta un nodošanas sistēmas
 - (a) vienreizlietojamām plastmasas dzērienu pudelēm ar tilpumu līdz trim litriem un
 - (b) vienreizlietojamiem metāla dzērienu traukiem ar tilpumu līdz trim litriem.
2. Šā panta 1. punktā noteiktais pienākums neattiecas uz iepakojumu, kas paredzēts
 - (a) vīnam, aromatizētiem vīna produktiem un stiprajiem alkoholiskajiem dzērieniem,
 - (b) pienam un piena produktiem, kas uzskaitīti Regulas (ES) Nr. 1308/2013 I pielikuma XVI daļā.
3. Neskarot šā panta 1. punktu, dalībvalsts no šā panta 1. punktā paredzētā pienākuma būs atbrīvota ar šādiem nosacījumiem:
 - (a) dalītās savākšanas rādītājs, kā noteikts 43. panta 3. un 4. punktā attiecīgajam iepakojuma formātam, kas Komisijai ziņots saskaņā ar 50. panta 1. punkta c) apakšpunktu, pārsniedz 90 % no šāda šīs dalībvalsts teritorijā tirgū laistā iepakojuma masas 2026. un 2027. kalendārajā gadā. Ja šādi ziņojumi Komisijai vēl nav iesniegti, dalībvalsts, balstoties uz validētiem valsts datiem un īstenoto pasākumu aprakstu, sniedz argumentētu pamatojumu, ka šajā punktā paredzētie atbrīvojuma nosacījumi ir izpildīti;
 - (b) ne vēlāk kā 24 mēnešus pirms šā panta 1. punktā noteiktā termiņa dalībvalsts Komisijai paziņo par atbrīvojuma pieprasījumu un iesniedz īstenošanas plānu, kurā izklāstīta stratēģija ar konkrētām darbībām, arī laika grafiks, kas nodrošina 1. punktā minētā dalītās savākšanas rādītāja — 90 masas % — sasniegšanu.
4. Trijos mēnešos pēc tam, kad saņemts īstenošanas plāns, kas iesniegts saskaņā ar šā panta 3. punkta b) apakšpunktu, Komisija, ja tā uzskata, ka plāns minētā punkta c) apakšpunkta prasībām neatbilst, var dalībvalstij prasīt minēto plānu pārskatīt. Attiecīgā dalībvalsts trijos mēnešos pēc Komisijas pieprasījuma saņemšanas iesniedz pārskatītu plānu.
5. Ja šā panta 1. punktā minētais iepakojuma dalītās savākšanas rādītājs attiecīgajā dalībvalstī samazinās un ir mazāks par 90 % no konkrēta tirgū laista formāta iepakojuma masas trīs kalendāros gadus pēc kārtas, Komisija attiecīgajai dalībvalstij paziņo, ka atbrīvojums vairs nav piemērojams. Depozīta un nodošanas sistēmu izveido līdz 1. janvārim otrajā kalendārajā gadā pēc gada, kurā Komisija attiecīgajai dalībvalstij paziņojusi, ka atbrīvojums vairs nav piemērojams.
6. Dalībvalstis cenšas izveidot un uzturēt depozīta un nodošanas sistēmas, jo īpaši vienreizlietojamām stikla dzērienu pudelēm, dzērienu pakām un atkalizmantojamam iepakojumam. Dalībvalstis cenšas nodrošināt, lai depozīta un nodošanas sistēmas vienreizlietojama iepakojuma formātiem, jo īpaši vienreizlietojamām stikla dzērienu

pudelēm, ir vienlīdz pieejamas atkalizmantojamam iepakojumam, ja tas ir tehniski un ekonomiski iespējams.

7. Dalībvalsts, ievērojot Līgumā izklāstītos vispārīgos noteikumus un izpildot šajā regulā izklāstītos noteikumus, var pieņemt noteikumus, kas pārsniedz šajā pantā noteikto prasību minimumu.
8. Dalībvalstis nodrošina, ka attiecībā uz iepakojumu, kam ir līdzīgs mērķis un formāts kā tie, kuri noteikti saskaņā ar šā panta 1. punktu, atkalizmantojama iepakojuma nodošanas punkti un iespējas tiešajiem lietotājiem nav mazāk ērti kā iespējas depozīta un nodošanas sistēmā nodot vienreizlietojamu iepakojumu.
9. Līdz 2028. gada 1. janvārim dalībvalstis nodrošina, ka visas depozīta un nodošanas sistēmas, arī tās, kas izveidotas saskaņā ar šā panta 5. punktu, atbilst X pielikumā norādītajam kritēriju minimumam.

5. IEDAĻA

Atkalizmantošana un uzpildīšana

45. pants

Atkalizmantošana un uzpildīšana

1. Dalībvalstis veic pasākumus, kas veicina iepakojuma atkalizmantošanas un uzpildes sistēmu izveidi vidi saudzējošā veidā. Minētās sistēmas atbilst prasībām, kas noteiktas šīs regulas 24. un 25. pantā un VI pielikumā, un tās neapdraud pārtikas higiēnu vai patērētāju drošību.
2. Šā panta 1. punktā minētie pasākumi cita starpā var būt šādi:
 - (a) tādu depozīta un nodošanas sistēmu izmantošana, kas atbilst X pielikumā noteiktajam prasību minimumam atkalizmantojamam iepakojumam un citiem iepakojuma formātiem, kuri nav minēti 44. panta 1. punktā;
 - (b) ekonomisku stimulu izmantošana, arī prasības galaizplatītājiem, nolūkā iekasēt maksu par vienreizlietojama iepakojuma izmantošanu vai patērētājus informēt par šāda iepakojuma izmaksām tirdzniecības vietā;
 - (c) prasības, lai galaizplatītāji atkalizmantošanas vai uzpildes sistēmā atkalizmantojamā iepakojumā darītu pieejamu noteiktu procentuālo daudzumu produktu, kas nav produkti, uz kuriem attiecas 26. pantā noteiktie mērķrādītāji, ar nosacījumu, ka tas nerada iekšējā tirgus izkropļojumus vai tirdzniecības šķēršļus produktiem no citām dalībvalstīm.

6. IEDAĻA

Reciklēšanas mērķrādītāji un reciklēšanas veicināšana

46. pants

Reciklēšanas mērķrādītāji un reciklēšanas veicināšana

1. Dalībvalstis veic vajadzīgos pasākumus, lai visā savā teritorijā sasniegtu šādas reciklēšanas mērķrādītājus:
 - (a) līdz 2025. gada 31. decembrim — vismaz 65 % no visu radušos iepakojuma atkritumu masas;

- (b) līdz 2025. gada 31. decembrim — šādi minimālie masas procenti norādītajiem materiāliem iepakojuma atkritumos, kuri radušies:
 - i) 50 % plastmasas;
 - ii) 25 % koksnes;
 - iii) 70 % melno metālu;
 - iv) 50 % alumīnija;
 - v) 70 % stikla;
 - vi) 75 % papīra un kartona;
 - (c) līdz 2030. gada 31. decembrim — vismaz 70 % no visu radušos iepakojuma atkritumu masas;
 - (d) līdz 2030. gada 31. decembrim — šādi minimālie masas procenti norādītajiem materiāliem iepakojuma atkritumos, kuri radušies:
 - i) 55 % plastmasas;
 - ii) 30 % koksnes;
 - iii) 80 % melno metālu;
 - iv) 60 % alumīnija;
 - v) 75 % stikla;
 - vi) 85 % papīra un kartona.
2. Neskarot šā panta 1. punkta a) apakšpunktu, dalībvalsts var šā panta 1. punkta b) apakšpunkta i)–vi) daļā noteiktos termiņus atlikt par laiku līdz pieciem gadiem, ja izpildīti šādi nosacījumi:
- (a) atkāpe no mērķrādītājiem atlikšanas periodā nepārsniedz 15 procentpunktus no viena mērķrādītāja vai sadalījumā starp diviem mērķrādītājiem,
 - (b) atlikšanas periodā atsevišķa mērķrādītāja reciklēšanas rādītājs sakarā ar atkāpi no mērķrādītājiem nenokrītas zem 30 %,
 - (c) atlikšanas periodā atsevišķa 1. punkta b) apakšpunkta v) vai vi) punktā minētā mērķrādītāja reciklēšanas rādītājs sakarā ar atkāpi no mērķrādītājiem nenokrītas zem 60 %, un
 - (d) ne vēlāk kā 24 mēnešus pirms attiecīgā termiņa, kas noteikts šā panta 1. punkta b) apakšpunktā, dalībvalsts Komisijai paziņo par nodomu termiņu atlikt un saskaņā ar šīs regulas XI pielikumu Komisijai iesniedz īstenošanas plānu, ko var apvienot ar īstenošanas plānu, kuru iesniedz saskaņā ar Direktīvas 2008/98/EK 11. panta 3. punkta b) apakšpunktu.
3. Trijos mēnešos pēc tam, kad saskaņā ar šā panta 2. punkta d) apakšpunktu iesniegtais īstenošanas plāns ir saņemts, Komisija, ja tā uzskata, ka plāns XI pielikuma prasībām neatbilst, var dalībvalstij prasīt minēto plānu pārskatīt. Attiecīgā dalībvalsts trijos mēnešos pēc Komisijas pieprasījuma saņemšanas iesniedz pārskatītu plānu.
4. Līdz [PB: ierakstīt datumu = 8 gadi pēc šīs regulas spēkā stāšanās dienas] Komisija šā panta 1. punkta c) un d) apakšpunktā noteiktos mērķrādītājus izskata, apsverot iespēju tos palielināt vai noteikt vēl citus mērķrādītājus. Šajā nolūkā Komisija

Eiropas Parlamentam un Padomei iesniedz ziņojumu, pievienojot leģislatīvā akta priekšlikumu, ja Komisija to uzskata par lietderīgu.

5. Attiecīgā gadījumā dalībvalstis mudina iepakojuma un citu produktu izgatavošanā izmantot materiālus, kas iegūti, iepakojuma atkritumus reciklējot, šādos veidos:
 - (a) uzlabojot tirgus nosacījumus šiem materiāliem;
 - (b) izskatot pašreizējos noteikumus, kas šādus materiālus izmantot liedz.
6. Dalībvalsts, ievērojot Līgumā izklāstītos vispārīgos noteikumus un izpildot šajā regulā izklāstītos noteikumus, var pieņemt noteikumus, kas pārsniedz šajā pantā noteikto prasību minimumu.

47. pants

Noteikumi par reciklēšanas mērķrādītāju sasniegšanas aprēķināšanu

1. To, vai 46. panta 1. punktā noteiktie mērķrādītāji ir sasniegti, aprēķina saskaņā ar šajā pantā izklāstītajiem noteikumiem.
2. Dalībvalstis aprēķina attiecīgajā kalendārajā gadā radušos iepakojuma atkritumu masu. Dalībvalstī radušos iepakojuma atkritumu aprēķinam jābūt izsmeļošam.
3. Dalībvalstis aprēķina attiecīgajā kalendārajā gadā reciklēto iepakojuma atkritumu masu. Reciklēto iepakojuma atkritumu masu aprēķina kā tā par atkritumiem kļuvušā iepakojuma masu, kas pēc tam, kad ar to veiktas visas nepieciešamās pārbaudes, šķirošanas un citas sagatavošanas operācijas, kurās atdala atkritummateriālus, kam nākamās atkalpārstrādes operācijas neveic, un kuras veic, lai nodrošinātu kvalitatīvu reciklēšanu, nonāk reciklēšanas operācijā, kurā atkritummateriālus faktiski atkalpārstrādā produktos, materiālos vai vielās.
4. Par kompozīto iepakojumu un citu iepakojumu, kas sastāv no vairāk nekā viena materiāla, aprēķinus veic un par to ziņo sadalījumā pa materiāliem, ko tas satur. Ja konkrēta materiāla daudzums iepakojuma vienībā ir niecīgs un nepārsniedz 5 % no iepakojuma vienības kopējās masas, dalībvalstis no šīs prasības drīkst atkāpties.
5. Ārpus Savienības eksportēto iepakojuma atkritumu daudzumu aprēķinos iekļauj kā reciklētu dalībvalstī, kurā tie savākti, tikai tad, ja eksportētājs saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 1013/2006 var pierādīt, ka atkritumu sūtījums atbilst šīs regulas prasībām un ka iepakojuma atkritumu reciklēšana ārpus Savienības ir notikusi apstākļos, kas kopumā ir līdzvērtīgi attiecīgajos Savienības tiesību aktos noteiktajiem.
6. Šā panta 3. punkta a) apakšpunkta vajadzībām reciklēto iepakojuma atkritumu masu izmēra, kad atkritumi nonāk reciklēšanas operācijā.

Atkāpjoties no šā panta pirmās daļas, reciklēto iepakojuma atkritumu masu var mērīt šķirošanas operācijas izlaides punktā ar noteikumu, ka

 - (a) šādi izlaides atkritumi pēc tam tiek reciklēti;
 - (b) to materiālu vai vielu masa, kurus atdala papildu operācijās pirms reciklēšanas operācijas un pēc tam nereciklē, netiek iekļauta atkritumu masā, par ko ziņo kā par reciklētu.
7. Dalībvalstis izveido efektīvu iepakojuma atkritumu kvalitātes kontroles un izsekojamības sistēmu, lai nodrošinātu šā panta 2.–7. punktā noteikto nosacījumu izpildi. Šajā sistēmā var būt elektroniski reģistri, kas izveidoti saskaņā ar Direktīvas 2008/98/EK 35. panta 4. punktu, vai šķiroto atkritumu kvalitātes prasību

tehniskās specifikācijas. Tajā var būt ietverti arī šķiroto atkritumu vidējie zudumu rādītāji dažādiem atkritumu veidiem un attiecīgi atkritumu apsaimniekošanas prakse, ja uzticamus datus nav iespējams iegūt citādi. Vidējos zudumu rādītājus aprēķina saskaņā ar aprēķināšanas noteikumiem, kas noteikti deleģētajā aktā, kurš pieņemts saskaņā ar Direktīvas 2008/98/EK 11.a panta 10. punktu.

8. Bioloģiski noārdāmo iepakojuma atkritumu apjomu, kam tiek veikta aerobiskā vai anaerobiskā apstrāde, var ieskaitīt kā reciklētu, ja šāda apstrāde rada kompostu, digestātu vai citu izlaidi, kurā ir līdzīgs reciklētā materiāla saturs attiecībā pret ielaidi un kuru paredzēts izmantot par reciklētu produktu, materiālu vai vielu. Ja izlaidi izmanto augsnē, dalībvalstis to var ieskaitīt kā reciklētu tikai tad, ja šī izmantošana nāk par labu lauksaimniecībai vai tiek panākts ekoloģisks uzlabojums.
9. Ja sagatavošanas operācijas rezultātā iepakojuma atkritumi pirms to atkalpārstrādes par atkritumiem vairs nav uzskatāmi, šādus materiālus var ieskaitīt reciklētajā apjomā ar noteikumu, ka tie ir paredzēti tālākai atkalpārstrādei produktos, materiālos vai vielās vai nu sākotnējam, vai citam mērķim. Tomēr reciklētajā apjomā neieskaita pēcatkritumu materiālus, kurus paredzēts izmantot par kurināmo vai citu enerģijas ražošanas līdzekli vai kurus paredzēts incinerēt, izmantot aizbēršanai vai apglabāt poligonā.
10. Dalībvalstis var ņemt vērā pēc atkritumu incinerācijas atdalīto metālu reciklēšanu proporcionāli incinerēto iepakojuma atkritumu daļai, ja reciklētie metāli atbilst noteiktiem kvalitātes kritērijiem, kas izklāstīti Komisijas Īstenošanas lēmumā (ES) 2019/1004.
11. Iepakojuma atkritumus, kas nosūtīti uz citu dalībvalsti reciklēšanai šajā citā dalībvalstī, var uzskatīt par reciklētiem tikai tajā dalībvalstī, kurā šie iepakojuma atkritumi ir savākti.
12. Ārpus Savienības eksportētos iepakojuma atkritumus ieskaita kā reciklētos dalībvalstī, kurā tie savākti, tikai tad, ja ir izpildītas šā panta 3. punktā noteiktās prasības un ja saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 1013/2006 eksportētājs var pierādīt, ka atkritumu sūtījums atbilst minētās regulas prasībām, arī prasībai, lai iepakojuma atkritumu reciklēšana ārpus Savienības notiktu apstākļos, kas kopumā ir līdzvērtīgi attiecīgajos Savienības vides tiesību aktos noteiktajiem.

48. pants

Noteikumi par reciklēšanas mērķrādītāju sasniegšanas aprēķināšanu, kurā iekļauta atkalizmantošana

1. Dalībvalsts var nolemt konkrētā gadā sasniegt pielāgotu 46. panta 1. punktā minēto mērķrādītāju līmeni, ņemot vērā tā atkalizmantojamā tirdzniecības iepakojuma vidējo īpatsvaru iepriekšējos trijos gados, kas pirmo reizi laists tirgū un atkalizmantots iepakojuma atkalizmantošanas sistēmas ietvaros.

Pielāgoto līmeni aprēķina šādi:

- (a) no 46. panta 1. punkta a) un c) apakšpunktā noteiktajiem mērķrādītājiem atskaita šā punkta pirmajā daļā minētā atkalizmantojamā tirdzniecības iepakojuma īpatsvaru attiecībā pret visu tirgū laisto tirdzniecības iepakojumu, un
- (b) no 46. panta 1. punkta b) un d) apakšpunktā noteiktajiem mērķrādītājiem atskaita šā punkta pirmajā daļā minēto atkalizmantojamā tirdzniecības

iepakojuma īpatsvaru, kas sastāv no attiecīgā iepakojuma materiāla, attiecībā pret visu tirgū laisto tirdzniecības iepakojumu, kas sastāv no attiecīgā materiāla.

Lai aprēķinātu attiecīgo pielāgoto mērķrādītāja līmeni, ņem vērā ne vairāk kā piecus procentpunktus no atkalizmantojamā tirdzniecības iepakojuma vidējā īpatsvara.

2. Dalībvalsts, aprēķinot 46. panta 1. punkta a) apakšpunktā, 46. panta 1. punkta b) apakšpunkta ii) punktā, 46. panta 1. punkta c) apakšpunktā un 46. panta 1. punkta d) apakšpunkta ii) punktā noteiktos mērķrādītājus, var ņemt vērā koka iepakojuma daudzumu, kas ir salabots, lai to varētu atkalizmantot.

7. IEDAĻA

Informācija un ziņošana

49. pants

Informācija par iepakojuma atkritumu rašanās novēršanu un apsaimniekošanu

1. Papildus Direktīvas 2008/98/EK 8.a panta 2. punktā un šīs regulas 11. pantā minētajai informācijai ražotāji vai ražotāju atbildības organizācijas, ja tādas ir ieceltas saskaņā ar 41. panta 1. punktu, tiešajiem lietotājiem, jo īpaši patērētājiem, dara pieejamu šādu informāciju par iepakojuma atkritumu rašanās novēršanu un apsaimniekošanu attiecībā uz iepakojumu, ko ražotāji piegādā dalībvalsts teritorijā:
 - (a) tiešo lietotāju pienākumi atkritumu rašanās novēršanā, arī paraugprakses, ja tādas ir;
 - (b) pieejamie iepakojuma atkalizmantošanas pasākumi;
 - (c) tiešo lietotāju pienākumi iepakojuma atkritumu dalītā savākšanā, arī tas, kā rīkoties ar iepakojumu, kas satur bīstamus produktus vai atkritumus;
 - (d) tā marķējuma un simbolu nozīme, kas iepakojumam piestiprināti, uz tā norādīti vai iespiesti saskaņā ar 11. pantu vai ir atrodami iepakotajam produktam pievienotajos dokumentos;
 - (e) ietekme uz vidi un cilvēka veselību vai drošību, ko rada nepienācīga atbrīvošanās no iepakojuma atkritumiem, piemēram, izmešana vidē vai izmešana jauktajos sadzīves atkritumos, un nelabvēlīgā ietekme, ko uz vidi atstāj vienreizlietojams iepakojums, jo īpaši plastmasas iepirkumu maisiņi;
 - (f) kompostējamā iepakojuma kompostēšanas īpašības un piemērotās atkritumu apsaimniekošanas iespējas.
2. Šā panta 1. punktā minēto informāciju atjaunina un sniedz, izmantojot
 - (a) vietni vai citus elektroniskās saziņas līdzekļus,
 - (b) publisku informāciju,
 - (c) izglītības programmas un kampaņas,
 - (d) norādes valodā vai valodās, ko lietotāji un patērētāji var viegli saprast.
3. Ja informāciju sniedz publiski, saglabā komerciāli sensitīvas informācijas konfidencialitāti saskaņā ar attiecīgajiem Savienības un valsts tiesību aktiem.

50. pants
Ziņošana Komisijai

1. Dalībvalstis Komisijai ziņo šādus datus par katru kalendāro gadu:
 - (a) dati par 46. panta 1. punkta a)–d) apakšpunkta īstenošanu un par atkalizmantojamo iepakojumu;
 - (b) ļoti vieglās plastmasas iepakojumu maisiņu, vieglās plastmasas iepakojumu maisiņu un biezo plastmasas iepakojumu maisiņu patēriņš gadā uz cilvēku katrā kategorijā atsevišķi;
 - (c) tā iepakojuma dalītās savākšanas rādītājs, uz kuru attiecas pienākums izveidot depozīta un nodošanas sistēmas, kā noteikts 44. panta 1. punktā.Dalībvalstis var sniegt datus par ļoti biezo plastmasas iepakojumu maisiņu ikgadējo patēriņu uz cilvēku.
2. Attiecībā uz katru iepakojuma materiālu un veidu, kas norādīts IX pielikuma 1. tabulā, dalībvalstis ziņo šādus datus par katru kalendāro gadu:
 - (a) katra IX pielikuma 1. tabulā norādītā iepakojuma veida un materiāla tirgū laistā iepakojuma daudzums;
 - (b) katra IX pielikuma 1. tabulā norādītā iepakojuma materiāla dalīti savāktā iepakojuma daudzums;
 - (c) reciklēšanas rādītāji;
 - (d) katra II pielikuma 1. tabulā norādītā veida un materiāla iepakojuma uzstādītā šķirošanas un reciklēšanas jauda.
3. Pirmais pārskata periods ir šāds:
 - (a) attiecībā uz pienākumiem, kas noteikti šā panta 1. punkta a) un b) apakšpunktā un 2. punktā, — pirmais pilnais kalendārais gads pēc tā īstenošanas akta stāšanās spēkā, ar kuru saskaņā ar šā panta 7. punktu nosaka formātu, kādā jāiesniedz ziņojumi Komisijai;
 - (b) attiecībā uz šā panta 1. punkta c) apakšpunktā noteikto pienākumu — kalendārais gads, kas sākas 2028. gada 1. janvārī.
4. Dalībvalstis šā panta 1. un 2. punktā minētos datus dara pieejamus elektroniski 19 mēnešu laikā pēc tā pārskata gada beigām, par kuru dati tiek vākti. Tās ziņo datus elektroniski 19 mēnešu laikā pēc tā pārskata gada beigām, par kuru dati tiek vākti, formātā, ko noteikusi Komisija saskaņā ar 7. punktu.
5. Datus, ko dalībvalstis darījušas pieejamus saskaņā ar šo pantu, iesniedz kopā ar kvalitātes pārbaudes ziņojumu. Šo kvalitātes pārbaudes ziņojumu iesniedz formātā, ko Komisija noteikusi saskaņā ar 7. punktu.
6. Datus, ko dalībvalstis darījušas zināmus saskaņā ar šo pantu, iesniedz kopā ar ziņojumu par pasākumiem, kas veikti saskaņā ar 47. panta 5. un 8. punktu, attiecīgā gadījumā arī detalizētu informāciju par vidējiem zuduma rādītājiem.
7. Komisija līdz [PB: ierakstīt datumu = 24 mēneši pēc šīs regulas spēkā stāšanās dienas] pieņem īstenošanas aktus, ar ko nosaka
 - (a) noteikumus par datu aprēķināšanu, verifikāciju un ziņošanu saskaņā ar šā panta 1. punkta a) un c) apakšpunktu un 2. punktu, arī metodiku radušos iepakojuma atkritumu noteikšanai, un ziņošanas formātu;

- (b) metodiku vieglās plastmasas iepirkumu maisiņu gada patēriņa aprēķināšanai uz cilvēku, kā norādīts šā panta 1. punkta b) apakšpunktā, un ziņošanas formātu.
- Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar pārbaudes procedūru, kas minēta 59. panta 3. punktā.
8. Dalībvalstis pieprasa, lai visi ekonomikas operatori, kas iepakojumu dara pieejamu dalībvalstīs, kompetentajām iestādēm sniegtu precīzus un uzticamus datus, kas dalībvalstīm dotu iespēju izpildīt ziņošanas pienākumus, kas tām noteikti saskaņā ar šo pantu, vajadzības gadījumā ņemot vērā konkrētas problēmas, ar kurām detalizētu datu sniegšanas sakarā saskaras mazie un vidējie uzņēmumi.

51. pants Iepakojuma datubāzes

1. Dalībvalstis veic vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu, ka saskaņoti tiek izveidotas iepakojuma un iepakojuma atkritumu datubāzes, ja tādas vēl nav izveidotas.
2. Šā panta 1. punktā minētajās datubāzēs iekļauj
 - (a) informāciju par iepakojuma un iepakojuma atkritumu plūsmu apjomu, īpašībām un dinamiku atsevišķu dalībvalstu līmenī;
 - (b) informāciju par iepakojuma materiālu un to ražošanā izmantoto komponentu toksiskumu vai bīstamību;
 - (c) XII pielikumā norādītos datus.

VIII nodaļa Drošības procedūras

52. pants Valsts līmeņa procedūra rīcībai gadījumā, kad iepakojums rada risku

1. Neskarot Regulas (ES) 2019/1020 19. pantu, ja vienas dalībvalsts tirgus uzraudzības iestādēm ir pietiekams iemesls uzskatīt, ka iepakojums, uz ko attiecas šī regula, rada risku videi vai cilvēka veselībai, tās veic attiecīgā iepakojuma izvērtējumu, kas aptver visas šim riskam relevantās šajā regulā noteiktās prasības. Attiecīgie ekonomikas operatori pēc vajadzības sadarbojas ar tirgus uzraudzības iestādēm.

Ja šajā izvērtēšanā tirgus uzraudzības iestādes konstatē, ka iepakojums šajā regulā noteiktajām prasībām neatbilst, tās nekavējoties pieprasa, lai attiecīgais ekonomikas operators veiktu pienācīgus un samērīgus korektīvos pasākumus tirgus uzraudzības iestāžu noteiktā saprātīgā termiņā, kas ir samērojams ar neatbilstības veidu un attiecīgā gadījumā pakāpi, lai panāktu iepakojuma atbilstību šīm prasībām.

2. Atkāpjoties no šā panta 1. punkta, ja sakarā ar sensitīvu kontaktiekpakojumu, uz ko attiecas īpaši tiesību akti, kuru mērķis ir aizsargāt cilvēka veselību, pastāv risks cilvēka veselībai, uzraudzības iestādes nevis izvērtē, kādu risku cilvēka vai dzīvnieku veselībai rada iepakojuma materiāls, ja tas no iepakojuma materiāla pāriet uz iepakoto saturu, bet gan brīdina iestādes, kuras ir kompetentas šos riskus kontrolēt. Šīs iestādes ir Regulā (ES) 2017/625, Regulā (ES) 2017/745, Regulā (ES) 2017/746, Direktīvā 2001/83/EK vai Regulā (ES) 2019/6 minētās kompetentās iestādes.

3. Ja tirgus uzraudzības iestādes uzskata, ka neatbilstība neaprobežojas tikai ar attiecīgās valsts teritoriju vien, tās par izvērtējuma rezultātiem un par ekonomikas operatoram noteiktajiem pasākumiem informē Komisiju un pārējās dalībvalstis.
4. Ekonomikas operators nodrošina, ka visi atbilstošie korektīvie pasākumi tiek veikti attiecībā uz visu attiecīgo iepakojumu, ko ekonomikas operators ir darījis pieejamu tirgū visā Savienībā.
5. Ja attiecīgais ekonomikas operators šā panta 1. punkta otrajā daļā noteiktajā termiņā pienācīgus korektīvos pasākumus neveic vai neatbilstība vēl aizvien pastāv, tirgus uzraudzības iestādes veic visus vajadzīgos pagaidu pasākumus, lai iepakojumu laist valsts tirgū aizliegtu, to no minētā tirgus izņemtu vai to atsauktu.
Par minētajiem pasākumiem tirgus uzraudzības iestādes nekavējoties informē Komisiju un pārējās dalībvalstis.
6. Šā panta 4. punktā minēto informāciju Komisijai un pārējām dalībvalstīm paziņo, izmantojot Regulas (ES) 2019/1020 34. pantā minēto informācijas un saziņas sistēmu, un tajā ietver visas pieejamās ziņas, konkrētāk, neatbilstīgā iepakojuma identificēšanai nepieciešamos datus, datus par iepakojuma izcelsmi, iespējamās neatbilstības veidu un ar to saistīto risku, veikto valsts pasākumu veidu un ilgumu, kā arī attiecīgā ekonomikas operatora iesniegtos argumentus un attiecīgā gadījumā 54. panta 1. punktā minēto informāciju. Tirgus uzraudzības iestādes norāda, vai neatbilstība ir saistīta ar vienu no šiem aspektiem:
 - (a) to, ka iepakojums neatbilst šo noteikumu 5.–10. pantā noteiktajām ilgtspējas prasībām;
 - (b) nepilnībām šīs regulas 31. un 32. pantā minētajos saskaņotajos standartos vai kopējās specifikācijās.
7. Citas dalībvalstis, izņemot to dalībvalsti, kura procedūru ierosinājusi, Komisiju un pārējās dalībvalstis nekavējoties informē par visiem pieņemtajiem pasākumiem un sniedz visu savā rīcībā esošo papildu informāciju, kas saistīta ar attiecīgā iepakojuma neatbilstību, un, ja tās kādam pieņemtajam valsts pasākumam nepiekrīt, informē par saviem iebildumiem.
8. Ja trīs mēnešu laikā pēc šā panta 4. punktā minētās informācijas saņemšanas ne kāda no dalībvalstīm, ne Komisija iebildumus pret kādas dalībvalsts veiktu pagaidu pasākumu nav cēlusi, šo pasākumu uzskata par pamatotu.
Lai ņemtu vērā attiecīgo prasību specifiku, pagaidu pasākumos var norādīt termiņu, kas garāks vai īsāks par trim mēnešiem.
9. Dalībvalstis nodrošina, ka iepakojums tiek izņemts no to tirgus vai ka attiecībā uz iepakojumu vai attiecīgo izgatavotāju nekavējoties tiek veikti citi piemēroti ierobežojošie pasākumi.

53. pants

Savienības drošības procedūra

1. Ja 52. panta 3. un 4. punktā aprakstītās procedūras beigās pret kādas dalībvalsts veiktu pasākumu ir izteikti iebildumi vai ja Komisija uzskata, ka kāds valsts pasākums ir pretrunā Savienības tiesību aktiem, Komisija nekavējoties sāk apspriešanos ar dalībvalstīm un attiecīgo ekonomikas operatoru vai operatoriem un

valsts pasākumu izvērtē. Balstoties uz minētā izvērtējuma rezultātiem, Komisija ar īstenošanas aktu lemj, vai valsts pasākums ir pamatots vai ne.

Minēto īstenošanas aktu pieņem saskaņā ar 59. panta 3. punktā norādīto pārbaudes procedūru.

2. Komisija savu lēmumu adresē visām dalībvalstīm un to nekavējoties paziņo gan tām, gan attiecīgajam ekonomikas operatoram vai operatoriem.

Ja valsts pasākums tiek uzskatīts par pamatotu, visas dalībvalstis veic nepieciešamos pasākumus, lai nodrošinātu neatbilstīgā iepakojuma izņemšanu no sava tirgus, un par to attiecīgi informē Komisiju.

Ja valsts pasākums tiek uzskatīts par nepamatotu, attiecīgā dalībvalsts attiecīgo pasākumu atceļ.

3. Ja valsts pasākums tiek uzskatīts par pamatotu un iepakojuma neatbilstība ir saistīta ar trūkumiem šīs regulas 31. pantā minētajos saskaņotajos standartos, Komisija piemēro Regulas (ES) Nr. 1025/2012 11. pantā paredzēto procedūru.
4. Ja valsts pasākums tiek uzskatīts par pamatotu un iepakojuma neatbilstība ir saistīta ar trūkumiem 32. pantā minētajās kopīgajās tehniskajās specifikācijās, Komisija nekavējoties pieņem īstenošanas aktus, ar ko attiecīgās kopīgās tehniskās specifikācijas groza vai atceļ.

54. pants

Atbilstīgs iepakojums, kas rada risku

1. Ja, veikusi izvērtējumu saskaņā ar 52. pantu, dalībvalsts konstatē, ka, lai gan iepakojums atbilst piemērojamajām prasībām, kas noteiktas 5.–11. pantā, tas rada risku videi vai cilvēka veselībai, tā nekavējoties pieprasa, lai attiecīgais ekonomikas operators saprātīgā termiņā, ko noteikušas tirgus uzraudzības iestādes un kas ir samērojams ar riska veidu un attiecīgā gadījumā pakāpi, veiktu visus vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu, ka attiecīgais iepakojums, kad tas tiek laists tirgū, šo risku vairs nerada, iepakojumu no tirgus izņemt vai to atsaukt.
2. Atkāpjoties no šā panta 1. punkta, ja sakarā ar sensitīvu kontaktiekpakojumu, uz ko attiecas īpaši tiesību akti, kuru mērķis ir aizsargāt cilvēka veselību, pastāv risks cilvēka veselībai, uzraudzības iestādes nevis izvērtē, kādu risku cilvēka vai dzīvnieku veselībai rada iepakojuma materiāls, ja tas no iepakojuma materiāla pāriet uz iepakoto saturu, bet gan brīdina iestādes, kuras ir kompetentas šos riskus kontrolēt. Šīs iestādes ir Regulā (ES) 2017/625, Regulā (ES) 2017/745, Regulā (ES) 2017/746, Direktīvā 2001/83/EK vai Regulā (ES) 2019/6 minētās kompetentās iestādes.
3. Ekonomikas operators nodrošina, ka korektīvie pasākumi tiek veikti attiecībā uz visu attiecīgo iepakojumu, ko tas darījis pieejamu tirgū visā Savienībā.
4. Dalībvalsts Komisiju un pārējās dalībvalstis nekavējoties informē par saviem konstatējumiem un tālākajām darbībām saskaņā ar šā panta 1. punktu. Minētajā informācijā ietver visas pieejamās ziņas, jo īpaši attiecīgā iepakojuma identificēšanai vajadzīgos datus, datus par iepakojuma izcelsmi un piegādes ķēdi, konkrētā riska veidu un veikto valsts pasākumu veidu un ilgumu.
5. Komisija nekavējoties sāk apspriešanos ar dalībvalstīm un attiecīgo ekonomikas operatoru vai operatoriem un izvērtē veiktos valsts pasākumus. Balstoties uz minētā

izvērtējuma rezultātiem, Komisija pieņem lēmumu par to, vai valsts pasākums ir vai nav pamatots, un attiecīgā gadījumā ierosina pienācīgus pasākumus.

Minēto īstenošanas aktu pieņem saskaņā ar 59. panta 3. punktā norādīto pārbaudes procedūru.

Ja ir ar vides un cilvēka veselības aizsardzību saistīta pienācīgi pamatota neatliekama steidzamība, Komisija saskaņā ar procedūru, kura minēta 58. panta 4. punktā, pieņem nekavējoties piemērojamu īstenošanas aktu.

Komisija savu lēmumu adresē visām dalībvalstīm un to nekavējoties paziņo gan tām, gan attiecīgajam ekonomikas operatoram vai operatoriem.

55. pants

Savienības tirgū ievadamā iepakojuma kontrole

1. Ja neatbilstība neaprobežojas ar attiecīgās valsts teritoriju, tirgus uzraudzības iestādes par šīs regulas 52. panta 4. punktā minētajiem pasākumiem nekavējoties paziņo iestādēm, kas norīkotas saskaņā ar Regulas (ES) 2019/1020 25. panta 1. punktu. Šajā paziņojumā iekļauj visu relevanto informāciju, jo īpaši informāciju, kas vajadzīga, lai identificētu neatbilstīgo iepakojumu, uz kuru attiecas pasākumi, un, ja produkts ir iepakots, lai identificētu pašu produktu.
2. Šā panta 1. punktā minēto informāciju paziņo, ievadot informāciju attiecīgajā muitas riska pārvaldības vidē.
3. Komisija izstrādā starpsavienojumu, lai šā panta 1. punktā minēto saziņu starp 52. panta 5. punktā minēto informācijas un saziņas sistēmu un šā panta 3. punktā minēto vidi automatizētu. Šis starpsavienojums sāk darboties ne vēlāk kā divus gadus pēc šā panta 5. punktā minētā īstenošanas akta pieņemšanas dienas.
4. Komisija ir pilnvarota pieņemt īstenošanas aktus, kuros precizē procedūras noteikumus un sīkāku informāciju par šā panta 4. punkta īstenošanas kārtību, arī funkcijas, datu elementus un datu apstrādi, kā arī noteikumus par persondatu apstrādi, konfidencialitāti un 4. punktā minētā starpsavienojuma pārziņu. Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar pārbaudes procedūru, kas minēta 59. panta 3. punktā.

56. pants

Formāla neatbilstība

1. Ja dalībvalsts konstatē kādu no tālāk uzskaitītajām neatbilstībām, tā prasa, lai attiecīgais ekonomikas operators attiecīgo neatbilstību novērstu:
 - (a) nav sagatavota ES atbilstības deklarācija;
 - (b) ES atbilstības deklarācija ir sagatavota nepareizi;
 - (c) 11. pantā minētais kvadrātkods vai datu nesējs nenodrošina piekļuvi vajadzīgajai informācijai saskaņā ar minēto pantu;
 - (d) VII pielikumā minētā tehniskā dokumentācija nav pieejama, nav pilnīga vai tajā ir kļūdas;
 - (e) informācija, kas minēta 13. panta 6. punktā vai 16. panta 3. punktā, nav norādīta, ir nepatiesa vai nepilnīga;
 - (f) nav izpildīta kāda cita administratīvā prasība, kas noteikta 13. vai 16. pantā;

- (g) nav izpildītas 21. un 22. pantā noteiktās prasības par konkrētu iepakojuma formātu lietošanas ierobežojumiem un pārmērīgu iepakojumu;
 - (h) attiecībā uz atkalizmantojamu iepakojumu nav izpildītas 24. pantā minētās prasības par atkalizmantošanas sistēmas izveidi, darbību un dalību tajā;
 - (i) attiecībā uz uzpildīšanu nav izpildītas 25. panta 1. un 2. punktā noteiktās informācijas prasības;
 - (j) attiecībā uz uzpildes punktiem nav izpildītas 25. panta 3. punktā noteiktās prasības;
 - (k) nav sasniegti 26. pantā noteiktie atkalizmantošanas un uzpildes mērķrādītāji.
2. Ja šā panta 1. punkta a)–f) apakšpunktā minētā neatbilstība saglabājas, attiecīgā dalībvalsts veic visus pasākumus, kas vajadzīgi, lai aizliegtu iepakojumu darīt pieejamu tirgū vai nodrošinātu tā atsaukšanu vai izņemšanu no tirgus.
 3. Ja šā panta 1. punkta g)–k) apakšpunktā minētā neatbilstība saglabājas, dalībvalstis piemēro noteikumus par sodiem, kurus piemēro par šīs regulas pārkāpumiem un kurus dalībvalstis ir noteikušas saskaņā ar 62. pantu.

IX nodaļa

Zaļais publiskais iepirkums

57. pants

Zaļais publiskais iepirkums

1. Līgumslēdzējas iestādes, kas definētas Direktīvas 2014/24/ES 2. panta 1. punktā vai Direktīvas 2014/25/ES 3. panta 1. punktā, vai līgumslēdzēji, kas definēti Direktīvas 2014/25/ES 4. panta 1. punktā, piešķirot tiesības slēgt publiskā iepirkuma līgumus par iepakojumu vai iepakotiem produktiem vai par pakalpojumiem, kuros izmanto iepakojumu vai iepakotus produktus, situācijās, uz kurām attiecas minētās direktīvas, piemēro zaļā publiskā iepirkuma kritērijus, kas jāizstrādā saskaņā ar 3. punktu pieņemtajos deleģētajos aktos.
2. Šā panta 1. punktā noteiktais pienākums attiecas uz visām iepirkuma procedūrām, ko līgumslēdzējas iestādes vai līgumslēdzēji organizē, lai piešķirtu tiesības slēgt publiskus līgumus par iepakojumu vai iepakotiem produktiem, vai par pakalpojumiem, kuros izmanto iepakojumu vai iepakotus produktus, un ko uzsāk vismaz 12 mēnešus pēc dienas, kad stājas spēkā attiecīgais deleģētais akts, kas jāpieņem saskaņā ar 3. punktu.
3. Komisija līdz [PB: ierakstīt datumu = 60 mēneši pēc šīs regulas spēkā stāšanās dienas] saskaņā ar 58. pantu pieņem deleģētos aktus, ar ko šo regulu papildina, nosakot obligāto zaļā publiskā iepirkuma kritēriju minimumu, balstoties uz 5.–10. pantā noteiktajām prasībām un uz šādiem elementiem:
 - (a) to publisko līgumu vērtība un apmērs, kuru slēgšanas tiesības piešķir attiecībā uz iepakojumu vai iepakotiem produktiem, vai pakalpojumiem vai darbiem, kuros izmanto iepakojumu vai iepakotus produktus;
 - (b) nepieciešamība nodrošināt pietiekamu pieprasījumu pēc vidiski ilgtspējīga iepakojuma vai iepakotiem produktiem;

- (c) līgumslēdzēju iestāžu vai līgumslēdzēju ekonomiskās iespējas iepirkt vidiski ilgtspējīgāku iepakojumu vai iepakotus produktus bez nesamērīgi lielām izmaksām.

Šos zaļā publiskā iepirkuma kritērijus izstrādā saskaņā ar principiem, kas ietverti Direktīvā 2014/24/ES un Direktīvā 2014/25/ES, un principu, ka iepakojums, ko izvēlas pēc šiem kritērijiem, veicina šīs regulas mērķu sasniegšanu.

X nodaļa

Deleģētās pilnvaras un komiteju procedūra

58. pants

Deleģēšanas īstenošana

1. Pilnvaras pieņemt deleģētos aktus Komisijai piešķir, ievērojot šajā pantā izklāstītos nosacījumus.
2. Pilnvaras pieņemt 5. panta 5. punktā, 6. panta 4. punktā, 6. panta 6. punktā, 7. panta 9. punktā, 7. panta 10. punktā, 7. panta 11. punktā, 8. panta 5. punktā, 22. panta 4. punktā, 26. panta 16. punktā un 57. panta 3. punktā minētos deleģētos aktus Komisijai piešķir uz desmit gadu laikposmu no šīs regulas spēkā stāšanās dienas. Komisija sagatavo ziņojumu par pilnvaru deleģēšanu vēlākais deviņus mēnešus pirms piecu gadu laikposma beigām. Pilnvaru deleģēšana tiek automātiski pagarināta uz tāda paša ilguma laikposmiem, ja vien Eiropas Parlaments vai Padome neiebilst pret šādu pagarinājumu vēlākais trīs mēnešus pirms katra laikposma beigām.
3. Eiropas Parlaments vai Padome jebkurā laikā var atsaukt 5. panta 5. punktā, 6. panta 4. punktā, 6. panta 6. punktā, 7. panta 9. punktā, 7. panta 10. punktā, 7. panta 11. punktā, 8. panta 5. punktā, 22. panta 4. punktā, 26. panta 16. punktā un 57. panta 3. punktā minēto pilnvaru deleģēšanu. Ar lēmumu par atsaukšanu izbeidz tajā norādīto pilnvaru deleģēšanu. Lēmums stājas spēkā nākamajā dienā pēc tā publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* vai vēlākā dienā, kas tajā norādīta. Tas neskar jau spēkā esošos deleģētos aktus.
4. Pirms deleģētā akta pieņemšanas Komisija apspriežas ar katras dalībvalsts ieceltajiem ekspertiem saskaņā ar principiem, kas paredzēti 2016. gada 13. aprīļa Iestāžu nolīgumā par labāku likumdošanas procesu.
5. Tiklīdz Komisija pieņem deleģēto aktu, tā par to paziņo vienlaikus Eiropas Parlamentam un Padomei.
6. Saskaņā ar 5. panta 5. punktu, 6. panta 4. punktu, 6. panta 6. punktu, 7. panta 9. punktu, 7. panta 10. punktu, 7. panta 11. punktu, 8. panta 5. punktu, 22. panta 4. punktu, 26. panta 16. punktu un 57. panta 3. punktu pieņemtais deleģētais akts stājas spēkā tikai tad, ja divos mēnešos no dienas, kad minētais akts paziņots Eiropas Parlamentam un Padomei, ne Eiropas Parlaments, ne Padome nav izteikuši iebildumus vai ja pirms minētā laikposma beigām gan Eiropas Parlaments, gan Padome ir informējuši Komisiju par savu nodomu neizteikt iebildumus. Pēc Eiropas Parlamenta vai Padomes iniciatīvas šo laikposmu pagarina par diviem mēnešiem.

59. pants
Komiteju procedūra

1. Komisijai palīdz Direktīvas 2008/98/EK 39. pantā minētā komiteja. Minētā komiteja ir komiteja Regulas (ES) Nr. 182/2011 nozīmē.
2. Ja ir atsauce uz šo punktu, piemēro Regulas (ES) Nr. 182/2011 4. pantu.
3. Ja ir atsauce uz šo punktu, piemēro Regulas (ES) Nr. 182/2011 5. pantu.

Ja komiteja atzinumu nesniedz, Komisija īstenošanas akta projektu nepieņem attiecībā uz īstenošanas pilnvarām, kas minētas 72. pantā, un tiek piemērota Regulas (ES) Nr. 182/2011 5. panta 4. punkta trešā daļa.
4. Ja ir atsauce uz šo punktu, piemēro Regulas (ES) Nr. 182/2011 8. pantu saistībā ar tās 5. pantu.

XI nodaļa
Grozījumi

60. pants
Grozījumi Regulā (ES) 2019/1020

Regulu (ES) 2019/1020 groza šādi:

- (a) regulas I pielikumu groza šādi:
 - i) pielikuma 9. punktu svīturo;
 - ii) pievieno šādus punktus:

“X [PB: ierakstīt nākamo secīgo numuru] Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva (ES) 2019/904 (2019. gada 5. jūnijs) par konkrētu plastmasas izstrādājumu ietekmes uz vidi samazināšanu (OV L 155, 12.6.2019., 1. lpp.).

X [PB: ierakstīt nākamo secīgo numuru] Regula (ES).../... par iepakojumu un iepakojuma atkritumiem, ar kuru groza Regulu (ES) 2019/1020 un atceļ Direktīvu 94/62/EK [Publikāciju birojā jānorāda informācija par OV publikāciju].”
- b) II pielikuma 8. punktu svīturo.

61. pants
Grozījumi Direktīvā (ES) 2019/904

Direktīvu (ES) 2019/904 groza šādi:

- (a) direktīvas 6. panta 5. punkta b) apakšpunktu svīturo;
- (b) direktīvas 13. panta 1. punkta e) apakšpunktu svīturo;
- (c) direktīvas 13. panta 3. punktu aizstāj ar šādu: “3. Komisija pārskata datus un informāciju, kas paziņoti saskaņā ar šo pantu, un publicē ziņojumu par pārskatīšanas rezultātiem. Ziņojumā ietver datu un informācijas vākšanas organizatoriskā aspekta, datu avotu un dalībvalstu izmantotās metodikas, kā arī minēto datu un informācijas pilnīguma, uzticamības, savlaicīguma un konsekvences novērtējumu. Novērtējums var ietvert konkrētus ieteikumus par

veicamajiem uzlabojumiem. Ziņojumu sagatavo pēc tam, kad dalībvalstis pirmoreiz paziņojušas datus, un pēc tam reizi četros gados.”

XII nodaļa

Nobeiguma noteikumi

62. pants

Sodi

1. Līdz [PB: ierakstīt datumu = 24 mēneši pēc šīs regulas spēkā stāšanās dienas] dalībvalstis paredz noteikumus par sodiem, ko piemēro par šīs regulas pārkāpumiem, un veic visus vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu to piemērošanu. Paredzētie sodi ir efektīvi, samērīgi un atturoši. Par 21.–26. panta prasību neievērošanu attiecīgajam ekonomikas operatoram piemēro administratīvu naudas sodu.
2. Ja dalībvalsts tiesību sistēmā administratīvi naudas sodi nav paredzēti, šā panta pirmo punktu var piemērot tā, ka naudas soda piemērošanas procedūru ierosina attiecīgā iestāde, bet naudas sodu nosaka kompetentās valsts tiesas, vienlaikus nodrošinot, ka minētie tiesību aizsardzības līdzekļi ir iedarbīgi un tiem ir šā panta pirmajā punktā minētajiem administratīvajiem naudas sodiem līdzvērtīga iedarbība. Uzliktie naudas sodi katrā ziņā ir iedarbīgi, samērīgi un atturoši.
3. Dalībvalstis līdz [PB: ierakstīt datumu = viens gads pēc šīs regulas spēkā stāšanās dienas] minētos noteikumus un pasākumus dara zināmus Komisijai un nekavējoties paziņo tai par jebkādiem turpmākiem grozījumiem, kas tos ietekmē.

63. pants

Izvērtēšana

Līdz [PB: ierakstīt datumu = 8 gadi pēc šīs regulas piemērošanas dienas] Komisija izvērtē šo regulu un tās devumu iekšējā tirgus darbībā un iepakojuma vidiskās ilgtspējas uzlabošanā. Komisija Eiropas Parlamentam, Padomei, Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejai un Reģionu komitejai iesniedz ziņojumu par galvenajiem minētā izvērtējuma konstatējumiem. Dalībvalstis Komisijai dara zināmu visu informāciju, kas vajadzīga šā ziņojuma sagatavošanai.

64. pants

Atcelšana un pārejas noteikumi

Direktīvu 94/62/EK atceļ no [PB: ierakstīt datumu = 12 mēneši pēc šīs regulas spēkā stāšanās dienas].

Tomēr piemēro šādus pārejas noteikumus:

- (a) Direktīvas 94/62/EK 8. panta 2. punktu turpina piemērot līdz [PB: ierakstīt datumu = 42 mēneši pēc šīs regulas spēkā stāšanās dienas];
- (b) Direktīvas 94/62/EK 5. panta 2. un 3. punktu, 6. panta 1. punkta d) un e) apakšpunktu, kā arī 6.a pantu turpina piemērot līdz [PB: ierakstīt datumu = pēdējā diena kalendārajā gadā, kas ir 36 mēnešus pēc šīs regulas spēkā stāšanās dienas];

- (c) Direktīvas 94/62/EK 12. panta 3.a, 3.b, 3.c un 4. punktu turpina piemērot līdz [PB: ierakstīt datumu = pēdējā diena kalendārajā gadā, kas ir 36 mēnešus pēc šīs regulas spēkā stāšanās dienas], izņemot datu nosūtīšanu Komisijai, ko turpina piemērot līdz [PB: ierakstīt datumu = pēdējā diena kalendārajā gadā, kas ir 54 mēnešus pēc šīs regulas spēkā stāšanās dienas].

Atsauces uz atcelto direktīvu uzskata par atsaucēm uz šo regulu, un tās lasa saskaņā ar atbilstības tabulu XIII pielikumā.

65. pants

Stāšanās spēkā un piemērošana

Šī regula stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

To piemēro no [PB: ierakstīt datumu = 12 mēneši pēc šīs regulas spēkā stāšanās dienas].

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Briselē,

*Eiropas Parlamenta vārdā —
priekšsēdētāja*

*Padomes vārdā —
priekšsēdētājs*

TIESĪBU AKTA PRIEKŠLIKUMA FINANŠU PĀRSKATS

1. PRIEKŠLIKUMA/INICIATĪVAS KONTEKSTS

1.1. Priekšlikuma/iniciatīvas nosaukums

Priekšlikums Eiropas Parlamenta un Padomes Regulai par iepakojumu un iepakojuma atkritumiem, ar kuru groza Regulu (ES) 2019/1020 un Direktīvu (ES) 2019/904 un atceļ Direktīvu 94/62/EK

1.2. Attiecīgā politikas joma

03 — Vienotais tirgus

09 — Vide un klimata pārmaiņas

1.3. Priekšlikums/iniciatīva attiecas uz:

☒ jaunu darbību

☐ jaunu darbību, pamatojoties uz izmēģinājuma projektu / sagatavošanas darbību¹

☒ pašreizējās darbības pagarināšanu

☐ vienas vai vairāku darbību apvienošanu vai pārorientēšanu uz citu/jaunu darbību

1.4. Mērķi

1.4.1. Vispārējie mērķi

Tiesību akta priekšlikuma vispārējais mērķis ir samazināt iepakojuma un iepakojuma atkritumu negatīvo ietekmi uz vidi un uzlabot iekšējā tirgus darbību, tādējādi veicinot nozares efektivitātes pieaugumu. Mērķis ir izveidot noturīgu vērtības ķēdi no iepakojuma projektēšanas līdz tā atkalizmantošanai vai integrēšanai kvalitatīvos produktos, tādējādi radot novatoriskas zaļās darbvietas mazoglekļa iepakojuma nozarē.

1.4.2. Konkrētie mērķi

1. Samazināt iepakojuma atkritumu rašanos.

2. Izmaksu ziņā efektīvā veidā veicināt iepakojuma aprites ekonomiku.

3. Veicināt reciklēta materiāla satura izmantošanu iepakojumā.

1.4.3. Paredzamie rezultāti un ietekme

Vēlamā risinājuma modelēšana liecina par atkritumu rašanās, SEG emisiju un vides eksternalitāšu samazināšanos līdz 2030. gadam.

¹ Kā paredzēts Finanšu regulas 58. panta 2. punkta a) vai b) apakšpunktā.

Samazinātas atkritumu apsaimniekošanas izmaksas un samazināts iepakojuma pārdošanas apjoms un patēriņš kopumā rada līdzekļu ietaupījumu. Tiek lēsts, ka kompleksās ietekmes uz nodarbinātību dēļ “zaļo” darbavietu skaits nedaudz palielināsies par aptuveni 29 000.

Vēlamais risinājums samazina fosilā kurināmā nepieciešamību un palielina kopējo iepakojuma reciklēšanas rādītāju par 6,5 % 2030. gadā, savukārt atkritumu poligoni samazinās par 9 %. Šī virzība uz apritīgumu ļauj būtiski samazināt jaunu izejvielu, piemēram, koksnes, stikla un alumīnija, nepieciešamību.

Kopumā virzība uz apritīgāku ekonomiku iepakojuma jomā sniegtu tāds ieguvums kā iespēju palielināšana patērētājiem, samazināta negatīvā ietekme uz vidi un cilvēka veselību, samazināta ES atkarība no izejvielu un fosilā kurināmā importa, stimulēta inovācija un veicināta ekonomikas izaugsme, kā arī samazināti nevajadzīgi mājāsaimniecību izdevumi.

1.4.4. Snieguma rādītāji

Progresu un mērķu sasniegšanas rādītāji būs šādi:

paaugstināta reciklētu materiālu (otrrreizējo izejvielu) kvalitāte;

uzlabota reciklēšanas efektivitāte un lielāks tādu atgūto materiālu apjoms, ko izmanto kā iepakojuma materiālus (piemēram, plastmasa, metāls, stikls, papīrs/kartons, tekstils, koksne, keramika);

līdz 2030. gadam viss iepakojums būs pilnībā reciklējams;

paplašinātās atbildības shēmu maksas ir pareizi modulētas;

obligātie mērķrādītāji attiecībā uz reciklēta materiāla saturu plastmasas iepakojumā;

atkalizmantošanas un uzpildes mērķrādītāji noteiktām nozarēm.

1.5. Priekšlikuma/iniciatīvaspamatojums

1.5.1. Īstermiņā vai ilgtermiņā izpildāmās vajadzības, tostarp sīki izstrādāts iniciatīvas izvēšanas grafiks

Sīki izstrādātas prasības būtu jāprecizē ar īstenošanas/deleģētajiem aktiem 3–8 gadu laikposmā. No šīs ierosinātās regulas izrietēs vairākas darbības saistībā ar deleģētajiem vai īstenošanas aktiem un, iespējams, ietekmes novērtējuma ziņojumiem. Tās aptvers ilgtspējas prasību ievērošanas verifikāciju, atbilstības pārbaudes sistēmu, ilgtspējas prasības, kā arī informāciju un marķēšanu. Plānoto darbību sīki izklāstīts saraksts:

- pienākumi ziņot par reciklēšanas mērķrādītājiem, noteiktu formātu iepakojuma savākšanu un plastmasas iepirkumu maisiņu patēriņu;
- reciklēšanas prasības konkrētām iepakojuma kategorijām;
- saskaņoti ziņošanas noteikumi paplašinātās atbildības par ziņošanu shēmās;
- saskaņoti aprēķinu un verifikācijas noteikumi attiecībā uz reciklēta materiāla saturu iepakojumā;
- pārskatīt reciklēta materiāla satura mērķrādītājus, ņemot vērā tehnisko un ekonomisko attīstību;

- marķēšanas prasību un formātu saskaņošanas noteikumi attiecībā uz patērētāju veiktu šķirošanu, atkalizmantojamu iepakojumu, reciklēta materiāla saturu, kompostējamu iepakojumu un kvadrātkodu, kā arī citiem digitāliem datu nesējiem;
- pārskatīt atbrīvojumus no ierobežojumiem, kuri attiecas uz iepakojumā esošām vielām, kas rada bažas;
- noteikt obligāto zaļā publiskā iepirkuma kritēriju minimumu.

1.5.2. *Savienības iesaistīšanās pievienotā vērtība (tās pamatā var būt dažādi faktori, piemēram, koordinēšanas radītie ieguvumi, juridiskā noteiktība, lielāka rezultativitāte vai komplementaritāte). Šā punkta izpratnē "Savienības iesaistīšanās pievienotā vērtība" ir vērtība, kas veidojas Savienības iesaistīšanās rezultātā un kas papildina vērtību, kura veidotos, ja dalībvalstis rīkotos atsevišķi.*

Jaunākie dalībvalstu paziņojumi par iekšējo tirgu liecina, ka ekonomikas operatoriem papildu izmaksas rada dažu pašlaik piemērojamās Iepakojuma un iepakojuma atkritumu direktīvas (IIAD) nepilnīgi saskaņoto noteikumu, piemēram, marķēšanas prasību vai tādu neskaidru prasību kā pamatprasības par iepakojuma samazināšanu līdz minimumam vai reciklējamību, īstenošana. Tie noteikti ir jāsaskaņo ne tikai tāpēc, lai varētu strādāt izmaksu ziņā efektīvāk, bet arī lai novērstu tiesisko nenoteiktību attiecībā uz iepakojuma vides prasībām, lai varētu veikt atbilstošas investīcijas infrastruktūrā.

Dalībvalstis vienas pašas nevar pietiekamā mērā atrisināt šīs problēmas. Daudzos aspektos ES iepakojuma tirgus ir viens liels tirgus, nevis 27 atsevišķi tirgi. Iepakojuma tirgu raksturo augsts dalībvalstu pārrobežu tirdzniecības līmenis, un daudzi ražotāji iepakojumu laiž tirgū vairākās dalībvalstīs. Valstu iniciatīvas daudzos aspektos veicina vēl lielāku iekšējā tirgus sadrumstalotību un nepietiekamu efektivitāti. Arī ar iepakojumu saistītās vidiskās problēmas ir plaši izplatītas, un galvenie iemesli ir kopīgi visās dalībvalstīs.

Kopēju prasību noteikšanai ES līmenī ir nepārprotama pievienotā vērtība, jo tas nodrošinās saskaņotu un labi funkcionējošu iekšējo tirgu un attiecīgi vienlīdzīgus konkurences apstākļus iepakojuma ražotājiem. Nosakot prasības un mērķrādītājus ES līmenī, visās dalībvalstīs notiks saskaņota virzība uz to, lai iepakojums būtu atkalizmantojams vai reciklējams ekonomiski dzīvotspējīgā veidā, radot lielāku un efektīvāku tirgu. Izmantojot tā spēku, lai atbalstītu virzību uz iepakojuma aprites ekonomiku, tiks veicināta mērķrādītāju sasniegšana izmaksu ziņā efektīvākā veidā.

Apjomradīti ietaupījumi tiks sasniegti, izmantojot saskaņotas pieejas, piemēram, ietekmējot iepakojuma dizainu tā, lai iepakojumu varētu savākt, šķirot un reciklēt visā ES izmaksu ziņā efektīvākā veidā. Ar dalībvalstu rīcību vien nevarētu panākt šādu saskaņošanu un tādējādi apjomradītus ietaupījumus.

1.5.3. *Līdzīgas līdzšinējās pieredzes rezultātā gūtās atziņas*

Attiecībā uz iepakojumu ir ļoti svarīgas vairākas saistītas iniciatīvas: Atkritumu pamatdirektīva (APD), ar ko nosaka horizontāli piemērojamus jēdzienus, kas saistīti ar atkritumu rašanos un apsaimniekošanu, tostarp atkritumu apstrādi, reciklēšanu un atgūšanu. Tā rada atkritumu hierarhiju, prioritāti piešķirot atkritumu novēršanai, nevis atkalizmantošanai un/vai reciklēšanai, ar tai sekojošu reciklēšanu, nevis citām atgūšanas iespējām un galīgajai likvidēšanai, apglabājot poligonos. Turklāt tas uzliek dalībvalstīm pienākumu ieviest funkcionējošas paplašinātās ražotāja atbildības (PRA) shēmas, kas nodrošina, ka produktu ražotāji ir atbildīgi par savu produktu

apsaimniekošanu atkritumu stadijā. Aprites ekonomikas rīcības plānā (AERP) Komisija apņēma novērtēt dalītās atkritumu savākšanas sistēmu saskaņošanas iespējamību dalībvalstīs.

Vienreizlietojamo plastmasas izstrādājumu direktīvā cita starpā uzmanība ir pievērsta arī konkrētiem plastmasas iepakojumiem (piemēram, iepirkumu maisiņiem, dzērienu glāzēm, pārtikas un dzērienu traukiem, arī pudelēm), lai novērstu izmešanu vidē un tās ietekmi uz vidi. Tajā ir ietverti produktu aizliegumi, dalībvalstu pienākums nodrošināt dalītu savākšanu reciklēšanai un samazināt konkrētu vienreizlietojamo plastmasas izstrādājumu grupu apjomu. Visbeidzot, tajā ir noteikti obligātie reciklēta materiāla satura mērķrādītāji vienreizlietojamām plastmasas dzērienu pudelēm.

Vēl viens tiesību akts, kas attiecas uz plastmasas iepakojumu, ir 2020. gada Lēmums par pašu resursiem (LPR), ar kuru tika noteikti pašu resursi, pamatojoties uz plastmasas iepakojuma atkritumiem, kas nav reciklēti konkrētās dalībvalstīs, neatkarīgi no tā, vai šīs dalībvalstis izpilda mērķrādītājus vai ne. LPR rada stimulu dalībvalstīm ieviest pasākumus, lai sasniegtu augstus plastmasas iepakojuma reciklēšanas rādītājus. Tas sniedz dalībvalstīm elastību, lemjot par centieniem nodrošināt augstus plastmasas reciklēšanas rādītājus saskaņā ar APD.

Tomēr IIAD ir galvenais ES līmeņa instruments, kas attiecas uz iepakojuma laišanu tirgū un prasībām aprites cikla beigās. Noteikumi par iepakojumu vai noteikumi, kas saistīti ar iepakojumu, ir arī citos ES tiesību aktos. Pārskatot IIAD, tika ierosināta visaptveroša regula, kurā noteiktas iepakojuma ilgtspējas prasības (reciklējamība, biobāzēts, kompostējams un bioloģiski noārdāms iepakojums, reciklēta materiāla satura un bīstamu vielu izmantošana iepakojumā), kas attiecas uz iepakojuma atkritumu rašanās novēršanu un atkalizmantošanu, marķēšanu dalītās savākšanas vajadzībām, iepakojuma savākšanu un reciklēšanu, depozīta un nodošanas sistēmām, PRA prasības un prasības attiecībā uz zaļo publisko iepirkumu, kas saistīts ar iepakojumu.

1.5.4. Saderība ar daudzgadu finanšu shēmu un iespējamā sinerģija ar citiem atbilstošiem instrumentiem

Iniciatīvas ir daļa no Eiropas zaļā kursa, kas ir ES atveseļošanas stratēģijas pamatā. Zaļajā kursā ir atzītas priekšrocības, ko sniedz ieguldījumi mūsu konkurētspējīgā ilgtspējā, veidojot godīgāku, zaļāku un digitālāku Eiropu. Tas ietver aprites ekonomiku, kas ir galvenais materiālu atgūšanas un otrreizējo izejvielu kvalitātes uzlabošanas virzītājspēks.

Eiropas Komisijas atbalstu un apņemšanos veikt pētījumus aprites ekonomikas jomā un jo īpaši labāka iepakojuma dizaina un materiālu atgūšanas uzlabošanas jomā apliecina to projektu skaits, kas finansēti saskaņā ar programmu “H2020” (vairāk nekā 100 projektu), un finanšu ieguldījums to īstenošanā (apmēram 500 miljoni *euro*). Šo projektu rezultāti atbalstīs un veicinās iepakojuma formātu apritīgumu un reciklējamību.

1.5.5. Dažādo pieejamo finansēšanas iespēju, tostarp pārdales iespējas, novērtējums

Teorētiski varēja izstrādāt dalībvalstu tiesību aktus. Tomēr nebūtu garantēta konsekventa piemērošana visā ES, un tas neizbēgami arvien vairāk sadrumstalotu iekšējo tirgu.

Uzdevumus, kas saistīti ar sekundāro tiesību aktu izstrādi ES līmenī, nevar nodot ārpakalpojumu sniedzējiem.

1.6. Priekšlikuma/iniciatīvas ilgums un finansiālā ietekme

☐ Ierobežots ilgums

- ☐ Priekšlikuma/iniciatīvas darbības laiks: [DD.MM.]GGGG.–[DD.MM.]GGGG.
- ☐ Finansiālā ietekme uz saistību apropriācijām — no GGGG. līdz GGGG. gadam, uz maksājumu apropriācijām — no GGGG. līdz GGGG. gadam.

☒ Beztermiņa

- Īstenošana ar uzsākšanas periodu no 2023. līdz 2027. gadam,
- pēc kura turpinās normāla darbība.

1.7. Paredzētie pārvaldības veidi²

☒ Komisijas īstenota tieša pārvaldība:

- ☒ ko veic tās struktūrvienības, tostarp personāls Savienības delegācijās;
- ☐ ko veic izpildaģentūras.

☐ Dalīta pārvaldība kopā ar dalībvalstīm

☐ Netieša pārvaldība, kurā budžeta izpildes uzdevumi uzticēti:

- ☐ trešām valstīm vai to izraudzītām struktūrām;
- ☐ starptautiskām organizācijām un to aģentūrām (precizēt);
- ☐ EIB un Eiropas Investīciju fondam;
- ☐ Finanšu regulas 70. un 71. pantā minētajām struktūrām;
- ☐ publisko tiesību subjektiem;
- ☐ privāttiesību subjektiem, kas veic sabiedrisko pakalpojumu sniedzēju uzdevumus, tādā mērā, kādā tiem ir pienācīgas finanšu garantijas;
- ☐ dalībvalstu privāttiesību subjektiem, kuriem ir uzticēta publiskā un privātā sektora partnerības īstenošana un ir pienācīgas finanšu garantijas;
- ☐ personām, kurām, ievērojot Līguma par Eiropas Savienību V sadaļu, uzticēts īstenot konkrētas KĀDP darbības un kuras ir noteiktas attiecīgajā pamataktā.

²

Sīkāku informāciju par pārvaldības veidiem un atsaucies uz Finanšu regulu skatīt *BudgWeb* tīmekļvietnē: <https://myintracomm.ec.europa.eu/budgweb/EN/man/budgmanag/Pages/budgmanag.aspx>.

2. PĀRVALDĪBAS PASĀKUMI

2.1. Uzraudzības un ziņošanas noteikumi

Norādīt biežumu un nosacījumus.

Uz šāda veida izdevumiem attiecas standarta noteikumi.

2.2. Pārvaldības un kontroles sistēma

2.2.1. Ierosināto pārvaldības veidu, finansējuma apgūšanas mehānismu, maksāšanas kārtības un kontroles stratēģijas pamatojums

Neattiecas — sk. iepriekš.

2.2.2. Informācija par apzinātajiem riskiem un risku mazināšanai izveidoto iekšējās kontroles sistēmu

Neattiecas — sk. iepriekš.

2.2.3. Kontroles izmaksefektivitātes (kontroles izmaksu attiecība pret attiecīgo pārvaldīto līdzekļu vērtību) aplēse un pamatojums un gaidāmā kļūdu riska līmeņa novērtējums (maksājumu izdarīšanas brīdī un slēgšanas brīdī)

Neattiecas — sk. iepriekš.

2.3. Krāpšanas un pārkāpumu novēršanas pasākumi

Norādīt pašreizējos vai plānotos novēršanas pasākumus un citus pretpasākumus, piemēram, krāpšanas apkarošanas stratēģijā iekļautos pasākumus.

Neattiecas — sk. iepriekš.

3. PRIEKŠLIKUMA/INICIATĪVAS APLĒSTĀ FINANSIĀLĀ IETEKME

3.1. Attiecīgās daudzgadu finanšu shēmas izdevumu kategorijas un budžeta izdevumu pozīcijas

- Pašreizējās budžeta pozīcijas

Sarindotas pa daudzgadu finanšu shēmas izdevumu kategorijām un budžeta pozīcijām

Daudzgadu finanšu shēmas izdevumu kategorija	Budžeta pozīcija	Izdevumu veids	Iemaksas			
	Numurs	Dif./nedif. ¹	no EBTA valstīm ²	no kandidātvalstīm ³	no trešām valstīm	Finanšu regulas 21. panta 2. punkta b) apakšpunkta nozīmē
1	03 02 05 Vienotā tirgus programma — Augstas kvalitātes statistikas informācijas par Eiropu sagatavošana un izplatīšana	Dif.	NĒ	NĒ	NĒ	NĒ
3	09 02 02 Aprites ekonomika un dzīves kvalitāte	Dif.	JĀ	NĒ	/NĒ	NĒ
7	20 01 02 01 Atlīdzība un pabalsti	Nedif.	NĒ	NĒ	NĒ	NĒ
7	20 02 01 01 Līgumdarbinieki	Nedif.	NĒ	NĒ	NĒ	NĒ
7	20 02 01 03 Valsts ierēdņi un personāls, kas uz laiku piesaistīts iestādei	Nedif.	NĒ	NĒ	NĒ	NĒ
7	20 02 06 01 Komandējumu un reprezentācijas izdevumi	Nedif.	NĒ	NĒ	NĒ	NĒ
7	20 02 06 02 Sanāksmes, ekspertu grupas	Nedif.	NĒ	NĒ	NĒ	NĒ

- Jaunveidojamās budžeta pozīcijas

Neattiecas

¹ Dif. — diferencētās apropriācijas, nedif. — nediferencētās apropriācijas.

² EBTA — Eiropas Brīvās tirdzniecības asociācija.

³ Kandidātvalstis un attiecīgā gadījumā potenciālās kandidātvalstis no Rietumbalkāniem.

3.2. Priekšlikuma aplēstā finansiālā ietekme uz apropriācijām

3.2.1. Kopsavilkums par aplēsto ietekmi uz darbības apropriācijām

- ☐ Priekšlikumam/iniciatīvai nav vajadzīgas darbības apropriācijas
- ☒ Priekšlikumam/iniciatīvai ir vajadzīgas šādas darbības apropriācijas:

miljonos EUR (trīs zīmes aiz komata)

Daudzgažu finanšu shēmas izdevumu kategorija	1	Vienotais tirgus, inovācija un digitālā joma
---	----------	--

ĢD: <i>ESTAT</i>			2023. g ads	2024. g ads	2025. g ads	2026. g ads	2027. g ads un nākami e gadi	KOPĀ
○ Darbības apropriācijas								
03 02 05 Vienotā tirgus programma — Augstas kvalitātes statistikas informācijas par Eiropu sagatavošana un izplatīšana	Saistības	(1)	0,090	0,090	0,090	0,125	0,140	0,535
	Maksājumi	(2)	0,090	0,090	0,090	0,125	0,140	0,535
KOPĀ apropriācijas <i>ESTAT ĢD</i>	Saistības	= ⁽¹⁾	0,090	0,090	0,090	0,125	0,140	0,535
	Maksājumi	= ⁽²⁾	0,090	0,090	0,090	0,125	0,140	0,535

Lai atbalstītu datu vākšanu iepakojuma un iepakojuma atkritumu jomā, ir nepieciešami pakalpojumu līgumi par metodiku un validāciju, kuru apjoms 2026. un 2027. gadā pieaugs jaunā ziņošanas pienākuma dēļ. Gaidāmais šo darbību rezultāts ir datu kvalitātes uzlabošanās, kas dos labumu ne tikai attiecībā uz iepakojumu, iepakojuma atkritumiem un plastmasas iepakojumu maisiņiem, bet arī plastmasas pašu resursiem.

Daudzgažu finanšu shēmas izdevumu kategorija	3	Dabas resursi un vide
---	----------	------------------------------

ĢD: ENV			2023. g ads	2024. g ads	2025. g ads	2026. g ads	2027. g ads un nākamie gadi	KOPĀ
○ Darbības apropriācijas								
09 02 02 Aprites ekonomika un dzīves kvalitāte	Saistības	(1)	0,500	0,500	0,500	0,200	0,400	2,100
	Maksājumi	(2)	0,500	0,500	0,500	0,200	0,400	2,100
KOPĀ apropriācijas ENV ĢD	Saistības	= (1)	0,500	0,500	0,500	0,200	0,400	2,100
	Maksājumi	= (2)	0,500	0,500	0,500	0,200	0,400	2,100

ENV ĢD izmaksas izriet no iepirkumiem, kas vajadzīgi, lai savāktu datus un veiktu analīzi par iepakojuma veidu reciklējamību, izstrādātu metodiku reciklēta materiāla satura noteikšanai plastmasas iepakojumā utt. (aptuveni 2,1 miljons EUR laikposmā no 2023. gada līdz 2027. gadam)

			2023. gads	2024. gads	2025. gads	2026. gads	2027. gads	KOPĀ
○ KOPĀ darbības apropriācijas								
	Saistības	(4)	0,590	0,590	0,590	0,325	0,540	2,635
	Maksājumi	(5)	0,590	0,590	0,590	0,325	0,540	2,635
KOPĀ apropriācijas 1.–3. IZDEVUMU KATEGORIJĀ daudzgažu finanšu shēmā	Saistības	=4	0,590	0,590	0,590	0,325	0,540	2,635
	Maksājumi	=5	0,590	0,590	0,590	0,325	0,540	2,635

Daudz gadu finanšu shēmas izdevumu kategorija	7	“Administratīvie izdevumi”
--	----------	----------------------------

Šī iedaļa būtu jāaizpilda, izmantojot administratīva rakstura budžeta datu izklājlapu, kas vispirms jānoformē [tiesību akta finanšu pārskata pielikumā](#) (iekšējo noteikumu V pielikums), kurš starpdienestu konsultāciju vajadzībām tiek augšupielādēts sistēmā *DECIDE*.

miljonos EUR (trīs zīmes aiz komata)

		2023. g ads	2024. g ads	2025. g ads	2026. g ads	2027. g ads un nākami e gadi	KOPĀ
ĢD: <i>ENV</i>							
☐ Cilvēkresursi		0,644	0,732	0,732	0,817	0,817	3,742
☐ Citi administratīvie izdevumi		0,484	0,484	0,484	0,484	0,484	2,420
KOPĀ <i>ENV</i> ĢD	Aropriācijas	1,128	1,216	1,216	1,301	1,301	6,162

3 AD amata vietas ir nepieciešamas (pašreizējie darbinieki) regulas sarunu vešanai un vispārīgajai īstenošanai, dažādajiem sagatavošanās darbiem un sekundāro tiesību aktu izstrādei saskaņā ar Iepakojuma un iepakojuma atkritumu regulā ierosinātajiem termiņiem.

Četras papildu amata vietas (**2 NVE un 2 LD**) ir nepieciešamas cita starpā šāda tehniskā darba veikšanai:

- pastāvīga ar iepakojumu un materiālu pieejamību saistīto tehnisko un ekonomikas norišu novērošana;
- pienākumi ziņot par reciklēšanas mērķrādītājiem, noteiktu formātu iepakojuma savākšanu un plastmasas iepirkumu maisiņu patēriņu;
- reciklēšanas prasības noteiktām iepakojuma kategorijām;
- saskaņoti ziņošanas noteikumi paplašinātās atbildības par ziņošanu shēmās;
- saskaņoti aprēķinu un verifikācijas noteikumi attiecībā uz reciklēta materiāla saturu iepakojumā;
- pārskatīt reciklēta materiāla satura mērķrādītājus, ņemot vērā tehnisko un ekonomisko attīstību;
- marķēšanas prasību un formātu saskaņošanas noteikumi attiecībā uz patērētāju veiktu šķirošanu, atkalizmantojamu iepakojumu, reciklēta materiāla saturu, kompostējamu iepakojumu un kvadrātkodu, kā arī citiem digitāliem datu nesējiem; - pārskatīt atbrīvojumus no ierobežojumiem, kuri attiecas uz iepakojumā esošām vielām, kas rada bažas;

- noteikt obligāto zaļā publiskā iepirkuma kritēriju minimumu.

		2023. g ads	2024. g ads	2025. g ads	2026. g ads	2027. g ads un nākami e gadi	KOPĀ
ĢD: <i>ESTAT</i>							
☐ Cilvēkresursi		0,157	0,157	0,242	0,242	0,242	1,040
☐ Citi administratīvie izdevumi							
KOPĀ — <i>ESTAT</i> ĢD	Apropriācijas	0,157	0,157	0,242	0,242	0,242	1,040

Pašlaik *ESTAT* velta pusi *AD* amata vietu iepakošanas, iepakošanas atkritumu un vieglās plastmasas iepirkumu maiņu validācijas un metodiskajiem norādījumiem. Lai risinātu daudzās problēmas, kas saistītas ar iepakošanu, iepakošanas atkritumiem un vieglās plastmasas iepirkumu maiņām, ir nepieciešama kvalitatīva statistika, kuras pamatā ir izsmelīgi un salīdzināmi pasākumi dažādās valstīs. Piemēram, atkalizmantojamā iepakošanas mērīšana nenoslēgtā cikla sistēmās rada vairākas tehniskas problēmas. Lai izstrādātu labākus metodiskos norādījumus, tehnisko atbalstu un turpmākus pasākumus ar dalībvalstīm, no 2023. gada ir nepieciešama papildu puse *AD* amata vietu.

Lai izstrādātu un ieviestu papildu ziņošanas pienākuma metodiku attiecībā uz reciklējamību 2028. gadā, no 2025. gada ir nepieciešama LD amata vieta.

KOPĀ apropriācijas 7. IZDEVUMU KATEGORIJĀ daudzgadu finanšu shēmā	(saistību summa = maksājumu summa)	1,285	1,373	1,458	1,543	1,543	7,202
--	--	-------	-------	-------	-------	-------	-------

miljonos EUR (trīs zīmes aiz komata)

	2023. g	2024. g	2025. g	2026. g	2027. g ads un	KOPĀ
--	---------	---------	---------	---------	-------------------	------

		ads	ads	ads	ads	nākami e gadi	
KOPĀ apropriācijas 1.–7. IZDEVUMU KATEGORIJĀ daudzgadu finanšu shēmā	Saistības	1,875	1,963	2,048	1,868	2,083	9,837
	Maksājumi	1,875	1,963	2,048	1,868	2,083	9,837

3.2.2. Aplēstais iznākums, ko dos finansējums no darbības apropriācijām

Saistību apropriācijas miljonos EUR (trīs zīmes aiz komata)

Norādīt mērķus un iznākumus			Gads N		Gads N+1		Gads N+2		Gads N+3		Norādīt tik gadu, cik nepieciešams ietekmes ilguma atspoguļošanai (sk. 1.6. punktu)						KOPĀ	
	IZNĀKUMI																	
	Veids ¹	Vidējā s izmak sas	Nē	Izmak sas	Nē	Izmak sas	Nē	Izmak sas	Nē	Izmak sas	Nē	Izma ksas	Nē	Izmak sas	Nē	Izmak sas	Kopēj ais daudz ums	Kopējās izmaksas
KONKRĒTAIS MĒRĶIS Nr. 1 ² ...																		
— Iznākums																		
— Iznākums																		
— Iznākums																		

¹ Iznākumi ir attiecīgie produkti vai pakalpojumi (piemēram, finansēto studentu apmaiņu skaits, uzbūvēto ceļu garums kilometros, utt.).

² Konkrētie mērķi, kas norādīti 1.4.2. punktā “Konkrētais(-ie) mērķis(-i)”.

Starpsumma — konkrētais mērķis Nr. 1																	
KONKRĒTAIS MĒRĶIS Nr. 2 ...																	
— Iznākums																	
Starpsumma — konkrētais mērķis Nr. 2																	
KOPSUMMAS																	

3.2.3. Aplēstā ietekme uz COM administratīvajām apropriācijām

3.2.3.1. Kopsavilkums par aplēsto ietekmi uz administratīvajām apropriācijām

- ☐ Priekšlikumam/iniciatīvai nav vajadzīgas administratīvās apropriācijas
- ☒ Priekšlikumam/iniciatīvai ir vajadzīgas šādas administratīvās apropriācijas:

3.2.3.2.

miljonos EUR (trīs zīmes aiz komata)

	2023. gads	2024. gads	2025. gads	2026. gads	2027. gads un nākamie gadi	KOPĀ
--	------------	------------	------------	------------	----------------------------------	------

7. IZDEVUMU KATEGORIJA daudzgadu finanšu shēmā						
Cilvēkresursi	0,801	0,889	0,974	1,059	1,059	4,782
Citi administratīvie izdevumi	0,480	0,480	0,480	0,480	0,480	2,400
Starpsumma — 7. IZDEVUMU KATEGORIJA daudzgadu finanšu shēmā	1,285	1,373	1,458	1,543	1,543	7,202

Ārpus 7. IZDEVUMU KATEGORIJAS daudzgadu finanšu shēmā	Neattiecas	Neattiecas	Neattiecas	Neattiecas	Neattiecas	Neattiecas
Cilvēkresursi						
Citi administratīvie izdevumi						
Starpsumma ārpus 7. IZDEVUMU KATEGORIJAS daudzgadu finanšu shēmā	Neattiecas	Neattiecas	Neattiecas	Neattiecas	Neattiecas	Neattiecas

¹ Tehniskais un/vai administratīvais atbalsts un ES programmu un/vai darbību īstenošanas atbalsta izdevumi (kādreizējās BA pozīcijas), netiešā pētniecība, tiešā pētniecība.

KOPĀ	1,285	1,373	1,458	1,543	1,543	7,202
------	-------	-------	-------	-------	-------	-------

Vajadzīgās cilvēkresursu un citu administratīvu izdevumu apropriācijas tiks nodrošinātas no ĢD apropriācijām, kas jau ir piešķirtas darbības pārvaldībai un/vai ir pārdalītas attiecīgajā ĢD, vajadzības gadījumā izmantojot arī vadošajam ĢD gada budžeta sadales procedūrā piešķirtus papildu resursus un ņemot vērā budžeta ierobežojumus.

3.2.3.3. Aplēstās cilvēkresursu vajadzības

- ☐ Priekšlikumam/iniciatīvai nav vajadzīgi cilvēkresursi
- ☒ Priekšlikumam/iniciatīvai ir vajadzīgi šādi cilvēkresursi:

Aplēse izsakāma ar pilnslodzes ekvivalentu

	2023. g ads	2024. g ads	2025. g ads	2026. g ads	2027. g ads un nākam ie gadi
20 01 02 01 (Galvenā mītne un Komisijas pārstāvniecības)	4	4	4	4	4
20 01 02 03 (Delegācijas)					
01 01 01 01 (Netiešā pētniecība)					
01 01 01 11 (Tiešā pētniecība)					
Citas budžeta pozīcijas (norādīt)					
20 02 01 (AC, END, INT, ko finansē no vispārīgajām apropriācijām)	2	3	4	5	5
20 02 03 (AC, AL, END, INT un JPD delegācijās)					
XX 01 xx yy zz ²					
01 01 01 02 (AC, END, INT — netiešā pētniecība)					
01 01 01 12 (AC, END, INT — tiešā pētniecība)					
Citas budžeta pozīcijas (norādīt)					
KOPĀ	6	7	8	9	9

XX ir attiecīgā politikas joma vai budžeta sadaļa.

Nepieciešamie cilvēkresursi tiks nodrošināti, izmantojot attiecīgā ĢD darbiniekus, kuri jau ir iesaistīti konkrētās darbības pārvaldībā un/vai ir pārgrupēti attiecīgajā ĢD, vajadzības gadījumā izmantojot arī vadošajam ĢD gada budžeta sadales procedūrā piešķirtos papildu resursus un ņemot vērā budžeta ierobežojumus.

Veicamo uzdevumu apraksts:

Ierēdņi un pagaidu darbinieki	Vides ģenerāldirektorāts. 3 AD amata vietas ir nepieciešamas (pašreizējie darbinieki) regulas sarunu vešanai un vispārīgajai īstenošanai, dažādajiem sagatavošanās darbiem un sekundāro tiesību aktu izstrādei saskaņā ar Iepakojuma un iepakojuma atkritumu regulā ierosinātajiem termiņiem. <i>ESTAT</i> ĢD: darbiniekiem mērot atkalizmantojamo iepakojumu nenoslēgtā cikla sistēmās, radīsies vairākas tehniskas problēmas. Lai izstrādātu labākus metodiskos
-------------------------------	---

² Ārštata darbiniekiem paredzēto maksimālo summu finansē no darbības apropriācijām (kādreizējām BA pozīcijām).

	norādījumus, tehnisko atbalstu un turpmākus pasākumus ar dalībvalstīm, no 2023. gada ir nepieciešama papildu puse <i>AD</i> amata vietu. IT atbalstu nodrošina horizontālie pakalpojumi <i>ESTAT.E.2</i> nodaļā, kas atbilst 1/20 no <i>AST</i> amata vietas datu vākšanai par iepakojumu, iepakojuma atkritumiem un vieglās plastmasas iepirkumu maisiņiem. <table><tr><th>2023. gads</th><th>2024. gads</th><th>2025. gads</th><th>2026. gads</th><th>2027. gads</th></tr><tr><td>1 <i>AD</i> (0,5 pašreizējās amata vietas, 0,5 jaunas amata vietas) 0,05 <i>AST</i> (pašreizējā amata vieta)</td><td>1 <i>AD</i> (0,5 pašreizējās amata vietas, 0,5 jaunas amata vietas) 0,05 <i>AST</i> (pašreizējā amata vieta)</td><td>1 <i>AD</i> (0,5 pašreizējās amata vietas, 0,5 jaunas amata vietas) 0,05 <i>AST</i> (pašreizējā amata vieta)</td><td>1 <i>AD</i> (0,5 pašreizējās amata vietas, 0,5 jaunas amata vietas) 0,05 <i>AST</i> (pašreizējā amata vieta)</td><td>1 <i>AD</i> (0,5 pašreizējās amata vietas, 0,5 jaunas amata vietas) 0,05 <i>AST</i> (pašreizējā amata vieta)</td></tr></table>	2023. gads	2024. gads	2025. gads	2026. gads	2027. gads	1 <i>AD</i> (0,5 pašreizējās amata vietas, 0,5 jaunas amata vietas) 0,05 <i>AST</i> (pašreizējā amata vieta)	1 <i>AD</i> (0,5 pašreizējās amata vietas, 0,5 jaunas amata vietas) 0,05 <i>AST</i> (pašreizējā amata vieta)	1 <i>AD</i> (0,5 pašreizējās amata vietas, 0,5 jaunas amata vietas) 0,05 <i>AST</i> (pašreizējā amata vieta)	1 <i>AD</i> (0,5 pašreizējās amata vietas, 0,5 jaunas amata vietas) 0,05 <i>AST</i> (pašreizējā amata vieta)	1 <i>AD</i> (0,5 pašreizējās amata vietas, 0,5 jaunas amata vietas) 0,05 <i>AST</i> (pašreizējā amata vieta)
2023. gads	2024. gads	2025. gads	2026. gads	2027. gads							
1 <i>AD</i> (0,5 pašreizējās amata vietas, 0,5 jaunas amata vietas) 0,05 <i>AST</i> (pašreizējā amata vieta)	1 <i>AD</i> (0,5 pašreizējās amata vietas, 0,5 jaunas amata vietas) 0,05 <i>AST</i> (pašreizējā amata vieta)	1 <i>AD</i> (0,5 pašreizējās amata vietas, 0,5 jaunas amata vietas) 0,05 <i>AST</i> (pašreizējā amata vieta)	1 <i>AD</i> (0,5 pašreizējās amata vietas, 0,5 jaunas amata vietas) 0,05 <i>AST</i> (pašreizējā amata vieta)	1 <i>AD</i> (0,5 pašreizējās amata vietas, 0,5 jaunas amata vietas) 0,05 <i>AST</i> (pašreizējā amata vieta)							
Ārštata darbinieki	<i>END</i> amata vietas (pašreizējās) un LD (papildu) ir nepieciešamas, lai veiktu tehnisko darbu, atbalstot aktu sagatavošanu saistībā ar: • pienākumiem ziņot par reciklēšanas mērķrādītājiem, noteiktu formātu iepakojuma savākšanu un plastmasas iepirkumu maisiņu patēriņu; • reciklēšanas prasībām noteiktām iepakojuma kategorijām; • saskaņotiem ziņošanas noteikumiem paplašinātās atbildības par ziņošanu shēmās; • saskaņotiem aprēķinu un verifikācijas noteikumiem attiecībā uz reciklēta materiāla saturu iepakojumā; • reciklēta materiāla satura mērķrādītāju pārskatīšanu, ņemot vērā tehnisko un ekonomisko attīstību; • marķēšanas prasību un formātu saskaņošanas noteikumiem attiecībā uz patērētāju veiktu šķirošanu, atkalizmantojamu iepakojumu, reciklēta materiāla saturu, kompostējamu iepakojumu un kvadrātkodu, kā arī citiem digitāliem datu nesējiem; • tādu atbrīvojumu no ierobežojumiem pārskatīšanu, kuri attiecas uz iepakojumā esošām vielām, kas rada bažas; • obligāto zaļā publiskā iepirkuma kritēriju minimuma noteikšanu. Lai veiktu šos uzdevumus, ir nepieciešami četri papildu līgumdarbinieki, 2 NVE un 3 LD (1 LD tiek piešķirts <i>ESTAT</i>).										

3.2.4. Saderība ar pašreizējo daudzgadu finanšu shēmu

Priekšlikums/iniciatīva:

- ☒ pilnībā pietiek ar līdzekļu pārvietošanu daudzgadu finanšu shēmas (DFS) attiecīgajā izdevumu kategorijā
- ☐ jāizmanto no DFS attiecīgās izdevumu kategorijas nepiešķirtās rezerves un/vai īpašie instrumenti, kas noteikti DFS regulā
- ☐ jāpārskata DFS

3.2.5. Trešo personu iemaksas

Priekšlikums/iniciatīva:

- ☒ neparedz trešo personu līdzfinansējumu
- ☐ paredz šādu trešo personu sniegtu līdzfinansējumu atbilstoši šādai aplēsei:

Apropriācijas miljonos EUR (trīs zīmes aiz komata)

	Gads N ¹	Gads N+1	Gads N+2	Gads N+3	Norādīt tik gadu, cik nepieciešams ietekmes ilguma atspoguļošanai (sk. 1.6. punktu)			Kopā
Norādīt līdzfinansētāju struktūru								
KOPĀ līdzfinansētās apropriācijas								

¹ “N” gads ir gads, kurā priekšlikumu/iniciatīvu sāk īstenot. Aizstājiet “N” ar paredzēto pirmo īstenošanas gadu (piemēram, 2021.). Tas pats attiecas uz turpmākajiem gadiem.

3.3. Aplēstā ietekme uz ieņēmumiem

- ☒ Priekšlikums/iniciatīva finansiāli neietekmē ieņēmumus.
- ☐ Priekšlikums/iniciatīva finansiāli ietekmē:
 - ☐ pašu resursus
 - ☐ citus ieņēmumus
 - Atzīmējiet, ja ieņēmumi ir piešķirti izdevumu pozīcijām ☐

miljonos EUR (trīs zīmes aiz komata)

Budžeta pozīcija:	ieņēmumu	Kārtējā finanšu gadā pieejamās apropriācijas	Priekšlikuma/iniciatīvas ietekme ²					
			Gads N	Gads N+1	Gads N+2	Gads N+3	Norādīt tik gadu, cik nepieciešams ietekmes ilguma atspoguļošanai (sk. 1.6. punktu)	
..... pants								

Attiecībā uz piešķirtajiem ieņēmumiem norādīt attiecīgās budžeta izdevumu pozīcijas.

Neattiecas

Citas piezīmes (piemēram, metode/formula, ko izmanto, lai aprēķinātu ietekmi uz ieņēmumiem, vai jebkura cita informācija).

² Norādītajām tradicionālo pašu resursu (muitas nodokļi, cukura nodevas) summām jābūt neto summām, t. i., bruto summām, no kurām atskaitītas iekasēšanas izmaksas 20 % apmērā.